

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

čeština

تشیکی

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

Ochrana tauhídu

Autor Ctihodný šejch
'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz

حِرَاسَةُ التَّوْحِيدِ

Ochrana tauhídu

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Autor Ctihodný šejch
'Abdul-'Azíz Ibn 'Abdulláh Ibn Báz

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Ochrana tauhídu

První dopis:

Správná věrouka (Akída) a co jí odporuje

Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepřijde, a s jeho rodem a druhy.

Protože správná věrouka (aqída) je základem islámského náboženství a víry, domnívám se, že je důležité o tomto předmětu mluvit a sepsat jeho vysvětlení a objasnění.

Na základě islámských důkazů z Koránu a sunny je známo, že všechny skutky a slova jsou správně vykonány a přijaty, pouze pokud je správná věrouka. A pokud by věrouka (přesvědčení) nebyla správná, nebudou správné žádné skutky nebo slova, co z ní vychází. Pravidl Všemohoucí:

﴿...وَمَنْ يَكْفُرْ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾

{... A kdokoliv zavrhne víru, toho skutky budou marné a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Prostřený stůl: 5]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ﴾

وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٥﴾

{A bylo již vnuknuto tobě i těm, kdož před tebou byli: „Věru, budeš-li přidružovat, marné budou skutky tvé a budeš jistě mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Skupiny: 65]

A je mnoho dalších veršů stejného významu. Jasná Boží kniha a sunna spolehlivého Božího Posla (ať mu jeho Pán dá nejlepší požehnání a mír) dokazují, že správná věrouka je shrnuta do šesti věcí: víry v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný. Těchto šest věcí je základem správné věrouky, se kterou byla seslána Boží kniha a vyslán Boží posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír).

A je mnoho důkazů z Koránu a správné sunny pro těchto šest základů, například tyto následující:

Za první: důkazy z knihy:

Například slova Boží:

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

{Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a proroky...} [Kráva: 177]

A slova Boží:

﴿ءَامَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ؕ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلُّ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ

وَكُتِبَ لَهُ وَرُسُلِهِ لَا نَفَرَقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ...﴿

{Uvěřil posel v to, co od Pána jeho mu bylo sesláno, a uvěřili všichni věřící v Boha, anděly Jeho i Písma Jeho i posly Jeho - a My neděláme rozdíl mezi posly Jeho...} [Kráva: 285]

A slova Všemohoucího:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ ءَ وَمَن يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ ءَ وَكُتُبِهِ ءَ وَرُسُلِهِ ءَ وَالْيَوْمِ
الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ﴿١٣٦﴾

{Vy, kteří věříte! Věřte v Boha i Jeho posla, v Písmo, které seslal poslu Svému, i v Písmo, které seslal již předtím. A kdo nevěří v Boha a Jeho anděly a Jeho Písma a Jeho posly a v den soudný, ten zbloudil zblouděním dalekým.} [Ženy: 136]

A slova Všemohoucího:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى
اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾

{Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné.} [Pout': 70]

Za druhé: Důkazy ze sunny; mezi ně patří známý správný hadíth, který zaznamenal Muslim ve své sbírce správných hadíthů a který patří k tomu, co vyprávěl kníže věřících 'Umar Ibn al-Chattáb (ať je s ním Bůh spokojen), že Gabriel (mír s ním) se

zeptal Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) na víru a on řekl:

«الْإِيمَانُ أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ».

„Víra je, že věříš v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.“¹ Hadíth Tento hadíth zaznamenali Muslim a al-Buchárí - s nepatrným rozdílem - z hadíthu Abú Hurajry.

Od těchto šesti základů se odvíjí vše, v co musí muslim věřit o Všemohoucím Bohu, soudném dni a o všech ostatních skrytých věcech, které oznámil Bůh a Jeho Posel ﷺ.

A vysvětlení těchto šesti základů je následující:

První základ: Víra ve Všemohoucího Boha

Tento základ zahrnuje několik věcí, kam patří: Víra v to, že On je jediný Bůh, který si zasluhuje uctívání, a nikdo jiný, protože On stvořil lidi, je k nim dobrý, živí je, zná všechny jejich veřejné i tajné věci, je schopný odměnit ty, kteří Ho poslouchají, a potrestat ty, kteří Ho neposlouchají.

A kvůli tomuto uctívání Bůh stvořil lidi a džiny a nařídil jim ho, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٦﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ

¹ Zaznamenal ho Muslim (8).

أَنْ يُطْعَمُونَ ﴿٥٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٥٧﴾

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali. (56)}

a nechci od nich žádný příděl obživy a netoužím po tom, aby Mne živili (57)

vždyť Bůh sám je živitel, vládce síly a nezviklatelný! (58) [Běžící: 56-58]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿٥٩﴾ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فَرَشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٦٠﴾﴾

{Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se báli Boha. (21)}

jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomocí jí vyrůst plodům pro obživu vaši. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte! (22)} [Kráva: 21-22]

A Bůh vyslal posly a seslal knihy, aby objasnil tuto pravdu, vyzýval k ní a varoval před tím, co jí odporuje. Jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِيَ إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]

A Všemohoucí pravil:

﴿الرَّ كِتَابَ أَحْكَمْتَ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

اللَّهِ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ﴾

{Alif lám rá! Toto je Písmo, jehož verše byly potvrzeny a potom srozumitelnými učiněny od Moudrého, Vševědoucího, (1)}

abyste neuctívali kromě Boha nikoho jiného a já věru jsem od Něho pro vás varovatelem i hlasatelem zvěsti radostné. (2)} [Húd: 1-2]

A podstata tohoto uctívání je dodržení jednosti Boží ve všem, čím je Bůh lidmi uctíván, jako jsou prosby (dua), strach před Bohem a naděje, modlitba, půst, obětování, slib (nadzr) a všechny druhy uctívání s podřízeností, doufáním a strachem před Bohem, s dokonalou láskou k Němu a pokorou před Jeho velkolepostí.

A kdo přemýšlí o Vznešeném Koránu, zjistí, že jeho většina byla seslána s touto zásadní podstatou, jako slova Všemohoucího:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُذْ اللَّهَ تَخْلَصَ لَهُ الدِّينَ﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ

الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ

اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٢٠﴾

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)}

[Skupiny: 2-3]

A slova Všemohoucího:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23]

A Jeho slova:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿١٤﴾﴾

{Modlete se tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcujete víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.}

[Odpoustějící: 14]

A stejně tak kdo přemýšlí o Prorokově sunně, zjistí, že ta také dává velký důraz na tento základ. Patří sem, co bylo zaznamenáno ve dvou správných sbírkách, že Mu'ádz (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«حَقُّ اللَّهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Právo Boha vůči Jeho služebníkům je, aby Ho uctívali a nic k Němu nepřidružovali.“¹

A do víry v Boha také patří víra ve všechny věci, které Bůh nařídil svým služebníkům z pěti zjevných pilířů islámu.

A to jsou: vyznání, že není boha kromě Boha a že Muhammad je posel Boží, dodržování modlitby, dávání almužny (zakát), půst v měsíci ramadánu, pouť (hadždž) do Mekky ke Ka'abě pro toho, kdo je jí schopen, a další povinné věci, které Bůh nařídil.

Nejdůležitějším pilířem je vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je posel Boží. A toto vyznání, že není boha kromě Boha, znamená upřímně uctívat pouze jediného Boha a nikoho jiného. To je význam vyznání: „Není boha kromě Boha.“ A jeho význam je - jak řekli učenci (ať se Bůh nad nimi smiluje): Bůh je jediný pravý, který si zaslouží být uctíván. A na základě tohoto je veškeré uctívání někoho jiného než Boha, například člověka, džina atd., neplatné(falešné). A jediný pravý, kdo zasluhuje uctívání, je Bůh jediný, který nemá žádného společníka, jak pravil Všemohoucí:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِن دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ...﴾

{A je to proto, že Bůh je pravda a že to, co je místo Něho zýváno, je nicotné...} [Pout': 62]

A už dříve bylo vysvětleno, že Všemohoucí Bůh

¹ Zaznamenal ho al-Bucháří (2856) a Muslim (30).

stvořil lidi a džiny pro tento zásadní základ, nařídil jim ho, seslal s ním Své posly a knihy. Proto by se měl člověk nad tímto hodně zamyslet, aby viděl, do čeho mnoho muslimů upadlo kvůli své nevědomosti o tomto zásadním základu, když uctívají s Bohem jiné a Jeho práva dali jiným, a jen Bůh je ten, kdo může pomoci.

Do víry ve Všemohoucího Boha patří víra v to, že On je stvořitelem světa, řídí jej a chová se k němu podle Svého vědění a moci tak, jak si přeje. A že On je vládcem tohoto i budoucího světa a pánem všech světů a není žádný jiný stvořitel nebo pán kromě Něj. A že On vyslal posly a seslal knihy, aby napravil lidi a vyzval je k tomu, v čem je jejich spása a dobro v tomto i v budoucím světě. A že ve všem uvedeném nemá žádného společníka, jak pravil Všemohoucí:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿٦٢﴾﴾

{Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho.} [Skupiny: 62]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشَىٰ اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿٥١﴾﴾

{Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém. On pokrývá nocí den, který se bez

přestání žene za ní, zatímco slunce, měsíc a hvězdy jsou rozkazu Jeho podrobeny. Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování? Požehnán buď Bůh, Pán lidstva veškerého!} [Rozpoznání: 54]

Do víry v Boha patří také víra v Jeho překrásná jména a vznešené vlastnosti, které jsou uvedené v Jeho Knize a potvrzené Jeho spolehlivým Poslem, bez jejich měnění, popírání, vysvětlování a přirovnávání.

{...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ}

{...A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11]

A je povinné, aby byly ponechány tak, jak jsou, bez ptaní se jak a s vírou ve vznešené významy, ke kterým ukazují a které jsou vlastnostmi Boha pro Něho vhodnými a nepodobnými vlastnostem žádného z Jeho stvoření. Jak pravil Všemohoucí: A Bůh pravil:

{فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ}

{Nečiňte tedy srovnání žádná o Bohu, vždyť Bůh zajisté dobře zná, zatímco z vás nikdo nic neví!}

[Včely: 74]

Toto je přesvědčení (věrouka) ahl Sunna wa-Džamá'a z druhů Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír) a jejich následovníků. A tuto věrouku převzal a předal Imám Abú Al-Hasan Al-Aš'arí (ať se nad ním Bůh smiluje) v knize „Al-Maǧálát” od Asháb al-

hadíth a Ahl Sunna a také ji převzali a předali jiní zbožní učenci.

Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: Az-Zuhrí a Makhúl byli tázáni na verše o vlastnostech a řekli: „Nechte je tak, jak jsou.“¹

Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) také řekl: „Říkali jsme (a následovníci byli přítomni), že Všemohoucí Bůh je na trůnu, a věřili jsme ve všechny vlastnosti, které se nacházejí v sunně.“²

Al-Walíd Ibn Muslim (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Málik, Al-Awzá'í, Al-Lajth Ibn Sa'íd a Sufján Ath-Thaurí (ať se nad nimi Bůh smiluje) byli tázáni na hadíthy týkající se vlastností a všichni řekli: „Nechte je, jak jsou, bez vysvětlování jak.“³

A když se Rabí'a Ibn Abí 'AbdRahmán - šejch Málika (ať se nad nimi Bůh smiluje) - zeptal na „usazení“ (al-istiwá), řekl: „Usazení není neznámé a jak není pochopitelné; od Boha je poselství, na Poslu je jasné předání a na nás je uvěření.“⁴ A když byl Imám Málik (ať se nad ním Bůh smiluje) na toto

¹ Zaznamenal ho Al-Lálaká'í v Šarh usúl al-'itiqád (735) a Ibn 'Abd Al-Barr v Džámi' al-'ilm wa fadluhu (1801), ale v jeho verzi je místo veršů o vlastnostech „hadíthy“ a v jeho verzi je: „a nechte je tak, jak jsou, a nediskutujte o nich.“

² Zaznamenal ho Al-Bajhaqí v Al-Asmá' wa as-sifát (865), a jeho řetězec prohlásil Ibn Tajmíja za správný v Al-Hamawíja (str. 269), a řekl Adh-Dhahabí v Al-'Arš (2/223): zaznamenali ho důvěryhodní imámové.

³ Zaznamenal ho Al-Lálaká'í v Šarh usúl al-'itiqád(930) a Al-Bajhaqí v Al-Asmá' wa as-sifát (955).

⁴ Zaznamenal ho Al-Lálaká'í v Šarh usúl al-'itiqád(665) a Al-Bajhaqí v Al-Asmá' wa as-sifát (868).

tázán, řekl: „Usazení je známé, jak je nepochopitelné, víra v něj je povinná a ptaní se na něj je novota (bid‘a).“ A pak řekl tomu, kdo se ptal: „Zdáš se mi špatným člověkem.“ A nařídil, aby odešel.¹ Stejný význam byl zaznamenán i z vyprávění ‘Á‘iši, matky věřících (ať je s ní Bůh spokojen).²

A imám Abú ‘AbduRrahmán Ibn Al-Mubáarak (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Víme, že náš Všemohoucí Pán je nad nebesy, na Svém trůnu, oddělený od Svého stvoření.“³

Podobných výroků učenců o tomto je velmi mnoho a nelze je všechny uvést v této přednášce. Kdo si jich přeje poznat co nejvíce, ať se obrátí na knihy sunnitských učenců, například knihy: „As-Sunna“ od ‘Abdulláha, syna Imáma Ahmada, „At-Tawhíd“ od imáma Muhammada Ibn Chuzajmy, „As-Sunna“ od Abú Al-Qásima Al-Lálaká‘ího At-Tabarího, „As-Sunna“ od Abú Bakra Ibn ‘Ásima a odpověď Šejcha islámu Ibn Tajmíji lidem v Hamá; tato odpověď je velkolepá a je v ní mnoho užitečného. Šejch v ní objasnil věrouku Ahl Sunna a uvedl mnoho textů učenců a islámských i

¹ Zaznamenal ho Al-Lálaká‘í v Šarh usúl al-‘itiqád(664), Abú Na‘ím v Hilja al-awlijá (6/325) a Al-Bajhaqí v Al-Asmá‘ wa as-sifát (867).

² Zaznamenal ho Al-Muzakkí v Al-Muzakkíjât (29), Ibn Batta v Al-Ibána (120) a Al-Lálaká‘í v Šarh usúl al-‘itiqád(663).

³ Zaznamenal ho Ad-Dárimí v Ar-Rad ‘alá al-džahmíja (67) a Al-Bajhaqí v al-Asmá‘ wa as-sifát (903).

rozumových důkazů, které dokazují správnost toho, co říká Ahl Sunna, a špatnost toho, co říkají jejich odpůrci.

A stejně tak jeho „Ar-Risála At-Tadmurija,” ve které zjednodušeně popsal svůj postoj, objasnil věrouku Ahl Sunna s islámskými i rozumovými důkazy a odpověděl protivníkům tak, že pravda a faleš jsou jasné každému, kdo se do ní podívá, je vzdělaný a má upřímný a správný úmysl poznat pravdu. A shrnutí: Přesvědčení Ahl Sunna wa Džamá‘a o jménech a vlastnostech zní, že potvrdili o Bohu to, co On sám potvrdil ve Svě Knize nebo co o něm potvrdil Jeho posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír) ve své Sunně, bez připodobňování. A odmítli připodobňování Boha k Jeho stvoření, aniž by odmítali Jeho jména a vlastnosti, a tak dosáhli bezpečí před rozpory. A použili všechny důkazy, což je Boží tradice, že toho, kdo se drží pravdy, se kterou byli posláni Boží poslové, a co nejvíce se snaží být upřímným v hledání Boha, Bůh přivede k pravdě a dá zvítězit jeho důkazu, jak pravil Bůh:

﴿بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ...﴾

{Naopak My pravdu proti falši mrštíme, a roztrháš ji, a hle, ona se rozplyne...} [Proroci: 18]

A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾

{A neuvedou ti (nevěřící) podobenství žádné, aniž bychom ti k němu přinesli odpověď pravdivou a výklad nejlepší.} [Spásné zjevení: 33]

A co se týče toho, kdo odporuje Ahl Sunna v jejich věrouce, která se týká jmen a vlastností, ten musí nutně upadnout do rozporu mezi tím, co potvrzuje a co odmítá, a být v rozporu s islámskými a rozumovými důkazy. Al-Háfiz Ibn Kathír (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl ve svém známém tafsíru dobrá slova o tomto tématu, a to jsou jeho slova u Božích slov:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ...﴾

{Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém...} [Rozpoznání: 54]

A je dobré je zde uvést pro jejich veliký přínos.

Doslova řekl (ať se nad ním Bůh smiluje): „Lidé o tomto tématu napsali mnoho pojednání, ale zde není místo je uvádět, a proto se v tomto tématu vydáme cestou směru pravověrných předků: Málíka, Al-Awzá'ího, Ath-Thawrího, Al-Lajtha Ibn Sa'ada, Šáfi'ího, Ahmada, Isháqa Ibn Ráhawíjy a ostatních muslimských imámů, ať starých nebo současných, což je nechat je (vlastnosti a jména) tak, jak přišly, bez vysvětlování jak, připodobňování nebo odmítání. A to, co těm, kteří

připodobňují přijde nejdříve na mysl, nelze připsat Bohu, protože Bohu se nepodobá nic z Jeho stvoření.

(...لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَهُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ)

{...A není nic, co by podobné Mu bylo a On slyšící je i jasnozřivý.} [Porada: 11] Naopak, věc se má tak, jak řekli imámové, například Nu'ajm Ibn Hamád Al-Chuzá'í, šejch Al-Buchárí, který řekl: „Kdo přirovná Boha k Jeho stvoření, stává se nevěřícím, a kdo odmítne to, čím se Bůh sám popsal, stává se nevěřícím“¹, A v tom, čím se popsal Bůh sám nebo Ho popsal Jeho Posel, není žádného přirovnávání. A kdo potvrdí o Bohu to, co je obsaženo v jasných koránských verších a správných hadíthech, způsobem hodným Božího majestátu a odmítne nedostatky, pokud jde o Boha, jde správnou cestou.”² Konec slov Imáma Ibn Kathíra (ať se nad ním Bůh smiluje).

Do víry v Boha patří také přesvědčení, že víra zahrnuje slova i činy a že se zvyšuje dobrými skutky a snižuje špatnými. A také že není povolené říkat o nějakém muslimovi, že je nevěřící (káfir) kvůli jakýmkoliv jeho hříchům, například cizoložství, krádeži, lichvě, pití alkoholu, neúctě k rodičům atd.,

¹ Zaznamenal ho Adh-Dhahabí v Al-'Ulú(464), a řekl al-Albání v Muchtasar al-'ulú (str. 184): „Tento řetězec je správný a jeho vypravěči jsou známí, věrohodní muži”.

² Tafsír Ibn Kathír (3/426-427).

pokud tyto hříchy nepovažuje za povolené, na základě Božích slov:

﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ...﴾

{Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto.} [Ženy: 48] A na základě toho, co je zaznamenáno ve správných opakujících se hadíthech (mutawátir) od Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), například jeho slova:

«إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مِنَ النَّارِ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيْمَانٍ».

„Věru, že Bůh dá vyjít z ohně každému, kdo měl v srdci víru váhy hořčičného zrna.“¹

Druhý základ: Víra v anděly

Ten zahrnuje dvě věci: První věc: víra v anděly obecně; tzn. věřit, že Bůh stvořil anděly, aby Ho poslouchali, a popsal je:

﴿وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٦٦﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٦٧﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَشِيَّتِهِ مُشْفِقُونَ ﴿٦٨﴾﴾

{Hovoří: „Milosrdný si vzal děti!“ Sláva Mu! Ba nikoliv, to služebníci jsou jen Jeho ctihodní, (26)

kteří se dříve než On promluvit neodvažují a jen podle rozkazu Jeho jednají. (27)

¹ Zaznamenal ho Al-Buchárí (22) v hadíthu Abú Sa'ída Al-Chudrího (ať je s ním Bůh spokojen).

A On zná dobře, co je před nimi a co je za nimi, a oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž

On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní. (28)} [Proroci: 26-28]

Andělů je mnoho druhů; někteří jsou pověřeni nesením trůnu, další jsou strážci ráje a ohně, další jsou pověřeni tím, aby zapisovali skutky lidí. Druhá věc: víra v anděly specificky.

Tzn. abychom věřili v ty anděly, které Bůh a Jeho Posel pojmenovali, jako je Gabriel, Michael, Málik, strážce ohně, a Isráfil, který je pověřen zatroubením na pozoun. tak, jak byli zmíněni ve správných hadíthech, například: bylo správně zaznamenáno, že 'Á'iša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«خُلِقَتِ الْمَلَائِكَةُ مِنْ نُورٍ، وَخُلِقَ الْجَانُّ مِنْ مَارِجٍ مِنْ نَارٍ، وَخُلِقَ آدَمُ مِمَّا
وُصِفَ لَكُمْ»

„Andělé byli stvořeni ze světla, džinové byli stvořeni z plamene ohně a člověk byl stvořen z toho, co vám bylo popsáno.“¹ Zaznamenal ho Muslim ve své sbírce správných hadíthů.

Třetí základ: Víra v knihy.

Ten zahrnuje také dvě věci:

První věc: víra v knihy obecně; tj. že Bůh seslal

¹ Zaznamenal ho Muslim (2996) z hadíthu 'Á'iši (ať je s ní Bůh spokojen).

Svým prorokům a poslům knihy, aby ukázali pravdu a vyzývali k ní. Jak pravil Všemohoucí:

﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ...﴾

{A vyslali jsme již posly s důkazy jasnými a seslali jsme s nimi Písmo a váhu, aby lidé jednali poctivě...} [Železo: 25] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿كَانَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللَّهُ النَّبِيِّنَ مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ وَأَنْزَلَ مَعَهُمُ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِيَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ فِيمَا اخْتَلَفُوا فِيهِ...﴾

{Lidé byli národem jediným a poslal Bůh proroky jako hlasatele zvěsti radostné i jako varovatele a seslal s nimi Písmo s pravdou, aby rozsoudil mezi lidmi to, v čem se rozcházel...}

[Kráva: 213]

Druhá věc: víra v knihy specificky, a to tak, že věříme v ty, které Bůh jmenoval, jako Tóra, Evangelium, Žalmy a Korán, a jsme přesvědčeni, že ten (Korán) je z nich poslední a nejlepší a tyto předešlé knihy potvrzuje. A všichni jsou povinni ho následovat společně se správnou Sunnou Posla Božího, Muhammada, (ať mu Bůh žehná a dá mír), protože Bůh vyslal Svého proroka Muhammada ﷺ jako posla pro všechny lidi i džiny a seslal mu tento Korán, aby podle něj mezi nimi soudil, a učinil Korán uzdravením toho, co je v hrudích, vysvětlením každé věci, správnou cestou a

milosrdenstvím pro věřící, jak pravil Bůh:

﴿وَهَذَا كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكٌ فَاتَّبِعُوهُ وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٥٩﴾﴾

{A také toto Písmo, jež seslali jsme nyní, je požehnané; následujte jej a buďte bohabojní, abyste dosáhli milosti.} [Dobytek: 155] A Bůh pravil:

﴿...وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ﴾

{...A seslali jsme ti Písmo, jež objasněním je všeho, vedením, milosrdenstvím i zvěstí radostnou pro ty, kdož do vůle Boží se odevzdali.} [Včely: 89] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمٰوٰتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلٰهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَتَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej, abyste se octitli na cestě správné!“} [Rozpoznání: 158] A je mnoho dalších veršů stejného významu.

Čtvrtý základ: Víra v posly

Ten také zahrnuje dvě věci: První věc: víra v posly obecně, a to tak, že věříme, že Bůh vyslal k

lidem posly, aby oznamovali radostnou zvěst a varovali a vyzývali k pravdě, a tomu, kdo je poslechne, se dostane štěstí, zatímco ten, kdo je neposlechne, bude litovat. Posledním a nejlepším poslem je náš prorok Muhammad Ibn ‘Abdulláh (ať mu Bůh žehná a dá mír). Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...﴾

{poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu...} [Ženy: 165] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...﴾

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečetí proroků...}

[Spojenci: 40]

Druhá věc: víra v posly specificky, a to tak, že věříme v ty posly, které Bůh konkrétně jmenoval nebo od Posla Božího známe jejich jména, jako je Noe, Húd, Sálíh, Abraham a další. Ať jim všem a jejich rodu a těm, co je následují, Bůh žehná a dá mír.

Pátý základ: Víra v soudný den

Ten zahrnuje:

víru ve vše, co nám oznámil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír), o tom, co přijde po smrti, jako pokušení v hrobě, muka a blaho v něm, hrůzy, které budou v soudný den, most, váhy, zúčtování, odplata, rozprostření svitků, vložení knihy do pravé nebo levé ruky nebo za záda.

A patří tam také víra v nádrž (al-hawd) našeho proroka Muhammada, ráj, oheň, spatření Pána Jeho věřícími a Jeho mluvení s nimi a další věci, které jsou ve vznešeném Koránu nebo správné sunně Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír). Je povinné ve všechny tyto věci věřit a potvrdit jejich pravdivost způsobem, který objasnil Bůh a Jeho Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír).

Šestý základ: Víra v osud

Víra v osud zahrnuje šest věcí:

První věc: víra v to, že Bůh ví, co bylo a co bude, a zná stav svých služebníků, jejich obživu, délku života, jejich činy a vše, co se jich týká, a nic mu tak není skryto, jak pravil Bůh:

﴿...وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾

{... a vězte, že Bůh je všech věcí znalý.} [Kráva: 231] A Všemohoucí pravil:

﴿...لِتَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا﴾

{...abyste zvěděli, že Bůh je nad každou věcí všemocný a že Bůh objímá vědění Svým věci všechny.} [Rozvod: 12]

Druhá věc: víra v to, že Bůh zapsal vše, co určil, jak pravil Všemohoucí:

﴿قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ وَعِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ﴿٤﴾﴾

{My dobře víme, které z nich země pohltila, neboť máme knihu, jež záznamy střeží.} [Qáf: 4] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿...وَكُلُّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ﴾

{...A každou věc jsme spočítali v hlavní Knize zjevné.} [Já Sín: 12] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى

اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٧٠﴾﴾

{Což nevíš, že Bůh zná vše, co na nebi je i na zemi? A vše to je věru v Knize zapsáno, a to je pro Boha vskutku velmi snadné.} [Pout': 70]

Třetí věc: víra ve všemohoucí vůli Boží - co Bůh chce, to se stane a co Bůh nechce, to se nestane. Jak pravil Bůh:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ﴾

{...A Bůh věru učiní vše, co chce.} [Pout': 18] A Všemohoucí pravil:

﴿إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٥﴾﴾

{A když něčeho si přeje, je rozkaz Jeho pouze:
„Staniž se!“ a stane se.} [Já Sín: 82] A Bůh pravil:

﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾

{Však přát si toho nebudete, pokud Bůh, Pán lidstva veškerého, nebude chtít!} [Svinutí: 29]

Čtvrtá věc: víra v Boží stvoření všech věcí, které existují, a tak není žádného jiného stvořitele ani pána kromě Něj. Jak pravil Bůh:

﴿اللَّهُ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ﴾

{Bůh stvořitelem je věcí všech a On ručitelem je též všeho.} [Skupiny: 62] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَأَنَّى تُؤْفَكُونَ﴾

{Lidé, pomněte dobrodiní Božího vůči vám! Je snad nějaký stvořitel kromě Boha, který uštědřuje vám obživu z nebes i ze země? A není božstva kromě Něho - jak mohli jste se tak odvrátit?}

[Stvořitel: 3]

Víra v osud tak zahrnuje víru ve všechny tyto čtyři věci u Ahl Sunna wa Džamá'a, na rozdíl od některých novotářů, kteří některé z výše uvedených věcí odmítají.

Z důležitých věcí, které patří do správné věrouky, o které jsou přesvědčeni Ahl Sunna, je láska a nenávisť kvůli Bohu a přátelství a nepřátelství kvůli Bohu. Toto je 'aqída al-walá' wa

al-bará', která patří do víry ve Všemohoucího Boha.

A tak má věřící mít rád ostatní věřící a přátelit se s nimi a nemít rád nevěřící a nepřátelit se s nimi. A největšími věřícími, které má mít věřící rád, jsou druhové Proroka (sahába) - jak to je dané u Ahl Sunna wa Džamá'a - a ti je mají rádi a věří, že byli nejlepšími lidmi hned po prorocích, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«خَيْرُ الْقُرُونِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ».

„Nejlepšími lidmi jsou moji současníci, pak ti, kteří přijdou po nich, a pak ti, kteří přijdou po nich.“¹ Na správnosti tohoto hadíthu je shoda.

A jsou přesvědčeni o tom, že nejlepším z nich je Abú Bakr As-Siddíq, pak 'Umar, pak 'Uthmán a nakonec 'Alí (ať je s nimi se všemi Bůh spokojen). Po nich je zbylých deset a po nich ostatní druhové Proroka (ať je s nimi se všemi Bůh spokojen). A (Ahl Sunna) také nemluví o sporech mezi druhy Proroka a domnívají se, že jejich sporné názory jsou založeny na idžtihádu a ten, kdo z nich dospěl k pravdě, má dvě odměny a ten, kdo z nich chyboval, má pouze jednu odměnu za snahu hledat pravdu (idžtihád).

A mají rádi rodinu Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), která v něj uvěřila, a považují je za

¹ zaznamenal ho Al-Bucháří (3615) a Muslim (2533) z hadíthu 'Abdulláha Ibn Mas'úda (ať je s ním Bůh spokojen).

přátele a stejně tak manželky Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), matky věřících, a se všemi jsou spokojeni. A oprošťují se od cesty Ar-Rawáfidovců, kteří nenávidí druhy Proroka (ať mu Bůh žehná a dá mír), uráží je a nadměrně vyzdvihují rodinu Proroka a přiznávají jim větší postavení, než jim dal Bůh. A také se oprošťují od cesty An-Nawásibovců, kteří ubližují rodině Proroka, ať už slovy nebo činy.

A všechno, co jsme uvedli, patří do správné věrouky (aqída), se kterou Bůh vyslal Svého posla Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír). A je to věrouka, o které je povinné být přesvědčen, držet se jí, jít po ní a varovat toho, kdo ji rozporuje, a je to přesvědčení skupiny, která bude zachráněna, Ahl Sunna wa Džamá'a, o které Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي ظَاهِرِينَ عَلَى الْحَقِّ، لَا يَضُرُّهُمْ مَنْ خَذَلَهُمْ، حَتَّى يَأْتِيَ
أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَذَلِكَ».

„Jedna skupina z mé obce se bude neustále držet pravdy a neublíží jí ten, kdo ji zradí, a tak to bude, dokud nepřijde Boží rozkaz, a oni zůstanou jak jsou.“¹ A v jiné verzi je:

«لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِنْ أُمَّتِي عَلَى الْحَقِّ مَنصُورَةً».

„Jedna skupina z mé obce se bude neustále držet

¹ Zaznamenal ho Muslim (1920) z hadíthu Thawbána (ať je s ním Bůh spokojen).

pravdy a bude jí pomoheno..."¹ A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«افْتَرَقَتِ الْيَهُودُ عَلَى إِحْدَى وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَافْتَرَقَتِ النَّصَارَى عَلَى اثْنَتَيْنِ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً، وَسَفَتَرُقُ هَذِهِ الْأُمَّةُ عَلَى ثَلَاثٍ وَسَبْعِينَ فِرْقَةً كُلُّهَا فِي النَّارِ إِلَّا وَاحِدَةً فَقَالَ الصَّحَابَةُ: مَنْ هِيَ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: مَنْ كَانَ عَلَى مِثْلِ مَا أَنَا عَلَيْهِ وَأَصْحَابِي».

„Židé se rozdělili na jednasedmdesát sekt, křesťani se rozdělili na dvaasedmdesát sekt a tato obec se rozdělí na třiasedmdesát sekt; všechny budou v ohni kromě jediné." A sahába se zeptali: „A jaká to bude, Posle Boží?" Řekl: „Ta, která bude na tom, na čem jsem já a moji druhové."²

Přesvědčení, která jsou v rozporu se správným přesvědčením

Těch, kteří se odvrátili od této věrouky a jdou po opačné cestě, je mnoho druhů. Patří mezi ně ti, kteří uctívají sochy, modly, anděly, zbožné lidi, džiny, stromy, kameny atd. Tito lidé neposlechli výzvu poslů, ale odporovali jim, stejně jako Qurajšovci a někteří Arabové odporovali našemu proroku Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír) a žádali po svých modlách, aby jim naplnily jejich potřeby,

¹ Zaznamenal ho Ibn Mádžah (3952) z hadíthu Thawbána (ať je s ním Bůh spokojen) a prohlásili ho za správný Ibn Hibbán (6714) a Al-Hákim (8653).

² Zaznamenal ho At-Thirmidhí (2641) z hadíthu 'Abdulláha Ibn 'Amru (ať je s ním Bůh spokojen). A Al-Munáwí v Fajd al-qadír (5/347) řekl: „V jeho řetězci se nachází 'Abdurrahmán Ibn Zijád Al-Ifríqí a Adh-Dhahabí řekl: Prohlašují ho za slabého." A al-Albání ho prohlásil za správný v Sahíh Al-Džámi' (5343).

uzdravily nemocné, daly jim zvítězit nad nepřáteli, a dávali svým modlám sliby, přinášeli jim oběti atd. A když to Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zavrhnul a nařídil jim, aby uctívali jen jediného Boha, byli tím překvapeni, odmítli to a řekli:

﴿أَجْعَلُ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

{Což neučinil z více božstev Boha jediného? To věru je věc podivná!} [Sád: 5]

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) je nepřestal vyzývat k Bohu, varovat je před přidružováním a vysvětlovat jim podstatu toho, k čemu je vyzývá, dokud Bůh neuvedl některé z nich na správnou cestu. Poté začali houfně vstupovat do náboženství a náboženství Boží zvítězilo nad všemi ostatními náboženstvími po nepřetržité výzvě a úsilí Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír), jeho druhů (ať je s nimi Bůh spokojen) a těch, kteří je následovali v dobrém. Pak došlo ke změně a mezi lidmi se rozšířila nevědomost a mnoho z nich se vrátilo do doby nevědomosti. Začali vyzdvihovali proroky a zbožné lidi, prosit je o pomoc a různé věci a začali dělat mnoho věcí, které patří mezi přidružování, a neznali význam slov: „Není boha kromě Boha,” tak jak ho znali Arabové předtím. A jen Bůh může pomoci!

A tyto druhy přidružování se stále šíří mezi lidmi až do naší doby kvůli rozšíření nevědomosti a kvůli

velké časové vzdálenosti od dob prorocství.

Pochybnost těchto současných lidí je stejná jako pochybnost jejich předků, a to jejich slova:

{...هَؤُلَاءِ شَفَعْتُونَا عِنْدَ اللَّهِ...}

{..., „Toto jsou přímlovci naši u Boha!“} [Jonáš: 18] A jejich slova:

{...مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى...}

{..., „My jeuctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili...“} [Skupiny: 3] A Bůh rozptýlil tyto pochyby a objasnil, že jakékoliv uctívání kohokoliv mimo Něj je přidružování a nevíra, jak pravil Bůh:

{وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعْتُونَا}

{عِنْدَ اللَّهِ...}

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímlovci naši u Boha!“ ...} [Jonáš: 18] A Bůh jim odpověděl slovy:

{قُلْ أَتَنْبِئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾}

{يُشْرِكُونَ ﴿١٨﴾}

{Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete!“} [Jonáš: 18]

Bůh v tomto verši objasnil, že uctívání kohokoliv jiného (proroků, zbožných lidí atd.) kromě Něj je považováno za velké přidružování, ať ho ti, kteří ho vykonávají, nazývají jakkoliv. A Všemohoucí pravil:

{...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ اللَّهُ حَفِيفٌ عَلَيْهِمْ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ بِوَكِيلٍ}

{...Ty, kdož si vzali ochránce jiné vedle Něho, ty Bůh dobře střeží - ty však nad nimi nejsi dozorcem žádným.} [Skupiny: 3] A pak jim Bůh odpověděl Svými slovy:

{...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ}

{Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3]

A tak Bůh objasnil, že uctívání (které zahrnuje i: prosby, strach, doufání atd.) kohokoliv jiného kromě Něj je považováno za nevíru (kufr) a odmítání Boha. A řekl, že je lež, že by je božstva, která uctívají, k Němu přibližovala.

Mezi přesvědčení, která patří do nevíry a která jsou v rozporu se správnou věroukou a tím, s čím přišli poslové (mír s nimi), patří přesvědčení ateistů, následovníků Marxe a Lenina, a dalších ateistů, ať už si říkají socialisté, komunisté nebo baasisté nebo jakkoliv jinak. Základem těchto ateistů je soustředění se na tento život a popírání

existence Boha.

K jejím základům patří také popírání vzkříšení, ráje a ohně a odmítání všech náboženství. A kdo se podíval do jejich knih a studoval, co říkají, si je tímto jistý. A není pochyb o tom, že toto přesvědčení je v rozporu se všemi Božími náboženstvími a přivádí ty, kteří je následují, k těm nejhorším koncům na tomto i onom světě.

Dalším z těchto přesvědčení, která jsou v rozporu s pravdou, je to, co si myslí někteří súfisté, že ti, které nazývají awlijá, se společně s Bohem podílejí na řízení světa, a vymýšlejí pro ně různá jména jako pro své bohy, například al-Aqtáb, al-Awtád, al-Aghwáth a další jména, která si vymysleli. A toto je přidružování k Bohu v Jeho panství a je to nejodpornější druh přidružování k Všemohoucímu Bohu.

A kdo přemýšlí o přidružování původních lidí v džáhilíje a srovná ho s přidružováním rozšířeným dnes, zjistí, že dnešní přidružování je větší a horší, což vysvětluje následující: Nevěřící Arabové v době nevědomosti se lišili dvěma věcmi: První věc: že nepřidružovali v panství Boha, ale jen v uctívání, a byli známí tím, že uznávali panství jediného Boha, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولَنَّ اللَّهُ...﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvětlí:

„Bůh!“...} [Zlaté ozdoby: 87] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ﴾

{Rci: „Kdo uštědřuje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohabojní?“} [Jonáš: 31] A je mnoho dalších veršů stejného významu.

Druhá věc: že jejich přidružování v uctívání nebylo vždy, ale jen v dobách dostatku, zatímco v dobách nouze uctívali pouze jediného Boha. Jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾

{A když plují na lodi, vzývají Boha a upřímně mu zasvěcují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají.}

[Pavouk: 65]

Co se týče současných polyteistů, ti na rozdíl od původních polyteistů přidali dvě věci: První věc: přidružování některých v panství Boha. Druhá věc: přidružování v čase blahobytu i čase nouze. Toto ví každý, kdo se s nimi stýkal, zkoumal je a viděl, jak

se chovají u hrobů, například u hrobu Hussajna, Al-Badawího a dalších v Egyptě, nebo hrobů Al-‘Aidrús v Adenu a Al-Hádí v Jemenu, hrobu Ibn ‘Arabího v Levantě, hrobu šejcha ‘Abdul-Qádíra Al-Džíláního v Iráku a dalších známých hrobů, ke kterým se obracejí prostí lidé a dávají jim práva patřící jen Bohu. A jen málo lidí je napomíná a vysvětluje jim skutečnou jedinstvost Boží, se kterou Bůh poslal svého proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír) a ostatní proroky před ním (mír s nimi). My Bohu patříme a my k Němu se navrátíme!

Dalším přesvědčením, které je v rozporu se správným přesvědčením, co se týče Božích jmen a vlastností, jsou názory novotářů ze sekt Al-Džahmíja a Al-Mu‘tazila a těch, kdo se vydali jejich cestou v odmítání Božích vlastností, popírání Jeho dokonalých vlastností a připisování Mu vlastností věcí, které neexistují, jsou vyloučené nebo nežijící. A Bůh je vyvýšen nad vše, co říkají, velkým vyvýšením.

A patří sem také ti, kdo odmítají některé Boží vlastnosti, přestože jiné přijímají, jako je přesvědčení Al-Ašá‘ira. Podle nich musí platit pro vlastnosti, které přijali, totéž, co pro vlastnosti, které odmítli, a překroutili jejich důkazy. To je ale v rozporu s důkazy islámu i s rozumovými důkazy a je v tom velký rozpor.

Naproti tomu Ahl Sunna wa Džamá‘a potvrdili a

uznali všechna jména a vlastnosti, které Bůh o Sobě potvrdil nebo to o Něm potvrdil Jeho posel Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír) tím nejdokonalejším způsobem. A odmítli přirovnávání Boha k Jeho stvoření, aniž by ale zneplatňovali Jeho jména a vlastnosti, a tak se řídili všemi důkazy, aniž by je měnili nebo odmítali. Tak byli uchráněni rozporu, do kterého upadli jiní, jak bylo uvedeno výše.

A toto je cesta záchrany a štěstí na tomto i v budoucím světě a je to správná cesta, kterou šli zbožní předkové a vůdci této obce. A poslední z této obce nebudou napraveni ničím jiným než první z této obce, a to je následování Koránu a sunny a zanechání všeho, co jim odporuje. Prosíme Boha, aby navrátil obec k rozumu a učinil v ní mnoho těch, kteří vyzývají ke správné cestě, a aby pomohl muslimským vůdcům a učencům bojovat proti tomuto přidružování a skoncovat s ním a varovat před tím, co k němu vede. A věru, že Bůh je slyšící a blízký. A jen Bůh je ručitelem úspěchu. A On nám dostačuje a je nejlepším ochráncem a není moci ani síly, jen u Něj. A ať Bůh požehná a dá mír Svému služebníkově a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Druhý dopis:

o pravidlu hledání pomoci u Proroka ﷺ

Chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu, jeho rodu, druhům a těm, kteří se řídí jeho správným vedením.

Kuvajtské noviny Al-Mudžtam'a publikovaly ve svém 15. čísle, vydaném 19.4.1390 AH, verše pod názvem „K připomenutí narozenin Vznešeného Proroka" a tyto verše zahrnovaly hledání pomoci a vítězství u Proroka ﷺ k podpoře a uvědomění obce, aby se zbavila rozdělování a štěpení, do kterého upadla, s podpisem té, která se sama pojmenovala Ámina. A toto je text z veršů, o kterých je zmínka:

Posle Boží, pomoz světu... který rozněcuje válku a modlí se v jejím žáru.

Posle Boží, pomoc obci... která se nachází v temnotě pochybností už velice dlouhou dobu.

Posle Boží, pomoc obci... která se nachází v bludištích smutku, jejíž vize byly ztraceny.

Až řekla:

Urychli vítězství jako jsi ho urychlil... v den Badru, když jsi volal k Bohu

a pak se změnilo ponížení v úžasné vítězství... věru, že Bůh má vojáky, které nevidíš.

(A takto tato spisovatelka směřuje svoje volání a

prosbu o pomoc k Poslu ﷺ a žádá ho, aby podpořil obec tím, že urychlí vítězství, přičemž zapomíná – nebo neví, že vítězství je pouze v rukou jediného Boha a ne v rukou Proroka ﷺ ani žádného jiného stvoření, jak pravil Všemohoucí Bůh ve Své jasné Knize:

{...وَمَا تَنْصُرُوا إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ}

{... A není vítězné pomoci leč od Boha mocného, moudrého} [Rod 'Imránův: 126]. A Všemohoucí pravil:

{إِنْ يَنْصُرْكُمُ اللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَإِنْ يَخْذُلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ

بَعْدِهِ...}

{Bude-li vám pomáhat Bůh, nikdo nemůže být nad vámi vítězem! Opustí-li vás však, kde je ten, kdo by vám mohl potom pomoci?} [Rod 'Imránův: 160]

A takovýto čin, jako je prosba a hledání pomoci, je dáváním určitého druhu uctívání někomu jinému než Bohu Všemohoucímu. A je známé z textů i ze shody učenců, že toto není povolené a že Všemohoucí Bůh stvořil všechna stvoření proto, aby Ho uctívala, a vyslal posly a seslal knihy, aby vysvětlil toto uctívání a vyzýval k němu, jak pravil sám Všemohoucí:

{وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ}

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَقَدْ بَعَّعْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“} [Včely: 36] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ﴿٢٥﴾﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25] A Všemohoucí pravil:

﴿الر كِتَابٌ أَحْكَمْتُ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ ﴿١﴾ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُمْ مِنْهُ نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ ﴿٢﴾﴾

{Alif lám rá! Toto je Písmo, jehož verše byly potvrzeny a potom srozumitelnými učiněny od Moudrého, Vševědoucího, (1)}

abyste neuctívali kromě Boha nikoho jiného a já věru jsem od Něho pro vás varovatelem i hlasatelem zvěsti radostné. (2)} [Húd: 1,2]

A v těchto jasných verších Bůh objasnil, že nestvořil lidi a džiny kvůli ničemu jinému než tomu, aby uctívali Jeho Jediného, který nemá žádného společníka. A objasnil, že vyslal posly (mír s nimi) s rozkazem o tomto uctívání a zákazem jeho opaku. A oznámil, že učinil verše Své Knihy jasnými a vysvětlil je tak, aby nebyl uctíván nikdo jiný než On Všemohoucí.

A je známo, že uctíváním se myslí vyjadřování

jedinosti Boží a poslušnost vůči Němu posloucháním Jeho příkazů a vyhýbáním se Jeho zákazům. Tak to nařídil Bůh v mnoha verších. Například ve Svých slovech:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové...} [Jasný důkaz: 5] A ve Svých slovech:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] A ve Svých slovech:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ ۚ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

{Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)}

[Skupiny: 2-3]

A je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny dokazují povinnost uctívání pouze Boha

jediného a zanechání uctívání kohokoliv jiného, ať už proroků nebo někoho jiného.

A není pochyb o tom, že prosby jsou nejdůležitějším a všezahrnujícím druhem uctívání, a tak je povinné je vykonávat pouze pro jediného Boha, jak pravil Všemohoucí:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾^(١٤)

{Modlete se (proste) tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcující víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.} [Odpouštějící: 14] A Všemohoucí pravil:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾^(١٥)

{A modlitebny patří Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho!} [Džinové: 18] A toto obracení se v prosbách pouze na Boha jediného se týká všeho stvoření, proroků i ostatních. A Jeho slova:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾^(١٦)

{a nevzývej místo Boha to, co ani užitek, ani škodu způsobit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš

patřit mezi nespravedlivé.} [Jonáš: 106], jsou slova určená Prorokovi ﷺ a je známo, že Všemohoucí Bůh ho ochránil před přidružováním, a proto je tím míněno varování pro jiné. A pak Všemohoucí řekl:

﴿وَلَا تَدْعُ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَنْفَعُكَ وَلَا يَضُرُّكَ فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ

الظَّالِمِينَ﴾

{a nevzývej místo Boha to, co ani užitek, ani škodu způsobit nemůže! Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé.} [Jonáš: 106], jsou slova určena Prorokovi ﷺ a je známo, že Všemohoucí Bůh ho ochránil před přidružováním, a proto je tím míněno varování pro jiné. A pak Všemohoucí zvětšil Svůj zákaz a varování a řekl:

﴿...فَإِنْ فَعَلْتَ فَإِنَّكَ إِذَا مِنْ الظَّالِمِينَ﴾

{...Jestliže tak učiníš, budeš patřit mezi nespravedlivé} A když se řekne obecně nespravedlnost, myslí se tím velké přidružování, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

{...A nevěřící jsou věru nespravedliví!}

[Kráva: 254] A Všemohoucí pravil:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

{...vždyť přidružování je věru křivda nesmírná.} [Luqmán: 13] A pokud by Prorok (mír a požehnání s ním) patřil mezi nespravedlivé, v případě, že by prosil někoho jiného než Boha, jak je to potom u někoho jiného?

A tak je z těchto a dalších veršů jasné, že prosby ke komukoliv jinému než Bohu - jako k mrtvým,

stromům, sochám atd., jsou považovány za přidružování k Bohu a v rozporu s uctíváním jediného Boha, které je záměrem stvoření lidí a džinů, vyslání poslů, seslání knih, a v rozporu s významem vyznání: „Není boha kromě Boha," které odmítá uctívání kohokoliv jiného než Boha a potvrzuje ho pouze jedinému Bohu, jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ هُوَ الْبَاطِلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ
الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ﴾

{A je to proto, že Bůh je pravda a že to, co je místo Něho vzýváno, je nicotné a Bůh věru je vznešený, veliký.} [Pout': 62]

A toto je základem a podstatou tohoto náboženství a žádné druhy uctívání nejsou platné, dokud není platný tento základ, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ
وَلَتَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

{A bylo již vnuknuto tobě i těm, kdož před tebou byli: „Věru, budeš-li přidružovat, marné budou skutky tvé a budeš zajisté mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Skupiny: 65] A Všemohoucí pravil:

﴿...وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾

{Však kdyby byli přidružovali, marné by bylo to,

co konali} [Dobytek: 88]

A z výše uvedeného je jasné, že islámské náboženství a vyznání, že není boha kromě Boha, má dva obrovské základy:

První: aby byl uctíván pouze jediný Bůh, který nemá žádného společníka, a ten kdo, dělá prosby (dua) k mrtvým, prorokům a jiným nebo k sochám, stromům, kamenům nebo něčemu jinému stvořenému nebo je žádá o pomoc nebo se k nim přibližuje pomocí obětí a slibů nebo se k nim modlí, padá na tvář nebo si je bere za pány kromě Boha a staví je na roveň Bohu, rozporuje význam vyznání, že není boha kromě Boha.

Druhý: aby byl Bůh uctíván pouze v souladu se zákonem Svého posla a proroka ﷺ, a ten, kdo si vymyslí něco nového v náboženství, co mu Bůh nepovolil, nenaplnil význam vyznání, že Muhammad je posel Boží, a jeho skutky mu k ničemu nebudou a nebudou přijaty. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿وَقَدِمْنَا إِلَىٰ مَا عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا﴾

{A My posoudíme skutky, které konali, a učiníme z nich prach rozptýlený.} [Spásné zjevení: 23] A skutky ve výše zmíněném verši se myslí skutky toho, kdo zemřel jako přidružený k Bohu.

A patří mezi ně také novoty, které Bůh nepovolil; ty budou v soudný den rozptýleným prachem,

protože nebyly v souladu s očištěným zákonem, jak řekl Prorok ﷺ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v této naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ Na jeho správnosti je shoda.

Shrnutí předešlého: tato spisovatelka se obrátila s prosbou o pomoc k Prorokovi ﷺ a odvrátila se od Pána všech světů, v Jehož rukou je vítězství, prospěch i škoda, což není v rukou nikoho jiného.

A není pochyb o tom, že toto je velká nespravedlnost a křivda, a Bůh nařídil prosit pouze Jeho a slíbil tomu, kdo ho prosí, že mu jeho prosby vyplní, a slíbil tomu, kdo se nad to povyšuje, že vstoupí do pekla, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (٦٠)

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou ponížení.“} [Odpoustějící: 60] Tzn. Budou poníženi. A tento ctěný verš dokazuje, že prosby (dua) jsou uctíváním a že ten, kdo se nad ně povyšuje, skončí v pekle. A pokud je toto konec toho, kdo se povyšuje nad prošení Boha, jaký bude konec toho, kdo prosí někoho jiného a odvrátil se od Boha, když Bůh je blízky a vlastní každou věc a je každé věci mocen,

jak pravil Všemohoucí:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾ (٢١)

{Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího, když mne poprosí. Necht' však na výzvu Mou odpoví a necht' ve Mne věří - snad půjdou cestou správnou!} [Kráva: 186] A Posel Boží ﷺ řekl ve správném hadíthu, že prosby (dua) jsou uctívání, a řekl svému bratranci 'Abdulláhovi Ibn 'Abbásovi (ať je s ním Bůh spokojen):

«أَحْفَظِ اللَّهَ يَحْفَظْكَ، أَحْفَظِ اللَّهَ تَحِذُهُ تَجَاهَكَ، إِذَا سَأَلْتَ فَاسْأَلِ اللَّهَ، وَإِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ».

„Pamatuj na Boha (tj. dodržuj jeho nařízení) a Bůh tě ochrání, pamatuj na Boha a nalezněš ho před sebou. Pokud chceš někoho žádat, žádej pouze Boha, a pokud potřebuješ pomoc, hledej pomoc jen u Boha." Zaznamenal ho At-Tirmidhí a další.

A Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

„Ten, kdo zemřel a stavěl někoho jiného na roveň Bohu, vstoupí do ohně.“ Zaznamenal ho Al-Buchárí. A v Sahíh Al-Buchárí a Sahíh Muslim je hadíth, že Prorok ﷺ byl tázán: Jaký hřích je největší? A on řekl:

«أَنْ تَجْعَلَ لِلَّهِ نِدًّا وَهُوَ خَلَقَكَ».

„Abys dával Bohu rovné, když On je ten, který tě stvořil.“ Rovný je podobný, stejný, a tak každý, kdo prosí někoho jiného než Boha, nebo ho žádá o pomoc, dává mu sliby (nadzr), obětuje mu nebo ho uctívá jakýmkoliv jiným způsobem, ho tedy staví na roveň Bohu, ať už je to prorok, walí, anděl, džin, socha nebo jakékoliv jiné stvoření.

A zde by někdo mohl říct: Jaké je pravidlo, pokud by se ptal živého, přítomného člověka na něco, co je v jeho moci, a žádal ho o to, co se týče materiálních věcí, které jsou v jeho moci? Odpověď: toto nepatří mezi přidružování, ale do běžných povolených věcí mezi muslimy, jak pravil Všemohoucí v příběhu Mojžíše:

{...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

{... A ten, jenž patřil k jeho straně, požádal Mojžíše o pomoc proti nepříteli svému. ...} [Příběh: 15] A stejně jako pravil Všemohoucí také v příběhu Mojžíše:

{فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ...}

{I odešel z města pln strachu a ve střehu...} [Příběh: 31] A stejně jako člověk žádá o pomoc své druhy ve válce a v jiných věcech, které se člověku přihodí a kdy se lidé vzájemně potřebují.

A Bůh nařídil Svému Prorokovi ﷺ, aby oznámil

své obci, že nikdo nemůže nikomu jinému prospět ani uškodit. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ إِنَّمَا أَدْعُو رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا﴾ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ﴿٢٠﴾

{Rci: „Já modlím se pouze k Pánu svému a nikoho nepřidružuji k Němu.“ (20)}

Rci: „Nevládnu mocí způsobit vám škodu, či abyste správně byli vedeni. (21)}. [Džinové: 20, 21] A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سْتَكْتَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٢١﴾

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“}

[Rozpoznání: 188]

A veršů stejného významu je mnoho.

A je známo, že Prorok ﷺ neprosil nikoho jiného než Boha, jak o něm bylo zaznamenáno, že v den bitvy Badr prosil o pomoc Boha a žádal ho o vítězství nad nepřáteli a přeháněl v tom a říkal: „Pane! Splň mi, co jsi mi slíbil,” až nejpravdomluvnější Abú Bakr (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: „To ti stačí Posle Boží, věru, že Bůh ti splní to, co ti slíbil.” A Bůh o jeho slovech seslal

tato slova:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَائِكَةِ

مُرْدِفِينَ ﴿٥١﴾﴾

{A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás řka: „Podpořím vás věru tisícem andělů, jdoucích jeden za druhým!“} [Kořist: 9] A Bůh v těchto verších zmínil jejich žádost o pomoc a oznámil, že jim ji vyplnil, a posílil je anděly, aby je uklidnil, a oznámil radostnou zvěst o vítězství. A Bůh vysvětlil, že vítězství není díky andělům, ale že vítězství je jen od Něj. Pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ...﴾

{A není vítězné pomoci leč od Boha...} [Rod ‘Imránův: 126] A Všemohoucí pravil:

﴿وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ بِبَدْرٍ وَأَنْتُمْ أَذِلَّةٌ فَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٣٦﴾﴾

{Bůh vám již vskutku pomohl u Badru, když jste byli ještě nepatrní. Bojte se Boha, snad Mu budete vděční.} [Rod ‘Imránův: 123] A v tomto verši Všemohoucí vysvětlil, že jen On je ten, kdo jim dal vítězství u Badru, a z toho je jasné, že to, co jim dal, jako zbraně, sílu, anděly, to vše je příčinou vítězství, radostnou zprávou a uklidněním, ale vítězství není z toho, ale vítězství je pouze od samotného Boha. Jak si tedy může tato spisovatelka nebo někdo jiný dovolit obrátit se s žádostí o pomoc a vítězství k Prorokovi ﷺ a odvrátit se od Pána všech světů,

vládce všeho, který je každé věci mocen?

Není pochyb o tom, že toto patří k nejodpornější nevědomosti, dokonce mezi největší přidružování. A je povinné, aby se tato spisovatelka kála Bohu správným pokáním. A správné pokání zahrnuje mnoho věcí: První: lítost nad tím, co učinila. Druhá: zanechání toho, co učinila. Třetí: pevné rozhodnutí už se k tomu nevrátit, jako úcta a upřímnost k Bohu, poslušnost k tomu, co nařídil, a vyvarování se toho, co zakázal. To je správné pokání. A je zde další čtvrtá věc v případě, že se špatnost týká ostatních stvoření, a to je, za čtvrté: vrátit člověku to, na co má právo, nebo aby mu tento ukřivděný člověk odpustil.

Bůh nařídil svým služebníkům pokání a slíbil jim, že ho přijme, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهُ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

{A konejte všichni pokání před Bohem, ó věřící, snad budete blažení!} [Světlo: 31] A pravil o křesťanech:

﴿أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَهُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾^(٧٤)

{Proč se tedy kajícně neobráť k Bohu a neprosí jej za odpuštění, když Bůh zajisté je odpouštějící a slitovný?} [Prostřený stůl: 74] A Všemohoucí pravil:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونِ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَيَخْلُدْ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

{a kdož nevzývají spolu s Bohem žádná božstva jiná a nezabíjejí duši žádnou, jejíž zabití Bůh

zakázal - leda podle práva, a nesmilní. A kdo toto činí, ten hříchu se dopouští, (68)

za nějž mu trest zdvojnásoben bude v den zmrtvýchvstání a zůstane v něm věčně ponížený(69)

kromě těch, kdož pokání činili, uvěřili a zbožné skutky konali. A takovým Bůh špatné skutky

jejich za dobré vymění, vždyť Bůh odpouštějící je a slitovný. (70)} [Spásné zjevení: 68-70] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْفُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمُ مَا تَفْعَلُونَ﴾ (٧٠)

{On je ten, jenž od služebníků Svých pokání přijímá a špatné skutky jim odpouští a dobře ví, co konáte.} [Porada: 25]

A bylo správně zaznamenáno, že Posel Boží ﷺ řekl:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَجِبُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islám boří vše (hříchy), co bylo před ním, a pokání maže vše, co bylo před ním.“

A tak jsem sepsal tato stručná slova kvůli

velkému nebezpečí přidružování, které je největším hříchem, a kvůli obavám před oklamáním tím, co napsala tato spisovatelka, a z povinnosti radit kvůli Bohu Jeho služebníkům. A prosím Všemohoucího Boha, aby tímto prospěl a napravil nás i všechny muslimy a aby nás obdařil porozuměním náboženství a utvrdil nás v něm a ochránil nás a všechny muslimy před zlem nás samých a našich špatných skutků. A věru, že on je toho pánem a mocen.

A ať Bůh žehná, dá mír a požehná Svému služebníkovi a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Třetí dopis:

O pravidlu hledání pomoci a dávání slibu džinům a satanům¹

Od ‘Abdul‘Azíze Ibn ‘Abdulláha Ibn Báze pro každého muslima, který to uvidí, ať Bůh mně i jim dá přidržování se víry a upevnění v ní, amen!

Mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání

Někteří bratři se mě zeptali na to, co dělají někteří nevědomí lidé, jako jsou prosby k někomu jinému než k Bohu a prosba o pomoc v důležitých záležitostech, jako jsou prosby (dua) k džinům, hledání pomoci, dávání slibů a obětování pro ně. A patří sem také slova některých: Vás sedm (tj. sedm nadřazených džinů), vezměte si ho, zlomte jeho kosti, pijte jeho krev, zohavte ho, vás sedm, udělejte s ním to a to. Nebo slova některých: „Vezměte si ho, džinové poledne, džinové odpoledne.“ A toto se hojně vyskytuje na jihu. A co patří k této věci: prosby k mrtvým prorokům a zbožným lidem a jiným a prosby k andělům a žádání jich o pomoc. A toto vše a další podobné věci dělají lidé, kteří se hlásí k islámu, protože o něm neví a napodobují ty,

¹ Slib, arabsky nadzr, je náboženský slib, kdy například člověk slíbí Bohu půst, když Bůh uzdraví někoho nemocného nebo když mu dá uspět ve zkouškách atd.

kteří byli před nimi, a možná to někteří neberou vážně a dokazují to slovy: Je to něco, co se říká, nemyslíme to vážně a nevěříme tomu.

A ptali se mne také na pravidlo ohledně manželství s takovým člověkem, který je známý tím, že tyto věci dělá, na usmrcení zvěře takovým člověkem(zda je halál), na pohřební modlitbu za něj a na modlení se za něj. A na věření šarlatánům a věštcům, jako jsou ti, kteří tvrdí, že poznají nemoc a její příčinu jen tím, že se podívají na nějakou věc, která byla na těle nemocného, jako je turban, kalhoty, šátek a podobně.

Odpověď: Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepřijde, s jeho rodem a druhy a tím, kdo následuje jejich vedení až do soudného dne.

Věru, že Bůh stvořil lidi a džiny, aby Ho uctívali a neuctívali nikoho jiného a aby se v prosbách, žádostech o pomoc, obětování, slibech a všech ostatních druzích uctívání obraceli pouze k Němu. A vyslal s tímto posly a nařídil jim to a seslal Božské knihy, a nejvelkolepější z nich je Korán, aby toto objasnili a vyzývali k tomu a varovali lidi před přidružováním a uctíváním kohokoliv jiného. To je jedním ze základů a podstaty náboženství a je to význam vyznání, že není boha kromě Boha. A skutečnost, že není nikdo jiný, kdo si zasluhuje uctívání, než Bůh, je v rozporu s božstvím a

uctíváním kohokoliv jiného než Boha a potvrzuje uctívání jediného Boha a nikoho jiného z ostatních stvoření. A pro toto je mnoho důkazů z Boží knihy a Sunny Jeho Posla ﷺ. Jedním z nich jsou slova Boží:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56] A slova Všemohoucího:

﴿وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ...﴾

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] a slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové...} [Jasný důkaz: 5] a slova Všemohoucího:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمُ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي

سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou poníženi.“} [Odpoustějící: 60] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ...﴾

{Když se tě zeptají služebníci Moji na Mne, věz, že jsem blízko a že odpovím na prosbu prosícího...}

[Kráva: 186]

A Všemohoucí vysvětlil v těchto verších, že stvořil lidi a džiny proto, aby Ho uctívali, a že rozhodl a nařídil Svým služebníkům v jasném Koránu a jazykem Proroka (mír a požehnání s ním), aby nebyl uctíván nikdo jiný kromě jejich Pána.

A Všemohoucí objasnil, že prosby (dua) jsou považovány za velkolepé uctívání, a kdo se nad ně povyšuje, vstoupí do ohně. A nařídil Svým služebníkům, aby uctívali jen Jeho Jediného a oznámil, že je blízký a odpovídá na jejich prosby, a tak je pro všechny služebníky povinné, aby prosili pouze Boha, protože to je forma uctívání, kvůli kterému byli stvořeni. A Všemohoucí pravil:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٢٢﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا أَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ ﴿١٢٣﴾﴾

{Rci: „Věru modlitba má, obřady mé, život můj i smrt má náleží Bohu, Pánu lidstva veškerého, (162) jenž společníka nemá žádného. A toto mi bylo nařízeno a já první jsem z těch, kdož do vůle Jeho se odevzdali.“ (163)} [Dobytek: 162, 163]

A tak Bůh nařídil Svému Proroku ﷺ, aby oznámil lidem, že jeho modlitba, obřady - což je obětování, jeho život i smrt patří Bohu, Pánu všech světů, který nemá žádného společníka. A na základě tohoto ten, kdo obětuje někomu jinému než Bohu, přidružil k Bohu stejně, jako by se modlil k někomu jinému,

protože Bůh spojil modlitbu s obětováním a oznámil, že patří jedinému Bohu, který nemá žádného společníka. A tak ten, kdo obětuje někomu jinému než Bohu, například džinům, andělům, mrtvým atd., aby se k nim tím přiblížil, je jako ten, kdo se modlí k někomu jinému než Bohu. A Prorok (požehnání a mír s ním) řekl ve správném hadíthu:

«لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ».

„Bůh proklel toho, kdo obětoval někomu jinému než Bohu.“ A Imám Ahmad zaznamenal s dobrým řetězcem, že Táriq Ibn Šiháb (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl:

«مَرَّ رَجُلَانِ عَلَى قَوْمٍ لَهُمْ صَنْمٌ لَا يَجُوزُهُ أَحَدٌ حَتَّى يُقَرَّبَ لَهُ شَيْئًا، فَقَالُوا لِأَحَدِهِمَا: قَرِّبْ. قَالَ: لَيْسَ عِنْدِي شَيْءٌ أَقَرِّبُهُ، قَالُوا: قَرِّبْ وَلَوْ ذَبَابًا، فَقَرَّبَ ذُبَابًا، فَخَلُّوا سَبِيلَهُ، فَدَخَلَ النَّارَ، وَقَالُوا لِلْآخَرِ: قَرِّبْ. قَالَ: مَا كُنْتُ لِأَقَرِّبَ لِأَحَدٍ شَيْئًا دُونَ اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ، فَضَرَبُوا عُنُقَهُ، فَدَخَلَ الْجَنَّةَ».

„Dva muži procházeli kolem kmene, který měl modlu, okolo které nikdo nepřejde, aniž by jí něco obětoval, a jednomu z nich řekli: „Obětuj.“ A on řekl: „Nemám nic, co bych obětoval.“ Řekli: „Obětuj, i kdyby to měla být moucha,“ tak obětoval mouchu a oni ho nechali projít a on pak vstoupil do ohně. A tomu druhému řekli: „Obětuj.“ A on řekl: „Nebudu obětovat nikomu jinému než Všemohoucímu Bohu,“ a tak ho zabili a on vstoupil do ráje.”

A když je ten, kdo obětuje soše atd. mouchu atd.,

považován za toho, kdo přidružuje a zaslouží si jít do ohně, jak je to u toho, kdo prosí džiny, anděly, zbožné a žádá je o pomoc, dává jim slib, obětuje jim zvířata a přeje si tímto způsobem ochránit svůj majetek nebo uzdravit svého nemocného nebo uchránit dobytek a úrodu, jak je to u toho, kdo toto dělá, protože se džinů bojí atd.? Není pochyb o tom, že kdo toto a podobné věci dělá, má větší právo být tím, kdo přidružuje, a více si zasluhuje jít do ohně než tento muž, který obětoval mouchu modle.

A také o tomto mluví Boží slova:

﴿إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ ۚ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ۝﴾

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)}

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je

uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)}

[Skupiny: 1-3] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímluvci naši u Boha!“ Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete.}

[Jonáš: 18]

A Všemohoucí Bůh v těchto verších oznámil, že polyteisté si vzali jako ochránce ostatní stvoření místo Něj a uctívali je společně s Ním, báli se jich, přáli si od nich, obětovali jim, dávali jim sliby, prosili je atd. A mysleli si, že tito jejich ochránci je přiblíží k Bohu a přimluví se u Něj za ně, a pak Bůh řekl, že to je lež, a objasnil tyto jejich špatnosti a prohlásil je za lháře, nevěřící a polyteisty a očistil Sám Sebe od jejich přidružování a pravil:

{...سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ}

{... Sláva Jemu, jenž vznešenější je než vše, co k Němu přidružují!} [Včely: 1] A z tohoto je zřejmé, že kdo prosí anděla, proroka, džina, strom nebo kámen a žádá ho o pomoc společně s Bohem, přibližuje se k němu pomocí slibu a obětováním, aby se za něj přimluvil u Boha nebo aby uzdravil jeho nemocného, ochránil majetek nebo něco v budoucnu a další podobné věci, ten spadl do tohoto velkého přidružování a těžkého utrpení, o kterém Bůh pravil:

(إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ افْتَرَىٰ إِثْمًا عَظِيمًا ﴿٤٨﴾)

{Bůh věru neodpustí, je-li k Němu něco přidružováno, ale odpustí, komu chce, věci jiné než toto. A kdokoli přidružuje k Bohu, ten dopouští se hříchu těžkého.} [Ženy: 48] A Všemohoucí Bůh pravil:

(...إِنَّهُ مَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنْصَارٍ)

{Kdo bude přidružovat k Bohu, tomu Bůh zakáže vstup do ráje a bude mu příbytkem oheň pekelný; a nespravedliví nebudou mít pomocníky.}

[Prostřený stůl: 72]

Přímluva bude v soudný den pouze pro ty, kteří dodržují tawhíd a jsou upřímní ve víře, ne pro ty, kteří přidružují, jak to řekl Prorok ﷺ, když mu bylo řečeno: Posle Boží, kdo z lidí je nejšťastnější ze tvé přímluvy? A on řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قُلْبِهِ».

„Ten, kdo řekl: „Není boha kromě Boha“ upřímně ze svého srdce.“ A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَيُحْيِي نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Každému prorokovi je splněna jedna prosba a každý prorok svoji prosbu uspíšíl, zatímco já si ji schoval, a moje prosba je přímluva za mou obec v soudný den a dostane ji, dá-li Bůh, každý z mé obce, kdo zemřel, aniž by k Bohu cokoliv přidružoval.“

A dřívější polyteisté věřili, že Bůh je jejich Pánem, stvořitelem, tím kdo jim uštědřuje obživu, ale obraceli se na proroky, zbožné, anděly, stromy, kameny a podobně a doufali v jejich přímluvu u Boha a že je k Němu přiblíží, jak bylo uvedeno ve verších. Bůh je za to ale neomluvil; naopak je odsoudil ve Své velkolepé knize a nazval je nevěřícími a polyteisty a prohlásil je za lháře v jejich domněnce, že tato jejich božstva se budou za ně přimlouvat a přibližovat je k Bohu. A ani Posel Boží ﷺ je za toto přidružování neomluvil, dokud nezačali uctívat pouze jediného Boha, a to na základě Božích slov:

{وَقَاتِلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ...}

{A bojujte proti nim, dokud nebude konec svádění od víry a dokud nebude všechno náboženství patřit Bohu...} [Kráva: 193] A Posel Boží ﷺ řekl:

«أَمِرْتُ أَنْ أَقَاتِلَ النَّاسَ حَتَّى يَشْهَدُوا أَنَّ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ، وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ، فَإِذَا فَعَلُوا ذَلِكَ عَصَمُوا مِنِّي دِمَاءَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ إِلَّا بِحَقِّ الْإِسْلَامِ، وَحَسَابُهُمْ عَلَى اللَّهِ».

„Bylo mi nařízeno, abych bojoval proti lidem, dokud nedosvědčí, že není boha kromě Boha a že Muhammad je posel Boží, nebudou dodržovat modlitbu a dávat povinnou almužnu, a když to budou dělat, budou přede mnou ochráněni oni i jejich majetky kromě práva islámu a jejich zúčtování je na Bohu.“ A význam jeho slov:

«حَتَّى يَشْهَدُوا أَن لَّا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„dokud nedosvědčí, že není boha kromě Boha“
Tj.: dokud nebudou upřímně uctívat pouze jediného Boha a nikoho jiného.

A polyteisté se báli džinů a dávali se k nim pod ochranu, a tak o tom Bůh seslal Svá slova:

{وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْإِنسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا}

{Mužové někteří pak z lidí u mužů z džinů útočiště vyhledali, ti však jen pošetilost jejich

Rozmnožili.} [Džinové: 6] Komentátoři říkají ve výkladu o tomto verši: Význam Božích slov:

{...فَزَادُوهُمْ رَهَقًا}

{... ti však jen pošetilost jejich rozmnožili}
Pošetilost, tj.: panika a strach, protože džinové se povyšují a stávají se pyšnými, když vidí, že se k nim lidé utíkají, a tak je začnou více strašit, aby je lidé více uctívali a více se na ně obraceli.

A Bůh řekl muslimům, aby se utíkali pod Jeho ochranu a k Jeho dokonalým slovům, a seslal o tom

tato Svá slova:

﴿وَأَمَّا يَنْزِعَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾

{A kdykoliv tě bude znepokojoval návod satanův, hledej útočiště u Boha, vždyť On slyšící je i vševědoucí.} [Rozpoznání: 200]. A slova Všemohoucího:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní}, A bylo správně zaznamenáno, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ نَزَلَ مَنَزِلًا فَقَالَ: (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ الثَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ)؛ لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنَزِلِهِ ذَلِكَ».

„Pokud někdo někam přijede a řekne: „A'údhu bikalimáti lláhi at-támmáti min šarri má chalaq" (Hledám ochranu v dokonalých Božích slovech před vším zlem, které stvořil), nic mu neublíží, dokud z toho místa neodjede.”

A z výše uvedených veršů a hadíthů ví ten, kdo hledá spásu a přeje si ochránit svou víru a být v bezpečí před přidružováním malým i velkým, že připoutat se k mrtvým, andělům, džinům nebo nějakému jinému stvoření a prosit ho o něco, nebo se utíkat k němu pod ochranu atd. patří k činům polyteistů z doby nevědomosti (džáhilíja) a k nejodpornějšímu přidružování k Bohu, které je povinné zanechat, varovat před ním, doporučovat

jeho opuštění a odsuzovat toho, kdo ho dělá.

A pokud je někdo z lidí známý tím, že tyto činy spadající k přidružování dělá, není povolené se s ním ženit, jíst maso ze zvířete, které zabije, modlit se za něj a modlit se za ním, dokud se z toho veřejně nekaje k Bohu a neprosí a neuctívá pouze Boha jediného. A prosby (dua) jsou uctíváním a jsou jeho mozkiem, jak řekl Prorok ﷺ:

«الدُّعَاءُ هُوَ الْعِبَادَةُ».

„Prosby (dua) jsou uctíváním.“ A v jiné verzi bylo zaznamenáno, že Prorok ﷺ řekl:

«الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ».

„Prosby (dua) jsou mozkiem uctívání.“ A co se týče manželství s těmi, co přidružují, Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَأَمَّهُ مُؤْمِنَةٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَا
أَعَجَبْتُكُمْ وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَا
أَعَجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى الْجَنَّةِ وَالْمَغْفِرَةِ بِإِذْنِهِ وَبَيِّنُ آيَاتِهِ
لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٣١﴾﴾

{Nevstupujte ve sňatek s modloslužebnicemi, pokud neuvěří; a věřící otrokyně je věru lepší než modloslužebnice, i když se vám tato více líbí. Neprovdávejte dcery své za modloslužebníky, pokud tito neuvěří; a věřící otrok je věru lepší než modloslužebník, i když se vám tento více líbí.

Takoví lidé vás zvou do ohně pekelného, zatímco Bůh vás zve do ráje a k odpuštění, s dovolením Svým, a objasňuje znamení Svá lidem, aby si to připomenuli.} [Kráva: 221] A Všemohoucí Bůh zakázal muslimům manželství s těmi, které přidružují, uctívají modly, džiny, anděly nebo něco jiného, a to dokud neuvěří tím, že budou uctívat jediného Boha a uvěří ve všechno, s čím přišel Prorok ﷺ, a budou následovat jeho cestu. A zakázal oženit ty, kteří přidružují, s muslimkami, dokud neuvěří tím, že budou uctívat jediného Boha a uvěří ve všechno, s čím přišel Prorok ﷺ a jeho následovníci.

A Všemohoucí Bůh oznámil, že věřící otrokyně je lepší než svobodná modloslužebnice, i kdyby se líbila tomu, kdo se na ni dívá a poslouchá ji, svojí krásou a hezkými slovy. A že věřící otrok je lepší než svobodný modloslužebník, i kdyby se líbil tomu, kdo ho poslouchá a dívá se na něj, svojí krásou, spisovnou mluvou a statečností atd. A pak objasnil důvody toho, že je lepší, ve Svých slovech:

{...أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ...}

{...Takoví lidé vás zvou do ohně pekelného...} [Kráva: 221]. A myslí se tím modloslužebníci a modloslužebnice, protože patří k těm, kteří zvou do ohně svými slovy, činy, chováním a morálkou, zatímco věřící muži a ženy zvou do ráje svými

mravy, činy a chováním, a jak by si tito a tito mohli být rovni?

A co se týče modlitby za ty, kteří přidružují, Bůh pravil o pokrytcích:

﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَمَا تَأْوُوا لَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ (Al)

{A nikdy se již nemodli nad žádným z nich, když zemře, a nikdy se nezastav u jeho hrobu! Vždyť oni nevěřili v Boha ani posla Jeho a zemřeli jako hanebníci.} [Pokání: 84] Bůh v tomto vznešeném verši objasnil, že se nemá modlit nad pokrytcem a nevěřícím kvůli jejich nevěře v Boha a Jeho Posla a stejně tak se nemá za nimi modlit a nemohou být pro muslimy imámem kvůli svojí nevěře, nedůvěryhodnosti a zjevnému nepřátelství mezi nimi a muslimy a protože nepatří mezi ty, kteří se modlí a uctívají Boha, protože skutky toho, kdo nevěří v Boha nebo k Němu přidružuje, jsou neplatné. A prosíme Boha, aby nás od tohoto zachránil. A co se týče jedení toho, co podríznu ti, kdo přidružují, Všemohoucí Bůh pravil o zákazu zdechlin a zvířat, které zabijí ti, kteří přidružují:

﴿وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللَّهِ عَلَيْهِ وَإِنَّهُ لَفِسْقٌ وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ
إِلَى أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ﴾ (Al)

{Nepojídejte z toho, nad čím nebylo proneseno jméno Boží, neboť to věru je hanebnost! Satani

vskutku budou našeptávat stoupencům svým, aby se s vámi hádali, však uposlechnete-li je, věru budete modloslužebníky.} [Dobytek: 121] A Všemohoucí Bůh zakázal muslimům jíst mršiny a to, co zabil ten, kdo přidružuje, protože to je nečisté a toto zvíře je považováno za mršinu, i kdyby nad ním bylo vysloveno jméno Boží, protože jeho vyslovení jména Božího je neplatné a nemá žádný vliv, protože vyslovení Božího jména je uctíváním a přidružování zneplatňuje uctívání, dokud se ten, kdo přidružuje, nekaje k Bohu. A Bůh povolil jídlo lidu Knihy ve Svých slovech:

{...وَوَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَهُمْ...}

{... jídla těch, jimž dostalo se Písma, jsou vám též dovolena a pokrmy vaše jsou zase dovoleny jim...} [Prostřený stůl: 5], protože patří k abrahámovským náboženstvím a domnívají se, že jsou následovníky Mojžíše a Ježíše, i když v tom nemají pravdu a Bůh jejich náboženství zrušil a zneplatnil posláním Muhammada ﷺ ke všem lidem. Ale Bůh nám povolil jídlo lidu Knihy a jejich ženy kvůli hluboké moudrosti a podstatě, která byla vysvětlena učenci, na rozdíl od polyteistů, kteří uctívají modly a mrtvé, včetně proroků, svatých a dalších, protože jejich náboženství nemá žádný základ, naopak je neplatné od svého základu, a tak je jimi zabité zvíře považováno za mršinu a není dovoleno ho jíst.

A co se týče slov jednoho člověka k jinému: (Posedl tě džin), (Džin si tě vzal), (Satan s tebou odletěl) a další podobné, to patří mezi nadávky a ty nejsou mezi muslimy povolené stejně jako všechny ostatní nadávky a urážky, ale nepatří to k přidružování, leda by si ten, kdo to říká, myslel, že džinové mají nad lidmi moc bez dovolení Božího a Jeho vůle. A ten, kdo si to o džinech nebo jiném stvoření myslí, je kvůli tomuto přesvědčení nevěřícím, protože Všemohoucí Bůh je vládcem nad každou věcí a každé věci je mocen, jen On může prospět nebo uškodit a nic se neděje bez Jeho svolení a Jeho určení, jak pravil Všemohoucí, když nařizoval Svému Prorokovi ﷺ, aby oznámil lidem o tomto velkolepém základu:

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَمَا مَسَّنِيَ السُّوءُ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٨﴾﴾

{Rci: „Nemohu si sám ani prospět, ani uškodit, leda bude-li Bůh chtít. Kdybych znal nepoznatelné, mohl bych věru rozmnožit dobro své a nedotklo by se mne zlo žádné; já však jsem pouze varovatelem a zvěstovatelem pro lid, jenž věří.“} [Rozpoznání: 188] A pokud vůdce všeho stvoření a ten nejlepší z nich, Prorok Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír), si nemůže sám prospět ani uškodit, leda z dovolení Božího, jak by mohl kdokoliv jiný? A je mnoho dalších veršů stejného významu.

A co se týče ptaní se věštců, šarlatánů a hvězdopравců a jim podobných, kteří se zabývají nepoznatelným, to je zavrženíhodné a není to povolené a věřit jim je ještě horší a závažnější. Naopak to patří do nevíry, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ؛ لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Modlitba toho, kdo přijde za věstcem a na něco se ho zeptá, nebude po čtyřicet nocí přijata.“ Zaznamenal to Muslim ve své správné sbírce. A v jeho správné sbírce je také vyprávění Mu'áwiji Ibn Al-Hakama As-Sulamího (ať je s ním Bůh spokojen):

«أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ نَهَى عَنْ إِثْنَيْنِ الْكُفَّانِ وَسُؤَالِهِمْ».

„Že Prorok ﷺ zakázal chodit k věstcům a ptát se jich.“

Bylo zaznamenáno učenici sunny, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا، فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ؛ فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Kdo půjde za věstcem a uvěří tomu, co říká, odmítnul to, co bylo sesláno Muhammadovi ﷺ.“ A je mnoho hadíthů stejného významu. A tak je pro muslimy povinné vyvarovat se ptaní věstců a ostatních šarlatánů, kteří se zabývají nepoznatelnými věcmi a klamou muslimy, ať už se nazývají lékaři nebo ne, na základě výše uvedeného zákazu Proroka ﷺ, který se toho týká a varuje před

tím. A patří sem to, co tvrdí někteří lidé, kteří se nazývají lékaři, že znají nepoznatelné, že když si přičichnou k turbanu nemocného nebo k šátku nemocné atd., tak pak řeknou, že tento nemocný udělal to nebo ono, což patří pod nepoznatelné věci, pro které není žádný důkaz v turbanu nemocného atd. A snaží se jen oklamat obyčejné lidi, aby říkali, že znají lékařství, druhy a příčiny nemocí atd. A někdy mohou dát nějaký lék, a člověk se ve stejnou dobu uzdraví z Boží moci a oni se pak domnívají, že to bylo kvůli tomuto léku. Anebo je tato nemoc způsobena džiny, kteří pomáhají tomuto léčiteli a říkají mu některé věci z nepoznatelného, které ví, a on se o ně opírá a snaží se uspokojit tyto džiny a satany tím, co chtějí z uctívání, a pak nechají tohoto nemocného být a přestanou mu škodit. A to je věc známá o džinech a těch, kteří je využívají.

Také je pro muslimy povinné varovat před tímto a nabádat se k jeho zanechání a spolehnout se ve všech věcech pouze na Boha. A nevádí používat islámskou ruqju, povolené léky nebo se nechat léčit lékaři, kteří vyšetřují nemocného a poznají jeho nemoc logickými, rozumovými a fyzickými prostředky. A je správně zaznamenáno, že Prorok ﷺ řekl:

«مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أُنْزِلَ لَهُ شِفَاءٌ، عَلِمَهُ مَنْ عَلِمَهُ، وَجَهَلَهُ مَنْ جَهَلَهُ».

„Bůh neseslal žádnou nemoc aniž by na ni seslal

lék; zná ho ten, kdo ho zná, a nezná ho ten, kdo ho nezná." A Prorok ﷺ řekl:

«لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ، فَإِذَا أُصِيبَ دَوَاءُ الدَّاءِ بَرَأَ بِإِذْنِ اللَّهِ».

„Na každou nemoc je lék a pokud lék zasáhne nemoc, dojde z dovolení Božího k uzdravení." A Prorok ﷺ řekl:

«عِبَادَ اللَّهِ، تَدَاوُوا وَلَا تَدَاوُوا بِحَرَامٍ».

„Služebníci Boží, léčte se, ale neléčte se zakázaným." A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A prosíme Vznešeného Boha, aby napravil všechny muslimy, uzdravil jejich srdce a těla od každé špatnosti a shromáždil je na správné cestě a ochránil je i nás od pokušení, kterým by mohli zbloudit, a od poslouchání satana a jeho přísluhovačů. Věru, že Bůh je každé věci mocen a není síly ani moci leč u Boha Vznešeného a Převelikého.

A ať Bůh žehná, dá mír a požehná Svému služebníkovu a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Čtvrtý dopis:

O pravidlu uctívání pomocí určitých proseb (awrád), které jsou vymyšlené jako novoty (bid'a) a obsahují přidružování

Od 'Abdul'azíze Ibn 'Abdulláha Ibn Báze k váženému a ctěnému bratru (.....), ať ho Bůh vede ke všemu dobru, amen.

Boží mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání.

Dostal se ke mně Váš ctěný dopis, ať Vás Bůh uvede na správnou cestu, a informace, které obsahuje o tom, že se ve Vaší zemi nacházejí lidé, kteří se drží určitých proseb (awrád), o kterých Bůh neseslal žádné zplnomocnění. Některé jsou vymyšlené novoty a některé obsahují přidružování a připisují je knížeti věřících 'Alímu Ibn Abí Tálibovi (ať je s ním Bůh spokojen) a dalším jiným. A tyto prosby čtou při různých shromážděních nebo v mešitách po modlitbě maghrib a domnívají se, že se tím přibližují k Bohu. Jako jejich slova: Právem Božím, muži Boha, pomozte nám pomocí Boží, buďte našimi pomocníky v Bohu. A jejich slova: Ó Aqtáb a Asjád, odpovězte, vlastníci Al-Amdád mezi námi, a přimlouvejte se u Boha. Zde stojí váš služebník a u vašich dveří čeká a bojí se svých

nedostatků. Pomoz nám, Posle Boží, a nemám nikoho jiného než vás, ke komu bych šel, a od vás bude žádost splněna a vy jste lid Boží, skrze Hamzu, vůdce mučedníků, a kdo z vás má madad, pomoz nám, Posle Boží.¹ A jejich slova: Bože, požehnej tomu, koho jsi učinil příčinou rozpolcení Tvých tajemství moci (džabarút) a rozptýlení Tvých milosrdných světél, aby se stal představitelem Božské přítomnosti a nástupcem Tvých osobních tajemství.

A vaše přání vysvětlit co je novota (bid'a) a co je přidružování a zda je platná modlitba za imámem, který používá tyto prosby?

Odpověď: Chvála Bohu jedinému a požehnání a mír s Prorokem, po němž již žádný nepřijde, s jeho rodem a druhy a tím, kdo následuje jeho vedení až do soudného dne.

Věz - a ať ti Bůh pomáhá - že Všemohoucí Bůh stvořil všechno stvoření a vyslal posly (mír a požehnání s nimi) jediné proto, aby byl uctíván On jediný bez společníka a nikdo jiný než On, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jediné proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžící: 56]

¹ Aqtáb, Asjád, vlastníci Al-Amdád: jsou míněni mistři a učitelé a svatí u súfistů.

A uctívání - jak bylo vysvětleno dříve - je poslušnost Bohu a poslušnost Jeho poslu Muhammadovi činy, které nařídil Bůh a Jeho posel, a vyvarováním se toho, co Bůh a Jeho posel zakázali, s vírou v Boha a Jeho Posla a konáním pouze pro Něj s dokonalým podřízením se pouze Jemu jedinému a nikomu jinému, jak pravil Všemohoucí:

{وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِلَٰهَهُ...}

{Pán tvůj rozhodl, abyste nikoho kromě Něho neuctívali...} [Noční cesta: 23] Tzn. nařídil, aby byl uctíván jako Jediný. A Všemohoucí Bůh pravil:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١﴾ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿٢﴾ مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ ﴿٣﴾ إِلَٰهَكَ نَعْبُدُ
وَإِلَٰهَكَ دَسْتَعِينُ ﴿٤﴾}

{Chvála Bohu, Pánu lidstva veškerého (2)

Milosrdnému, Slitovnému (3)

vládci dne soudného! (4)

Tebe uctíváme a Tebe o pomoc žádáme. (5)
[Otevíratelka: 2-5] A Všemohoucí Bůh v těchto verších vysvětlil, že pouze On si zasluhuje být uctíván jako Jediný a jen Jeho Jediného lze žádat o pomoc. A Všemohoucí pravil:

{إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿١﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ
الْخَالِصُ...}

{Věru jsme ti seslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)

Což Bohu víra upřímná nepatří?} [Skupiny: 2-3]
A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿فَادْعُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾

{Modlete se tedy k Bohu, jen Jemu zasvěcujete víru upřímnou, i když se to nevěřícím nelíbí.}
[Odpouštějící: 14] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾

{A modlitebny patří Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho!} [Džinové: 18] A je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny dokazují povinnost uctívat pouze jediného Boha.

A je známé, že prosby (dua) se všemi svými druhy jsou uctíváním, a tak není žádnému člověku povolené, aby prosil kohokoliv jiného než svého Pána a žádal o pomoc někoho jiného než Jeho, na základě těchto vznešených veršů a ostatních textů stejného významu. To se týká věcí, které nejsou běžné a nemají fyzickou příčinu, která je v moci živého přítomného člověka - takové věci nejsou uctíváním a je povoleno podle všech textů a shody obce, aby člověk žádal o pomoc jiného živého člověka, pokud je ta věc v jeho moci, například aby ochránil jeho syna, sluhu, psa atd. Nebo když jeden člověk požádá druhého živého člověka o nějakou fyzickou věc, například aby mu pomohl při stavbě domu, nebo aby mu spravil auto nebo něco podobného. A patří sem také pomoc přátel v

džihádu nebo válce atd. Do tohoto tématu patří slova Všemohoucího Boha o příběhu Mojžíše (mír s ním):

{...فَاسْتَعَاثَهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ...}

{... A ten, jenž patřil k jeho straně, požádal Mojžíše o pomoc proti nepříteli svému. ...}

[Příběh: 15]

Ale co se týče žádosti o pomoc od mrtvých, džinů, andělů, stromů, kamenů atd., to vše patří k velkému přidružování a patří to k chování prvních polyteistů k jejich božstvům jako Al-'Uzzá, Al-Lát a další. A stejně tak hledání pomoci u toho, o kom se domnívají, že je walím z živých lidí v tom, co je schopen učinit pouze Bůh, jako uzdravit nemocného, uvést srdce na správnou cestu, dát někomu vstoupit do ráje nebo ho zachránit před peklem atd.

A výše uvedené verše a další verše a hadíthy stejného významu dokazují povinnost obrátit se ve všech záležitostech pouze na Boha a uctívat pouze Jeho jediného, protože byli stvořeni jen kvůli tomu a bylo jim to nařízeno, jak bylo uvedeno ve verších a jak řekl Bůh:

{وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تَشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

{Uctívejte Boha a nepřidružujte k Němu nic!... }
[Ženy: 36], A slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ...﴾

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru...} [Jasný důkaz: 5], A Prorok ﷺ řekl v hadíthu Mu'ádze (ať je s ním Bůh spokojen):

«حَقَّ اللَّهُ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا».

„Právo Boha vůči Jeho služebníkům je, aby Ho uctívali a nic k Němu nepřidružovali.“ Na správnosti tohoto hadíthu je shoda. A jeho ﷺ slova v hadíthu Ibn Mas'úda (ať je s ním Bůh spokojen):

«مَنْ مَاتَ وَهُوَ يَدْعُو لِلَّهِ نِدَاءً دَخَلَ النَّارَ».

„Ten, kdo zemřel a stavěl někoho jiného na roveň Bohu, vstoupí do ohně.“ Tento hadíth zaznamenal Al-Buchárí. A ve dvou správných sbírkách v hadíthu Ibn 'Abbáse (ať je s nimi Bůh spokojen) stojí, že když Prorok ﷺ vyslal Mu'ádze do Jemenu, řekl mu:

«إِنَّكَ تَأْتِي قَوْمًا أَهْلَ كِتَابٍ، فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَيْهِ شَهَادَةً أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ».

„Přijdeš k lidem Knihy, ať je tedy prvním, k čemu je vyzveš, vyznání, že není boha kromě Boha.“ A v jiné verzi:

«ادْعُهُمْ إِلَى شَهَادَةِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنِّي رَسُولُ اللَّهِ».

„Vyzvi je k vyznání, že není boha kromě Boha a já jsem Posel Boží.“ A ve verzi Al-Buchárího je:

«فَلْيَكُنْ أَوَّلَ مَا تَدْعُوهُمْ إِلَى أَنْ يُوحِّدُوا اللَّهَ».

„At' je prvním, k čemu je vyzveš, jedinstvo Boží.“
A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Táriqa Ibn Ašjama Al-Ašdža'ího (at' je s ním Bůh spokojen), že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَكَفَرَ بِمَا يُعْبَدُ مِنْ دُونِ اللَّهِ؛ حَرَّمَ مَالُهُ وَدَمُهُ، وَحِسَابُهُ عَلَى اللَّهِ جَلَّ جَلَالُهُ».

„Majetek a krev toho, kdo řekne: „Není boha kromě Boha“ a odmítne vše, co je místo Něj uctíváno, se stanou nedotknutelnými a Bůh je ten, kdo s ním zúčtuje.“ A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A dodržování jedinství Boží (tawhíd) je základem islámského náboženství, hlavou věci, nejdůležitější povinností, moudrostí a smyslem stvoření lidí a džinů a smyslem poslání všech poslů (mír s nimi), jak bylo uvedeno ve verších, které to dokazují; mezi ně patří slova Všemohoucího:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali.} [Běžíci: 56], A dalšími důkazy pro to jsou slova Všemohoucího:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“ ...}

[Včely: 36], A slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾

{A nevyslali jsme před tebou žádného posla, abychom mu nebyli vnukli: „Není božstva kromě Mne; uctívejte Mne tedy!“} [Proroci: 25]. A Všemohoucí pravil o Noemovi, Húdovi, Sálihovi a Šu‘ajbovi (mír s nimi), že řekli svému lidu:

﴿...اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ...﴾

{...uctívejte Boha a nemějte žádné božstvo jiné kromě Něho...} [Rozpoznání:59], A toto je výzva všech poslů, jak dokazují výše uvedené verše, a nepřátelé poslů sami přiznali, že poslové jim nařídili uctívat pouze jediného Boha a opustit všechna ostatní božstva, která jsou uctívána místo Něj, jak pravil Všemohoucí v příběhu ‘Ádovců, že řekli Húdovi (mír s ním):

﴿...أَجِئْتَنَا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا...﴾

{...Zdaž jsi přišel k nám, abychom uctívali Boha jediného a abychom opustili to, co uctívali otcové naši?...} [Rozpoznání: 70], A Všemohoucí pravil o Kurajšovcích, když je náš prorok Muhammad ﷺ vyzval k uctívání jediného Boha a zanechání uctívání všeho ostatního kromě Něj z andělů, svatých, soch, stromů atd:

﴿أَجْعَلِ الْآلِهَةَ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ﴾

{Což neučinil z více božstev Boha jediného? To věru je věc podivná!} [Sád: 5], A Všemohoucí Bůh o nich pravil:

﴿إِنَّهُمْ كَانُوا إِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ يَسْتَكْبِرُونَ ﴿٣٥﴾ وَيَقُولُونَ إِنَّا لَنَارِكُوا
عَالِهَتَنَا لِشَاعِرٍ مَّجْنُونٍ ﴿٣٦﴾﴾

{kteří, když řečeno jim bylo, že není božstva kromě Boha, zpyšněli (35)}

a řekli: „Kvůli básníku bláznivému bychom božstva svá opustit měli?“ (36)} [Stojící v řadách: 35-36], A je mnoho dalších veršů dokazujících totéž.

A z toho, co jsme uvedli za verše a hadíthy, je ti jasné - ať tobě i nám dá Bůh porozumění v náboženství a poznání pravdy Pána všech světů - že tyto prosby a druhy žádostí o pomoc, které jsi uvedl ve své otázce, všechny patří mezi velké přidružování, protože to je uctívání někoho jiného než Boha a žádání o věci, které nejsou v moci nikoho jiného než Jeho, od mrtvých nebo nepřítomných. A to je odpornější než přidružování dřívějších lidí, protože ti přidružovali pouze v čase dostatku, zatímco v čase nouze uctívali pouze Boha jediného, protože věděli, že pouze Všemohoucí je schopen jim odstranit tyto těžkosti a nikdo jiný, jak pravil Všemohoucí o těchto polyteistech ve své jasné Knize:

﴿فَإِذَا رَكِبُوا فِي الْفُلِكِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ إِلَى الْبَرِّ إِذَا هُمْ يُشْرِكُونَ﴾^(٦٥)

{A když plují na lodi, vzývají Boha a upřímně mu zasvěčují svou víru, když však je potom na souši zachrání, hle, modloslužebníky se stávají.}. [Pavouk: 65], A Všemohoucí pravil v jiném verši, kde k nim hovořil:

﴿وَإِذَا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فِي الْبَحْرِ ضَلَّ مَنْ تَدْعُونَ إِلَّا إِلَٰهًا فَلَمَّا نَجَّكُمْ إِلَى الْبَرِّ أَعْرَضْتُمْ وَكَانَ الْإِنْسَانُ كَفُورًا﴾^(٦٧)

{A když postihne vás pohroma na moři, vzdálí se od vás ti, které vedle Něho vzýváte, když však zachrání vás na pevnině, tu odvrátíte se - vždyť člověk je věru nevděčný.} [Noční cesta: 67].

A pokud někdo z těchto pozdějších polyteistů řekne: My tím nemyslíme, že nám tito sami o sobě něčím prospějí, uzdraví naše nemocné nebo že můžou sami o sobě prospět nebo uškodit, ale myslíme tím, že se za nás v tom přimluví u Boha,

odpovědí je říci jim: To bylo cílem dřívějších nevěřících a jejich záměrem. Nemysleli si, že božstva sama o sobě něco stvoří, dávají obživu, mohou sama o sobě prospět nebo uškodit, to je v rozporu s tím, co o nich říkal Bůh v Koránu, ale toužili po jejich přimluvě a přiblížení k Bohu, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعَتُوا

عِنْدَ اللَّهِ...

{Oni uctívají místo Boha něco, co jim nemůže ani škodit, ani prospívat; a říkají: „Toto jsou přímlovci naši u Boha!“...} [Jonáš: 18], A Bůh jim odpověděl slovy:

{...قُلْ أَتَنْتَبِهُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى

عَمَّا يُشْرِكُونَ}

{...Rci: „Chcete poučovat Boha o něčem, co by neznal na nebesích a na zemi? Sláva Mu, oč vznešenější je On než to, co k Němu přidružujete!“} [Jonáš: 18], A Všemohoucí objasnil, že nezná na nebesích ani na zemi nikoho, kdo by se u Něj přimlouval způsobem, jaký si polyteisté představují. A co Bůh nezná, že by existovalo, to neexistuje, protože Bohu není nic skryté. A Všemohoucí pravil:

{تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ إِنَّا أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ فَاعْبُدِ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ﴿٢﴾ أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ ﴿٤﴾}

{Seslání Písma od Boha mocného, moudrého pochází. (1)}

Věru jsme ti saslali Písmo v pravdě, uctívej tedy Boha a zasvěcuj Mu svou víru upřímnou! (2)

Což Bohu víra upřímná nepatří? Ti, kdož si

berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“ Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí. (3)} [Skupiny: 1-3].

A víra zde znamená uctívání, což je poslušnost Bohu a poslušnost Jeho Poslu ﷺ - jak bylo uvedeno - a k němu patří prosby (dua), volání o pomoc, strach, doufání, obětování a náboženské sliby (nadzr), stejně jako k němu patří modlitba, půst a další věci, které nařídil Bůh a Jeho Posel. A Všemohoucí objasnil, že uctívání je jen pro Něj jediného a že je pro lidi povinné, aby ho vykonávali pouze pro Boha, protože Jeho nařízení Prorokovi ﷺ, aby uctíval pouze Jeho, je nařízením pro všechny lidi této obce.

A poté Bůh mluvil o nevěřících a pravil:

{...وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ...}

{Ti, kdož si berou jako ochránce jiné než Jeho, hovoří: „My je

uctíváme jen proto, aby nás co nejvíce k Bohu přiblížili.“} [Skupiny: 3]. A Bůh jim odpověděl Svými slovy:

{...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ}

{...Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3], A Bůh oznámil v tomto ctěném verši, že nevěřící uctívali ochránce (awlijá) kromě Něj jen proto, aby je co nejvíce přiblížili k Bohu. A to je záměrem dřívějších i současných nevěřících, ale Bůh toto odmítl Svými slovy:

﴿...إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ

كَذِبٌ كَفَّارٌ﴾

{...Bůh věru pak mezi nimi rozsoudí to, o čem ve sporu byli. A Bůh zajisté nepovede správně ty, kdož lháři jsou a nevěřící zarputilí.} [Skupiny: 3], A Všemohoucí Bůh objasnil jejich lži v tvrzení, že je jejich bohové přibližují k Bohu, a jejich nevíru v uctívání, které jim věnují, a tímto pochopí každý, kdo má i tu nejnižší inteligenci, že první nevěřící byli nevěřícími proto, že si brali proroky, svaté, stromy, kameny a jiné stvořené věci za přímluvce mezi sebou a Bohem. A jejich domněnky, že naplňují jejich potřeby bez Jeho svolení a souhlasu - Sláva Jemu Všemohoucímu - stejně jako se ministři přimlouvají u králů, a přirovnali Všemohoucího ke králům a vůdcům a řekli: Stejně jako když někdo potřebuje něco od krále nebo vůdce a nechá jeho ministry či služebníky, aby se za něj přimluvili, tak se my přibližujeme k Bohu

uctíváním Jeho proroků a přátel. To je ten největší blud a lež, protože Všemohoucí nemá nic, co by mu bylo podobné, a nelze Ho přirovnat k něčemu stvořenému a nikdo se u Něho nemůže přimlouvat, leda, že by jeho přimluvu dovolil, a dovolí ji jen tomu, kdo uznává Jeho jedinstvo. A Všemohoucí Bůh je každé věci mocen, o každé věci je dobře zpraven, je nejmilosrdnějším ze všech milosrdných, nikoho se neobává ani nebojí, protože je mocný nad vším stvořením a dělá s nimi, co chce. Na rozdíl od králů a vůdců, ti nejsou ničeho schopni, a tak potřebují někoho, kdo jim bude pomáhat v tom, čeho nejsou schopni, například ministry, služebníky, vojáky atd., a také potřebují někoho, kdo jim bude říkat o potřebách těch, o kterých nevědí, a také potřebují někoho z řad svých ministrů a služebnictva, kdo vyhledává jejich sympatie a uklidňuje je. Naproti tomu Všemohoucí Pán nepotřebuje nikoho ze stvoření, On je k nim milosrdnější než jejich matky, je moudrý a spravedlivý a dává věci na místo, kam patří, podle Své moudrosti a určení, a tak není přípustné Ho jakýmkoliv způsobem přirovnávat k Jeho stvoření. A proto Bůh objasnil ve Své Knize, že polyteisté doznali, že On je stvořitelem, tím, který uštědřuje obživu a vše řídí, zachraňuje toho, kdo je v nouzi, odstraňuje špatné, dává život i smrt a další věci. Ale spor mezi polyteisty a posly byl o zasvěcení veškerého uctívání pouze Bohu

jedinému, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَيْنِ سَأَلْتَهُمْ مَن خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ...﴾

{Zeptáš-li se jich, kdo je stvořil, věru odvěti: „Bůh!“...} [Zlaté ozdoby: 87], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أَمَّنْ يَمْلِكُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَرَ وَمَنْ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَمَنْ يُدِيرُ الْأَمْرَ فَسَيَقُولُونَ اللَّهُ فَقُلْ أَفَلَا تَتَّقُونَ ﴿٢٠﴾﴾

{Rci: „Kdo uštědruje vám obživu z nebes a země? Kdo vládcem je sluchu a zraku? Kdo dává vzejít živému z mrtvého a mrtvému ze živého a kdo řídí rozkazy všechny?“ I odvěti: „Bůh!“ Rci jim tedy: „Proč tedy nechcete být bohabojní?“} [Jonáš: 31], A je mnoho dalších veršů stejného významu.

A byly uvedeny verše, které ukazují, že spor mezi posly a národy je o uctívání pouze Boha jediného, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ...﴾

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“...} [Včely: 36], a další verše stejného významu. A Všemohoucí Bůh objasnil na mnoha místech ve Svě ctěné Knize přímlovu a pravil:

﴿...مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ...﴾

{...Kdo může se u Něho přimluvit jinak, než s dovolením Jeho? ...} [Kráva: 255], A Všemohoucí pravil:

﴿وَكَمْ مِّن مَّلَكٍ فِي السَّمٰوٰتِ لَا تُغْنِي سَفْعَتُهُمْ شَيْئًا اِلَّا مِنْۢ بَعْدِ اَنۡ يَّأْذَنَ اللّٰهُ لِمَنۡ يَّشَآءُ وَيَرْضٰۤى﴾

{A vůbec nic nepomůže přimluva andělů, ať sebevíc jich je na nebi, leda tehdy, když k tomu Bůh svolí, a pro toho, koho chtít bude a jehož si oblíbí.} [Hvězda: 26].

A pravil v popisu andělů:

﴿...وَلَا يَشْفَعُونَ اِلَّا لِمَنۡ اَرٰتٰى وَهُمۡ مِّنۡ حٰشِيَتِهٖ مُّشْفِقُونَ﴾

{...a oni se přimlouvají nesmějí, leč za toho, v němž On nalezne zalíbení; a oni se před Ním třesou bázní.} [Proroci: 28].

A Všemohoucí oznámil, že se nespokojí s nevírou Svých služebníků, ale spokojí se s jejich vděčností a vděčnost je uznávání Jeho jedinství a poslušnost k Němu. A Všemohoucí pravil:

﴿اِنۡ تَكْفُرُوْا فَاِنَّ اللّٰهَ غَنِيٌّ عَنۡكُمۡ وَلَا يَرْضٰۤى لِعِبَادِهٖ الْكُفْرَ وَاِنۡ تَشْكُرُوْا يَرْضَهُ لَكُمْ...﴾

{Jestliže jste vy nevděční, je Bůh věru soběstačný i bez vás a nelíbí se mu nevděk u služebníků Jeho. Jste-li vděční, pak ve vás nalezne zalíbení...} [Skupiny: 7].

A Al-Buchárí zaznamenal ve své správné sbírce,

že Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) řekl: Posle Boží, kdo z lidí je nejšťastnější ze tvé přímluvy? A on řekl:

«مَنْ قَالَ: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ خَالِصًا مِنْ قَلْبِهِ».

„Ten, kdo řekl: „Není boha kromě Boha," upřímně ze svého srdce." Nebo řekl:

«مِنْ نَفْسِهِ».

„...sám ze sebe.”

A ve správném hadíthu je, že Anas (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لِكُلِّ نَبِيٍّ دَعْوَةٌ مُسْتَجَابَةٌ، فَتَعَجَّلْ كُلُّ نَبِيٍّ دَعْوَتَهُ، وَإِنِّي اخْتَبَأْتُ دَعْوَتِي شَفَاعَةً لِأُمَّتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَهِيَ نَائِلَةٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ مَاتَ مِنْ أُمَّتِي لَا يُشْرِكُ بِاللَّهِ شَيْئًا».

„Každému prorokovi je splněna jedna prosba a každý prorok svoji prosbu uspíšil, zatímco já si ji schoval, a moje prosba je přímluva za mou obec v soudný den a dostane ji, dá-li Bůh, každý z mé obce, kdo zemřel, aniž by k Bohu cokoliv přidružoval." A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A vše, co jsme uvedli z veršů a hadíthů, dokazuje, že uctívání je právem pouze Boha jediného, a že není povolené dávat cokoli z uctívání někomu jinému než Bohu - ani prorokům ani nikomu jinému, a že přímluva je v rukou Všemohoucího Boha, jak pravil Bůh:

﴿قُلْ لِلَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا...﴾

{Rci: „Jedině Bohu přísluší přímluva veškerá...}
[Skupiny: 44] A nikdo na ni nemá právo, leda z Jeho dovolení tomu, kdo se přimlouvá, a s Jeho souhlasem tomu, za koho se přimlouvá, a Všemohoucí Bůh souhlasí pouze s tím, kdo dodržuje jeho Jedinost, jak bylo uvedeno. A na základě toho polyteisté nemají nárok na přímluvu, což Bůh objasnil ve Svých slovech:

﴿فَمَا تَنْفَعُهُمْ شَفَعَةُ الشَّافِعِينَ ﴿١٨﴾﴾

{A nebude jim nic platná přímluva přímlovců!}
[Rouchem přikrytý: 48], A ve slovech Všemohoucího:

﴿...مَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا شَفِيعٍ يُطَاعُ﴾

{Nespravedliví nebudou mít přítele vřelého ani přímlovce, jemuž sluchu by bylo popřáno.}
[Odpouštějící: 18].

A je známé, že nespravedlností je míněno přidružování, jak pravil Všemohoucí:

﴿...وَالْكَافِرُونَ هُمُ الظَّالِمُونَ﴾

{...A nevěřící jsou věru nespravedliví!} [Kráva: 254], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿...إِنَّ الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ﴾

{...vždyť přidružování je věru křivda nesmírná.}
[Luqmán: 13].

A co se týče toho, co jsi zmínil v otázce, že někteří súfisté říkají v mešitách a jinde: Bože, požehnej tomu, koho jsi učinil příčinou rozpolcení Tvých tajemství moci (džabarút)a rozptýlení Tvých milosrdných světél, aby se stal představitelem Božské přítomnosti a nástupcem Tvých osobních tajemství...atd.,

odpověď je: říci, že tato slova a jim podobná patří mezi přehánění, před kterým varoval náš Prorok Muhammad ﷺ v tom, co správně zaznamenal Muslim, že ‘Abdulláh Ibn Mas‘úd (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží ﷺ řekl:

«هَلَكَ الْمُتَنَطِّعُونَ» قَالَهَا ثَلَاثًا.

„Zhynuli ti, kteří přehání.“ A řekl to třikrát.

Imám Al-Chattábí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: Ten, kdo přehání, je ten, kdo je do něčeho hluboce ponořen a hluboce to zkoumá, podle směrů Ahl Al-Kalám, kteří vstupují do toho, co se jich netýká, a kteří debatují o tom, čeho jejich rozum nedosáhne.

A Abú As-Sa‘ádát Ibn Al-Athír řekl: To jsou ti, kteří přehání ve slovech, ti, kteří mluví z plného hrdla. Je to převzato ze slova an-nať, což je horní patro v ústech, a pak se začalo používat k označení každého, kdo přehání ve slovech i skutcích.

A s tím, co zmínili tito dva jazykoví učenci, je tobě a tomu, kdo má i tu nejnižší inteligenci, jasné, že

tento způsob modlitby za našeho Proroka a Posla Božího ﷺ patří mezi zakázané přehánění. A muslimovi je v tomto nařízené vyhledávat způsob, který byl zaznamenán od Posla Božího ﷺ v modlitbě za něj, a ten je dostačující a lepší než cokoliv jiného.

A sem patří, co zaznamenali Al-Buchárí a Muslim ve svých správných sbírkách, že Ka'b Ibn 'Udžra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že sahába (ať je s nimi Bůh spokojen) řekli: Posle Boží, Bůh nám nařídil, abychom se za tebe modlili, a jak to máme dělat? A on řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ».

„Řekněte: Alláhumma salli ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá salajta ‘alá Ibráhím wa ‘alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd, wa bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá bárakta ‘alá Ibráhím wa ‘alá áli Ibráhím, innaka hamídun madžíd.” (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada i rod Muhammadův, tak jako jsi seslal milosrdenství Abrahamovi i rodu Abrahamovu, věru Tys chvályhodný, slávyplný. Bože, sešli požehnání na Muhammada i na rod Muhammadův, tak jako jsi seslal požehnání na Abrahama i na rod Abrahamův, věru Tys chvályhodný, slávyplný.)

A ve správných sbírkách je zaznamenáno, že Abú

Humajd As-Sá'idí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že řekli: Posle Boží, jak se za tebe máme modlit? A on řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى أَزْوَاجِهِ وَذُرِّيَّتِهِ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ».

„Řekněte: Alláhumma salli ‘alá Muhammad wa ‘alá azwádžihi wa dhuríjatihi kamá salajta ‘alá Ibráhím, wa bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá azwádžihi wa dhuríjatihi, kamá bárakta ‘alá Ibráhím, innaka hamídun madžíd.“ (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada a jeho manželky a potomky, tak jako jsi seslal milosrdenství Abrahamovi. Bože, sešli požehnání na Muhammada a jeho manželky a potomky, tak jako jsi seslal požehnání na Abrahama, věru Tys chvályhodný, slávoplňný.)

A ve správné sbírce Muslima je, že Abú Mas‘úd Al-Ansárí (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Bašír Ibn Sa‘d řekl: Posle Boží, Bůh nám nařídil, abychom se za tebe modlili, jak to máme dělat? A on chvíli mlčel a pak řekl:

«قُولُوا: اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ؛ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ فِي الْعَالَمِينَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مُجِيدٌ، وَالسَّلَامُ كَمَا عَلِمْتُمْ».

„Řekněte: Alláhumma salli ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá salajta ‘alá áli Ibráhím, wa

bárik ‘alá Muhammad wa ‘alá áli Muhammad, kamá bárakta ‘alá áli Ibráhím fí al-‘álamín, innaka hamídun madžíd. (Bože, sešli milosrdenství na Muhammada i rod Muhammadův, tak jako jsi seslal milosrdenství rodu Abrahamovu. Bože, sešli požehnání na Muhammada i na rod Muhammadův, tak jako jsi seslal požehnání na rod Abrahamův ve všech světech, věru Tys chvályhodný, slávyplný.) A pozdrav míru tak, jak ho znáte.

A tyto výrazy a jim podobné a další, které jsou potvrzené od Proroka ﷺ, jsou ty, které má muslim používat ve svých modlitbách za Posla Božího ﷺ, protože Posel Boží ﷺ ví nejlépe ze všech lidí, co se má používat v tom, co mu patří, stejně jako on nejlépe z lidí ví, jaké výrazy se mají používat pro jeho Pána.

A co se týče výrazů, které jsou nově vymyšlené, těžké, mohou zahrnovat špatný smysl, jako ty, které jsi zmínil ve své otázce, ty by se neměly používat, kvůli své obtížnosti, tomu, že je lze vyložit špatným způsobem, a protože nejsou v souladu s výrazy, které vybral Posel Boží ﷺ a poradil je své obci, a on je nejznalejší z lidí, nejrozumnější a nejvíce vzdálený od obtížnosti - ať mu jeho Pán žehná a dá mír.

A přeji si, aby v důkazech, které jsme zmínili, bylo objasnění podstaty monoteismu, podstaty polyteismu a rozdíl mezi tím, jací v tom byli první

polyteisté a jací pozdější, a přeji si, aby objasnění povoleného způsobu modlitby za Posla Božího ﷺ bylo dostatečné a přesvědčivé pro toho, kdo hledá pravdu. A kdo nemá zájem hledat a poznat pravdu, ten jen následuje své touhy; Všemohoucí Bůh pravil:

﴿فَإِنْ لَّمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَوَاهُ
بَعِيرٌ هَدَىٰ مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

{Jestliže ti neodpovědí, tedy věz, že jen vášně své následují. A kdo více bloudí než ten, kdo za vášní svou jde místo za vedením od Boha? Neboť Bůh věru nepovede lid nespravedlivý.} [Příběh: 50].

A Bůh vysvětlil v tomto ctěném verši, že lidé jsou v tom, co se týče vyslání Jeho proroka Muhammada ﷺ se správnou cestou a náboženstvím, rozděleni na dvě skupiny:

První: ti, co odpověděli a poslechli Boha a Jeho Posla.

Druhá: ti, kteří následují své touhy. A pak Všemohoucí oznámil, že nikdo není zbloudilejší než ten, kdo následuje své touhy místo následování správné cesty od Boha.

A prosíme Boha Všemohoucího, aby nás ochránil od následování touhy a aby nás i vás a všechny naše ostatní bratry učinil těmi, kteří poslouchají Boha a Jeho Posla ﷺ, ctí Jeho zákony a varují před vším, co odporuje Jeho zákonu z novot a tuh, a věru, že On je

velkorysý a štědrý.

At' Bůh žehná Svému služebníkově a poslu, našemu proroku Muhammadovi, a jeho rodu, druhům a těm, kdo je v dobrém následují až do soudného dne.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Pátý dopis:

Pravidlo o slavení narozenin Proroka a jiných narozenin

Chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu, jeho rodu, druhům a těm, kteří se řídí jeho správným vedením.

Často se opakuje mnoha lidmi kladená otázka, jaké je pravidlo ohledně oslavy narozenin Proroka ﷺ, stání kvůli němu, v jejich průběhu, jeho pozdravení a dalších věcí, které se na oslavách dělají.

Odpovědí je říci: Není povoleno slavit narozeniny Proroka ﷺ ani nikoho jiného, protože to spadá pod vymyšlené novoty v náboženství, protože to nikdy nedělal Prorok ﷺ, ani jeho pravověrní chalífové, ani jiní jeho druhové (ať je s nimi Boží spokojenost), ani jejich následovníci v dobrém v nejlepších staletích, a tito jsou nejznalejšími z lidí o sunně a nejvíce milují Posla Božího ﷺ a nejvíce následují jeho zákony ve srovnání s těmi, kteří přišli po nich. A Všemohoucí Bůh pravil ve Své jasné Knize:

{...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَأَنْتَهُوْا...}

{...To, co vám dává posel, to si vezměte! Ale toho, co vám odepřel, toho se zdržujte!...}

[Shromáždění: 7]. A Všemohoucí pravil:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

{...Necht' se mají na pozoru ti, kdož se vzpouzejí jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška či trest bolestný.} [Světlo: 63], A Bůh pravil:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾

{A věru máte nyní v poslu Božím příklad překrásný pro každého, kdo doufá v Boha a v den poslední a kdo Boha hojně vzpomíná.}

[Spojenci: 21], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾

{A Bůh našel zalíbení v prvních předchůdcích z přesídlenců a pomocníků a v těch, kdož je následovali ve zbožných skutcích a také oni našli zalíbení v Bohu; On pak připravil pro ně zahrady, pod nimiž řeky tekou a v nichž nesmrtelní navěky přebývat budou a to úspěch bude nesmírný.} [Pokání: 100], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

﴿دِينًا...﴾

{Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...} [Prostrřený stůl: 3]. A je mnoho dalších veršů stejného významu. A je správně zaznamenáno, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ Tj. bude mu to odmítnuto. A v jiném hadíthu řekl:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا، وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالتَّوَاجِذِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Držte se mé sunny a sunny pravověrných, správně vedených chalífů, kteří přišli po mě, přidržujte se jí a držte se jí zuby a střežte se nově vymyšlených věcí, protože každá nově vymyšlená věc je novota a každá novota je blouděním.“ A v těchto dvou hadíthech je velké varování před vymýšlením novot a jejich děláním.

A vytváření takových oslav narozenin naznačuje, že Všemohoucí Bůh neučinil náboženství této obce dokonalým a že Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír) nepředal vše, co měl obci předat, aby to vykonávala, když přišli tito pozdější lidé a nově vytvořili v

Božím zákoně, co Bůh nedovolil, domnívajíce se, že je to k Němu přibližuje. A toto je bezpochyby obrovské nebezpečí a námitka proti Bohu a Jeho Poslu ﷺ. Avšak Všemohoucí Bůh dovršil náboženství Svým služebníkům a učinil ho dokonalým a Posel (ať mu Bůh žehná a dá mír) ho dokonale a cele předal a nezanechal žádnou cestu, která vede do ráje nebo oddaluje od ohně, aniž by ji vysvětlil své obci, jak je uvedeno ve správném hadíthu od ‘Abdulláha Ibn ‘Amru (ať je s ním Bůh spokojen), který vyprávěl, že Posel Boží ﷺ řekl:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ، وَيُنْذِرَهُمْ شَرًّا مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

„Bůh nevyslal žádného proroka, aniž by měl povinnost vést svoji obec k dobru, o kterém pro ně ví, a varovat je před zlem, o kterém pro ně ví.“ Zaznamenal ho Muslim ve své sbírce správných hadíthů.

A je známo, že náš Prorok ﷺ je nejlepším z proroků a je jejich pečetí a nedokonaleji vše předal a vysvětlil. A kdyby slavení narozenin patřilo k náboženství, se kterým je Bůh spokojen, tak by to Posel ﷺ vysvětlil své obci nebo by to sám dělal nebo by to dělali jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) po něm. A protože k ničemu takovému nedošlo, je z toho zřejmé, že to nepatří k náboženství, ale že to patří k vymyšleným novotám,

před kterými Prorok ﷺ varoval svoji obec, jak bylo uvedeno v hadíthech výše. A je mnoho veršů a hadíthů o tomto tématu.

A skupina učenců jasně vyjádřila odmítnutí narozenin a varovala před tím na základě výše zmíněných důkazů a dalších jiných. A někteří pozdější učenci to odmítli a povolili to, pokud to neobsahuje něco zakázaného, jako je přehánění o Poslu Božím ﷺ, mísení žen a mužů, používání hudebních nástrojů a další jiné věci, které zakazuje islámský zákon. A tito učenci se domnívají, že jde o dobrou novotu.

Ale islámské pravidlo zní: rozsoudit to, o čem se lidé hádají, podle Boží Knihy a sunny Posla Božího Muhammada ﷺ, jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَزُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

{Vy, kteří věříte! Poslouchejte Boha a poslouchejte posla a ty, kdož mezi vámi mají autoritu! A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte její rozhodnutí Bohu a poslu - jestliže věříte v Boha a v den soudný! A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu výsledku.}

[Ženy: 59], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

{A at' již na cokoliv máte různé názory, rozsouzení toho patří Bohu...} [Porada: 10].

A když posoudíme tuto otázku, což je slavení narozenin, podle Boží Knihy, zjistíme, že nám nařizuje následovat Posla ﷺ v tom, s čím přišel, a varovat se toho, co zakázal. A oznámil nám, že Bůh završil náboženství své obci a učinil ho dokonalým. A toto slavení narozenin není to, s čím přišel Posel ﷺ, a tak to nepatří k náboženství, které Bůh pro nás učinil dokonalým a ve kterém nám nařídil následovat Posla.

A také jsme ji posoudili podle sunny Posla ﷺ a nenašli jsme, že by to dělal nebo to nařídil, a ani to nedělali jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen). A z toho jsme zjistili, že to nepatří k náboženství, ale že to je vymyšlená novota, která patří k připodobňování se k Lidem Knihy z židů a křesťanů v jejich svátcích.

A tímto je jasné každému, kdo má jen tu nejnižší jasnozřivost a touhu po pravdě a spravedlnosti, že slavení narozenin nepatří k islámskému náboženství, ale patří to k vymyšleným novotám, které máme podle nařízení Boha a Jeho Posla ﷺ zanechat a varovat se jich. A rozumný člověk by se neměl nechat zmást tím, že to dělá mnoho lidí ve všech částech světa, protože pravda se nepozná podle toho, že ji dělá většina lidí, ale podle islámských důkazů, jak pravil Všemohoucí o židech

a křesťanech:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾

{Říkají: „Nevejde do ráje nikdo kromě toho, kdo je židem či křesťanem!“ Takové je jen přání jejich; ty však rci: „Přineste mi důkazy své, jste-li pravdomluvní!“} [Kráva: 111], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَإِنْ تُطِيعُوا أَكْثَرَ مَنْ فِي الْأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

{Uposlechneš-li většinu těch, kdož na zemi žijí, pak tě svedou z cesty Boží...} [Dobytek: 116],

A většina těchto oslav navíc k tomu, že to je novota, obsahuje další zakázané věci, jako mísení žen s muži, používání hudebních nástrojů, pití alkoholu a braní drog a další zla. A také to může sklouznout k něčemu ještě horšímu, což je velké přidružování, a to přeháněním o Poslu Božím ﷺ nebo o jiném příteli Božím (walí), prosbami k němu, voláním o pomoc, žádáním o hojnost, přesvědčením, že zná nepoznatelné a dalšími podobnými věcmi, které patří do nevíry, a které dělá mnoho lidí, kteří slaví narozeniny Proroka ﷺ a těch, které nazývají awlijá. A bylo správně zaznamenáno, že Posel Boží ﷺ řekl:

«إِيَّاكُمْ وَالْغُلُوَّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوَّ فِي الدِّينِ».

„Střeďte se přehánění v náboženství, věru, že ty,

kteří byli před vámi, zahubilo přehánění v náboženství." A Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ».

„Nevelebte mne tak, jako křesťané velebí syna Mariina, věru, že jsem jen služebník Boží, a tak říkejte: služebník Boží a Jeho posel." Zaznamenal ho Al-Buchárí ve své správné sbírce, v hadíthu 'Umara (ať je s ním Bůh spokojen).

A mezi neuvěřitelné a zvláštní věci patří, že mnoho lidí vyvíjí co největší úsilí, aby přišli na tyto nově vymyšlené oslavy, a obhazuje je, ale zároveň chybí tam, kde to Bůh nařídil, jako na páteční modlitbě a společných modlitbách, a vůbec jim na tom nezáleží a netuší, že tak činí velkou špatnost. A není pochyb, že to je slabá víra, nedostatek jasnozřivosti a srdce plné rzi z hříchů. Prosíme Boha, aby nás i ostatní muslimy od toho ochránil.

A patří sem to, že si někteří myslí, že Posel Boží ﷺ přichází na tyto oslavy, a proto vstávají a vítají ho. A toto patří k největším lžím a nejodpornější nevědomosti, protože Posel Boží ﷺ nevyjde ze svého hrobu před dnem vzkříšení ani není ve spojení s někým z lidí a nechodí na jejich shromáždění, ale zůstává v hrobě až do soudného dne a jeho duše je v nejvyšších výšinách u jeho

Pána, jak pravil Všemohoucí:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

{Posléze pak vskutku zemřete (15)
a pak v den zmrtvýchvstání vzkříšení
budete.(16)} [Věříci: 15, 16].

A Prorok pravil ﷺ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Já jsem prvním, jehož hrob se rozevře v soudný den, já jsem prvním, kdo se přimluví, a já jsem prvním, jehož přímluva bude přijata.” At’ mu jeho Pán dá největší požehnání a mír.

A tyto dva vznešené verše a ctěný hadíth a vše stejného významu z ostatních veršů a hadíthů, toto vše dokazuje, že Prorok ﷺ a ostatní mrtví vyjdou z hrobu v soudný den. A na této věci je shoda všech učenců islámu a není o tom žádný spor. A každý muslim by si měl dát na tyto věci pozor a varovat se novot, které vymysleli nevědomí lidé, a jim podobných pověr, o kterých Bůh neseslal žádné zplnomocnění. A jen Bůh může pomoci, jen na Něj se lze spolehnout a není síly ani moci leč u Něj.

A co se týče modlitby za Proroka ﷺ, ta patří mezi nejlepší způsoby přiblížení se k Bohu a k dobrým skutkům, jak pravil Všemohoucí Bůh:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا ﴿٥٦﴾﴾

{Bůh i andělé Jeho věru svolávají požehnání na proroka; vy, kteří věříte, modlete se také za něj a svolávejte na něj mír!} [Spojenci: 56], A Prorok pravil ﷺ:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

„Kdo se za mě modlil jednou, za toho se Bůh bude modlit desetkrát.“ A je doporučena v každém čase a nejlépe na konci každé modlitby a dokonce u části učenců je povinná v posledním tašahu v každé modlitbě. A je velmi doporučena při mnoha příležitostech, kam patří čas po azánu, při zmínce o Prorokovi (mír a požehnání s ním), v pátek i během páteční noci, jak to dokazuje mnoho hadíthů.

A prosíme Boha, aby nám a všem muslimům dal porozumět Svému náboženství a upevnil nás v něm. A aby nám všem dal následovat sunnu a vyvarovat se novot, vždyť On je nejštedřejší.

Ať Bůh požehná a dá mír našemu Proroku Muhammadovi a jeho rodu a druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Šestý dopis:

Pravidlo týkající se slavení noci Lajlatu-l- Isrá wa-l-Mi'rádž (Noční cesta)

Chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu, jeho rodu a jeho druhům.

Není pochyb o tom, že Al-Isrá wa al-Mi'rádž patří mezi velká Boží znamení, která dokazují pravdomluvnost proroka Muhammada ﷺ a jeho vysokého postavení u Boha a také jsou důkazem velké Boží moci a Jeho nadřazenosti nad vším Jeho stvořením. Pravidl Všemohoucí Bůh:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا الَّذِي بَارَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ عَايَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾

{Sláva tomu, jenž za noci přenesl služebníka Svého z Posvátné mešity do mešity nejvzdálenější, jejíž okolí jsme požehnali, abychom mu ukázali některá Svá znamení. A On věru slyšící je a jasnozřivý.} [Noční cesta: 1].

A o Poslu Božím ﷺ je zaznamenáno opakujícím se způsobem (tawátur), že vystoupil na nebesa a byly mu otevřeny jejich brány, až překročil sedmá nebesa, a mluvil s ním jeho Všemohoucí Pán, o čem chtěl, a nařídil pět modliteb. Nejprve Bůh nařídil padesát modliteb, ale náš prorok Muhammad ﷺ ho

neustále prosil o ulehčení, až jich ustanovil pět. A je jich pět povinných, ale s odměnou za padesát, protože jeden dobrý skutek je odměněn desetinásobně. A jen Bohu náleží veškerá chvála a vděčnost za všechno Jeho dobrodiní.

A v žádných správných hadíthech není přesně řečeno, kterou noc došlo k této noční cestě, zda to bylo v měsíci radžabu nebo v jiném. A žádné hadíthy, které zmiňují přesné určení této noci, nejsou učenci věd hadíthu považovány za správně zaznamenané a potvrzené Prorokem ﷺ. A v zapomenutí přesného určení data je velká Boží moudrost. A i kdyby bylo její datum správné a potvrzené, není pro muslimy povolené, aby dělali jakékoliv uctívání spojené s touto nocí, ani aby ji slavili, protože Prorok ﷺ a jeho druhové nic takového nedělali a neslavili ji. A kdyby bylo toto slavení v souladu s islámem, Prorok ﷺ by to své obci oznámil, ať už slovy nebo činy. A kdyby k něčemu takovému došlo, bylo by to známé, rozšířilo by se to a druhové Proroka by nám o tom předali zprávu, protože předali o Proroku ﷺ všechny věci, která obec potřebuje, a nic v náboženství nezanedbali, naopak jsou prvními a nejlepšími ve všem dobrém, a kdyby slavení této noci bylo podle islámu, oni by to dělali jako první. A Prorok ﷺ je ten, kdo nejvíce radil lidem a předal poselství nejdokonalejším předáním, a kdyby slavení této noci a její uctívání

patřilo k Božímu náboženství, tak by to Prorok ﷺ nezanedbal ani nezatajil. A tak vzhledem k tomu, že k ničemu takovému nedošlo, je z toho jasné, že slavení a uctívání této noci nepatří do islámu. A Bůh završil Své náboženství této obci a učinil ho dokonalým a odmítl vymýšlení věcí v náboženství, které On nepovolil. A Všemohoucí Bůh řekl ve Své jasné Knize:

(...أَلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...)

{Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...}
[Prostřený stůl: 3], A Všemohoucí pravil:

(أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ

لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٦١﴾)

{Což mají nevěřící společníky, kteří jim jako náboženství uzákonili to, co Bůh nedovolil? Kdyby nebylo slova rozhodnutí, bylo by už mezi nimi rozsouzeno, však nespravedlivé trest bolestný očekává.} [Porada: 21].

A ve správných hadíthech je správně zaznamenáno a potvrzeno od Posla Božího ﷺ varování před novotami a je jasné řečeno, že to je bloudění, aby upozornil obec na největší nebezpečí a odradil toho, kdo to činí. Sem patří to, co bylo

zaznamenáno ve dvou správných sbírkách, že ‘Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ A ve verzi Muslima je:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo učiní nějaký skutek, který není ve shodě s našimi příkazy, bude odmítnut.“ A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Džábira (ať je s ním Bůh spokojen), který řekl: Posel Boží ﷺ říkal při kázání v pátek:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ».

„Věru, že nejlepší řečí je Kniha Boží, nejlepším vedením je vedení Muhammada ﷺ a nejhorší věci jsou nově vytvořené a každá novota je blouděním.“ An-Nasá’í přidává (s dobrým řetězcem):

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

„A každé bloudění je v ohni.“ A ve sbírkách hadíthů je zaznamenáno, že Al-‘Irbád Ibn Sárija (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Posel Boží ﷺ nám kázal takovým kázáním, při kterém se srdce třásla a oči ronily slzy, a tak jsme řekli: Posle Boží, jako by to bylo kázání na rozloučenou, dej nám nějakou

radu, a on řekl:

«أَوْصِيَكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مَنْ يَعِشْ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Radím vám bát se Boha, poslouchat a být poslušnými (svých vládců), i kdyby se stal vaším vládcem otrok. A ten z vás, kdo bude žít po mně, uvidí mnoho rozbrojů a rozkolů, a tak se držte mé sunny a sunny pravověrných, správně vedených chalífů a držte se jí zuby a střežte se nově vymyšlených věcí, protože každá nově vymyšlená věc je novota a každá novota je blouděním.“ A je mnoho dalších hadíthů stejného významu.

A o družích Proroka ﷺ a o ctihodných předcích po nich bylo správně zaznamenáno varování před novotami a strašení před nimi. A to je pouze proto, protože to je přidávání k náboženství, které Bůh nepovolil, připodobňování se k nepřítelům Boha z židů a křesťanů v jejich přidávání k náboženství a vymýšlení v něm novot, které Bůh nepovolil, a protože z toho vyplývá nedostatek v islámském náboženství a jeho obvinění z nedokonalosti. A je dobře známo, jaká se v tom skrývá velká zkaženost, ohavné zlo a rozpor se slovy Všemohoucího Boha:

(...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...)

{Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství...} [Prostřený stůl: 3], A je to v rozporu s hadíthy Posla Božího (mír a požehnání s ním), které varují před novotami.

A přeji si, aby to, co jsme uvedli z důkazů, bylo dostatečné a přesvědčivé pro toho, kdo hledá pravdu v odmítnutí této novoty, tj. novoty slavení Noční cesty, a varování před ní a důkaz, že nepatří k islámskému náboženství.

A protože Bůh přikázal radit muslimům a vysvětlit to, co jim On nařídil v náboženství, a zakázal zatajovat vědění, chtěl jsem upozornit své bratry muslimy na tuto novotu, která se rozšířila v mnoha zemích, až si někteří lidé mysleli, že patří k náboženství.

A prosím Boha, aby napravil všechny muslimy a obdařil je porozuměním náboženství a dal nám i jim, abychom se drželi pravdy a vytrvali na ní a opustili vše, co je s ní v rozporu. A věru, že On je toho Pánem a mocen.

A ať Bůh žehná, dá mír a požehná Svému služebníkovvi a poslu, našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Sedmý dopis:

Pravidlo týkající se slavení noci poloviny ša'bánu

Chvála Bohu, jenž pro nás učinil dokonalým toto náboženství a završil nám jeho dobrodiní a požehnání, a mír s Jeho prorokem a poslem Muhammadem, prorokem pokání a milosrdenství.

A věru, že Všemohoucí Bůh pravil:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

{...Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...}

[Prostřený stůl: 3], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ...﴾

{Což mají nevěřící společníky, kteří jim jako náboženství uzákonili to, co Bůh nedovolil?} [Porada: 21], A bylo zaznamenáno ve dvou správných sbírkách, že 'Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění

Džábira (ať je s ním Bůh spokojen), který řekl, že Prorok ﷺ říkával při kázání v pátek:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرَ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بِدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

„Věru, že nejlepší řečí je Kniha Boží, nejlepším vedením je vedení Muhammada ﷺ a nejhorší věci jsou nově vytvořené a každá novota je blouděním.”

A je mnoho dalších veršů stejného významu a všechny jasně dokazují, že Všemohoucí Bůh učinil náboženství této obce dokonalým a završil jím Svě dobrodiní a nepovolal k Sobě Svého Proroka (mír a požehnání s ním) dříve, než jasně předal celé poselství a vysvětlil své obci vše, co Bůh nařídil ze slov i činů. A Prorok ﷺ vysvětlil, že vše, co si lidé po něm vymysleli a tvrdí, že to patří do islámského náboženství, ať jsou to slova nebo činy, to vše je novota odmítnutá tomu, kdo ji vymyslel, i kdyby jeho záměr byl správný. A věděli to druhové Posla Božího ﷺ i učenci islámu po nich a odmítli novoty a varovali před nimi, jak to zmínil každý, kdo psal o uctění sunny a odmítnutí novot, jako Ibn Waddáh, At-Turtúší, Abí Šáma a další.

A věru, že k novotám, které si někteří lidé vymysleli, patří novota slavení noci poloviny ša'bánu a půst v tomto dni, a není žádný důkaz, o který by se bylo možno v této otázce opřít, a všechny hadíthy, které o ní hovoří, jsou slabé a

nelze se o ně opřít.

A co se týče modlitby, která se jí týká, tak všechny jsou vymyšlené, jak na to upozornilo mnoho učenců, a dále budou uvedena některá jejich slova, dá-li Bůh.

A také jsou o tom záznamy od některých ctihodných předků z Levanty a dalších.

A většina učenců se shodla na tom, že slavit tuto noc je novota a že hadíthy, které o ní mluví, jsou všechny slabé a některé z nich jsou vymyšlené. Upozornil na to Al-Háfiz Ibn Radžab ve své knize: (Latáif al-ma'árif) a další. A je známé, že slabé hadíthy lze použít jen u uctívání, jehož původ je zaznamenán správnými důkazy, ale slavení noci poloviny ša'bánu nemá žádný správný základ, abychom ho mohli podpořit slabými hadíthy. A toto ctěné pravidlo zmínil imám Abú Al-'Abbás, Šejch islámu Ibn Tajmíja (ať se nad ním Bůh smiluje).

A já ti, čtenáři, předložím, co někteří učenci řekli o této otázce, abys v ní měl jasno.

A všichni učenci (ať se nad nimi Bůh smiluje) se shodli na tom, že je povinné všechno, o čem se lidé hádají, rozsoudit podle Boží Knihy a podle sunny Posla Božího (ať mu Bůh žehná a dá mír) a jejich rozsudek je povinné následovat a to, co je s nimi v rozporu, je povinné odmítnout a uctívání, které se v nich nenachází, je novota, kterou není povolené vykonávat, natož k ní vyzývat a podporovat ji.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

{Vy, kteří věříte! Poslouchejte Boha a poslouchejte posla a ty, kdož mezi vámi mají autoritu! A jste-li ve sporu o nějakou věc, předejte její rozhodnutí Bohu a poslu - jestliže věříte v Boha a v den soudný! A to bude nejlepší a povede k nejkrásnějšímu výsledku.} [Ženy: 59], A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

{A at' již na cokoliv máte různé názory, rozsouzení toho patří Bohu...} [Porada: 10] A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

{Rci: „Milujete-li Boha, pak mne následujte a Bůh vás za to bude milovat a odpustí vám viny vaše...} [Rod 'Imránův: 31] A Všemohoucí pravil:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٦٥﴾

{Však nikoliv, při Pánu tvém, oni nebudou věřící, pokud tě neučiní rozhodčím v tom, o čem jsou ve sporu. Potom nenaleznou v duších svých

pochybnosti o tom, cos rozhodl, a podrobí se plným podrobením.} [Ženy: 65], A je mnoho dalších veršů stejného významu. A tyto jsou jasným důkazem pro povinnost rozsoudit otázky, ve kterých je spor, podle Knihy a sunny a je povinné souhlasit s jejich rozsouzením a je to to, co víra vyžaduje, a je to lepší pro lidi v tomto i budoucím světě a má to nejlepší výsledek.

Al-Háfiz Ibn Radžab (ať je s ním Bůh spokojen) ve své knize Latáif al-ma'árif o této otázce po výše uvedených slovech řekl:

„Noc poloviny ša'bánu uctívali někteří následovníci z Levanty, jako Chálid Ibn Ma'dán, Makhúl, Luqmán Ibn 'Ámir a další, a snažili se v ní o co nejvíce uctívání a lidé od nich převzali dobro v ní a její uctívání. A říká se, že se o tom dozvěděli z izraelských tradic. A když se to o nich rozšířilo do různých zemí, lidé se o tom dostali do sporu. Někdo to přijal a souhlasil s nimi v tomto uctívání; patří mezi ně skupina věřících z Basry. Ale většina učenců z Al-Hidžázu to odmítla, patří mezi ně: 'Attá, a Ibn Abí Mulajka. A 'Abdurrahmán Ibn Zajd Ibn Aslam řekl, že je to názor učenců Medíny (fuqahá ahlu-l-Madína) a je to názor druhů Málika a dalších, a tito všichni řekli: Toto vše je novota.

A učenci Levanty se rozdělili v názorech, jakým způsobem se má slavit (tzn. náboženské slavení):

První názor říká, že je doporučeno ji slavit (tj.

uctíváním) společně v mešitě. Chálid Ibn Ma'dán, Luqmán Ibn 'Ámir a další v ní oblékali své nejlepší oblečení, navoněli se kadidlem (buchúr) a použili kohl a modlili se tuto noc v mešitě. A Isháq Ibn Ráhawai v tom s nimi souhlasil a řekl o modlení se v mešitě ve skupině v této noci: Není to novota, uvedl to Harb Al-Kirmání ve svých otázkách.

Druhý názor říká, že je zavrženíhodné scházet se v tuto noc v mešitě k modlitbě, vyprávění příběhů a prosbám (dua), ale není zavrženíhodné, aby se člověk modlil sám. To je názor Al-Awzá'ího, imáma, faqíha a učence lidí Levanty, a je to, dá-li Bůh, nejbližším názorem." Až řekl: „Nejsou známa žádná slova Imáma Ahmada o noci v polovině ša'bánu, ale lze vyvodit dva názory na modlitbu v této noci na základě dvou záznamů o tom, co řekl o modlitbě v noci před ídem. V jednom svém názoru řekl, že není doporučeno se společně modlit, protože není známo, že by to Prorok ﷺ a jeho druhové dělali. A v druhém názoru řekl, že to je doporučeno, protože to dělal 'Abdurrahmán Ibn Jazíd Ibn Al-Aswad a ten patřil mezi následovníky. A stejně tak o modlitbě v noci v polovině ša'bánu není žádný záznam o Prorokovi ﷺ nebo jeho družích, že by to dělali, ale je zaznamenáno, že to dělala skupina následovníků z některých učenců z lidu Levanty."

To je konec zamýšlených slov Al-Háfize Ibn Radžaba (ať se nad ním Bůh smiluje), ve kterých je

jasně řečeno, že neexistuje žádný potvrzený záznam od Proroka ﷺ nebo jeho druhů (ať je s nimi Bůh spokojen) ohledně noci poloviny ša'bánu.

A pokud jde o to, co si vybral Al-Awzá'í (ať se nad ním Bůh smiluje) z doporučení modlitby pro samotného člověka, a o výběr tohoto názoru Al-Háfizem Ibn Radžabem, to je zvláštní, osamocené a slabé, protože jakoukoliv věc, která není potvrzena islámskými důkazy, si muslim nesmí v Božím náboženství vymýšlet, ať už ji dělá o samotě nebo ve skupině, ve skrytu nebo veřejně. Důkazem jsou obecná slova Proroka ﷺ:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo učiní nějaký skutek, který není ve shodě s našimi příkazy, bude odmítnut.“ A další jiné důkazy, které dokazují odmítnutí novot a varují před nimi.

A Imám Abú Bakr At-Turtúší (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl ve své knize Al-Hawádith wa-l-bid' doslova:

„Ibn Waddáh zaznamenal, že Zajd Ibn Aslam řekl: Nezastihli jsme nikoho z našich šejchů a učenců, kdo by věnoval pozornost polovině ša'bánu, a ani nevěnovali pozornost slovům Makhúla a neviděli v ní žádné dobro oproti jiným nocím.“

A Ibn Abí Mulajkoví bylo řečeno: Věru, že Zijád An-Numajrí říká: „Věru, že odměna noci poloviny

ša'bánu je jako odměna Noci úradku (Lajlatu-l-qadr)." A řekl: „Kdybych ho slyšel a měl v ruce hůl, udeřil bych ho." A Zijád byl vypravěčem. Konec zamýšlených slov.

A učenec Aš-Šawkání (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl v knize Al-Fawáid al-madžmú'a doslova:

„Hadíth: „Ó 'Alí, kdo se v noci poloviny ša'bánu pomodlí sto rak'a a v každém rak'a přečte Fátihu a „Rci: „On Bůh je jedinečný..." desetkrát, tomu Bůh splní každou potřebu“ atd. je vymyšlený. V jeho jasných výrazech o tom, jakou odměnu dostane ten, kdo to činí, je jasně vidět jeho vylhanost pro každého člověka, který uvažuje, a v jeho řetězci jsou neznámí muži a jeho vyprávění má dvě až tři další úrovně, které jsou všechny vylhané a ti, kdo ho předávali, jsou neznámí. A v Al-Muchtasar řekl: Hadíth o modlitbě poloviny ša'bánu je špatný. A (hadíth) od Ibn Hibbána od 'Alího: „Když přijde noc poloviny ša'bánu, modlete se v této noci a postěte se v jeho dni" je slabý. A v Al-Lálí řekl: „Sto rak'a v polovině ša'bánu se (súrou) Ichlás desetkrát" s dlouhou odměnou, od Ad-Dajlamího a dalších, je vymyšlený a většina jeho vypravěčů ve třech úrovních je neznámých a slabých. Řekl: „A „dvanáct rak'a se (súrou) Al-Ichlás třicetkrát" je vymyšlený a „čtrnáct rak'a" je vymyšlený.

A tímto hadíthem byla uvedena v omyl skupina

učenců (fuqahá), jako autor (Al-Ihjá) a další, a také ti, kteří vykládají Korán. A jsou záznamy o této noci - tj.noci poloviny ša'bánu - různými cestami, které jsou ale všechny falešné a vymyšlené. A toto není v rozporu s vyprávěním At-Tirmidhího v hadíthu 'Áiši (ať je s ní Bůh spokojen) o odchodu Proroka ﷺ k Al-Baqí' a sestoupení Pána v noci poloviny (ša'bánu) na nebesa pozemského světa a že On odpouští více, než je chlupů ovcí kmene Kalb, protože řeč je o této vymyšlené modlitbě v této noci. Navíc tento hadíth 'Áiši je slabý a přerušný. Stejně tak výše uvedený hadíth 'Alího o modlitbě v této noci není v rozporu s tím, že je tato modlitba vylhaná, kvůli tomu, jak je slabý, jak jsme zmínili." Konec zamýšleného textu.

A Al-Háfiz Al-'Iráqí řekl: „Hadíth týkající se modlitby noci poloviny je vylhaný o Poslu Božím ﷺ a je to o něm lež.“ A Imám An-Nawawí v knize al-Madžmú' řekl: „Modlitba známá pod názvem Salát Al-Raghá'ib, což je dvanáct rak'a mezi maghribem a 'išou o první páteční noci v měsíci radžab, a modlitba noci poloviny ša'bánu, která má sto rak'a, tyto dvě modlitby jsou odmítnuté novoty. A nenechte se oklamat jejich zmínkou v knihách Qút al-qulúb a Ihjá ulúm ad-dín ani hadíthem, který se o nich zmiňuje, protože to vše je nepravdivé. A ani se nenechte oklamat těmi z imámů, kteří se v tom spletli a napsali pojednání o jejich doporučení,

protože se v tom zmýlili.”

A šejch imám Abú Muhammad ‘Abdurrahmán Ibn Ismá‘íl Al-Maqdisí napsal cennou knihu, která je vyvrací, a dobře to vysvětlil a vyniknul v tom. A je mnoho slov od učenců o této otázce a kdybychom měli citovat všechna slova, která jsme o této otázce našli, naše pojednání by bylo příliš dlouhé. A snad je to, co jsme zmínili, dostatečné a přesvědčivé pro toho, kdo hledá pravdu.

A z výše uvedených veršů, hadíthů a slov učenců je jasné každému, kdo hledá pravdu, že slavení noci poloviny ša‘bánu modlitbou nebo čímkoliv jiným a půst v jejím dni je novota odmítnutá většinou učenců, která nemá žádný základ v čistém islámském zákoně, naopak je to věc, která vznikla nově až po době druhů Proroka (ať je s nimi Bůh spokojen). A tomu, kdo hledá pravdu o tomto tématu a jemu podobném, dostačují slova Všemohoucího Boha:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...}

{Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství...} [Prostřený stůl: 3]. A další verše stejného významu. A slova Proroka ﷺ:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

„Kdo v naší věci vymyslí, co v ní není, bude to odmítnuto.“ A vše ostatní podobného významu z hadíthů.

Ve sbírce Sahíh Muslim je uvedeno vyprávění Abú Hurajry (ať je s ním Bůh spokojen), že Posel Boží ﷺ řekl:

«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

„Nevyjímejte páteční noc z jiných nocí pro modlitby ani páteční den z jiných dnů pro půst, leda by se to shodovalo s půstem někoho z vás, kdo se postí.“ A pokud by bylo dovoleno vyhrazovat určitou noc konkrétnímu aktu uctívání, pak by páteční noc byla zaslouženější než jiné, protože tento den je nejlepším dnem, kdy vyšlo slunce, jak je doslova řečeno ve správných hadíthech od Posla Božího ﷺ. A protože Prorok ﷺ varoval před vyhrazením této noci pro modlitbu, dokazuje to, že ostatní noci je tím méně dovolené vyhrazovat pro jakýkoli akt uctívání, leda by toto vyhrazení bylo dokázáno správným důkazem.

A protože v Noc úradku (lajlatu-l-qadr) a během nocí ramadánu je doporučeno se modlit a snažit se v nich co nejvíce, Prorok ﷺ na to upozornil a nabádal svoji obec, aby se modlila, a sám to dělal, jak je uvedeno ve dvou správných sbírkách, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ قَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ، وَمَنْ قَامَ لَيْلَةَ الْقَدْرِ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا، غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ».

„Tomu, kdo se modlil v ramadánu s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy. A tomu, kdo se modlil v Noci úradku (lajlatu-l-qadr) s vírou a nadějí, že mu to bude započítáno, budou odpuštěny všechny jeho předešlé hříchy.” A kdyby bylo nařízeno vyjímát noc poloviny ša‘bánu nebo první páteční noc v radžabu nebo noc Al-Isrá’ wa-l-Mi‘rádž z ostatních nocí pro oslavu nebo nějaké uctívání, Prorok ﷺ by to sdělil své obci nebo by to sám dělal. A kdyby k něčemu takovému došlo, jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) by to předali dále celé obci a nezatajovali by to, protože oni byli nejlepšími z lidí po prorocích, mír s nimi, a ať je Bůh spokojen se všemi druhy Posla Božího ﷺ a dá jim spokojenost.

A nedávno ses dozvěděl o slovech učenců o tom, že neexistuje žádný záznam o Poslu Božím ﷺ ani o jeho družích (ať je s nimi Bůh spokojen) o dobrou první páteční noci v radžabu ani noci poloviny ša‘bánu, a z toho je zřejmé, že jakékoliv jejich slavení je vymyšlená novota v islámu, a stejně tak vyjímání těchto nocí z ostatních pro nějaké uctívání je odmítnutá novota. A stejně tak noc 27. radžabu, o které se někteří domnívají, že je nocí vystoupání Proroka na nebesa (Al-Isrá wa-l-Mi‘rádž) - není povolené tuto noc určovat pro nějaké uctívání a stejně tak není povolené ji slavit, na základě výše

uvedených důkazů, a to pokud by byla známá, ale podle správného názoru učenců není známé, kdy byla. A slova toho, kdo říká, že to je 27. noc měsíce radžabu, jsou nesprávná a není pro ně žádný důkaz ve správných hadíthech. A věru, že nejlepší jsou slova, toho kdo řekl:

A nejlepšími věcmi jsou ty, které byly uvedeny dříve podle správného vedení...

A nejhoršími věcmi jsou nově vytvořené novoty.

A prosíme Boha, aby nám a všem muslimům dal přidržovat se Sunny a upevnil nás v tom a ochránil nás od toho, co je s ním v rozporu, vždyť On je věru nejštědřejší.

Ať Bůh žehná a dá mír svému služebníkovi a poslu, našemu proroku Muhammadovi a jeho rodu a všem jeho druhům.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Osmý dopis:

Důležité upozornění na lež odkazu připsaného

Šejchu Ahmadovi, služebníku vznešené Prorokovy mešity

Od ‘Abdul‘Azíze Ibn ‘Abdulláha Ibn Báže pro každého muslima, ke kterému se to dostane. Ať je Bůh ochrání islámem a ať nás i je ochrání před výmysly nevědomých a opovržených lidí, amen!

Boží mír s vámi a Jeho milosrdenství a požehnání.

Dostala se ke mě slova připisovaná šejchu Ahmadovi, služebníku vznešené Prorokovy mešity, pod názvem „Toto je odkaz z Medíny od šejcha Ahmada, služebníka Prorokovy mešity,“ kde řekl:

„O páteční noci jsem byl vzhůru a přednášel Korán a po přednesu krásných Božích jmen jsem se připravil ke spánku a pak jsem spatřil muže nádherného vzhledu, Posla Božího ﷺ, který přišel s verši Koránu a vznešenými pravidly jako milosrdenství všem světům, našeho pána Muhammada ﷺ. A ten řekl: Šejchu Ahmade. Řekl jsem: K tvým službám, Posle Boží, nejšlechetnější z Božího stvoření. A řekl mi: Stydím se kvůli odpornému chování lidí a nemohu se setkat se

svým Pánem ani s anděly, protože od pátku do pátku zemřelo sto šedesát tisíc nemuslimů, a pak zmínil, jaké hříchy lidé konali. A poté řekl: Tento odkaz je pro ně milosrdenstvím od Mocného, Samovládného. Poté zmínil některá znamení Hodiny, až řekl: A oznam jim, šejchu Ahmade, tento odkaz, protože je napsán perem osudu z desek chráněných a tomu, kdo ho napíše a pošle z jedné země do druhé a z jednoho místa na druhé, bude postaven palác v ráji a tomu, kdo ho nenapíše a nepošle, bude odmítnuta má přímluva v soudný den. A toho, kdo ho napíše a byl chudý, Bůh obohatí, byl-li zadlužený, Bůh splatí jeho dluh, měl-li hřích, Bůh mu odpustí a jeho rodičům se dostane požehnání z tohoto odkazu, ale tomu ze služebníků Božích, kdo ho nenapíše, obličej zčerná v tomto i budoucím světě. A řekl: Při Všemocném Bohu, třikrát, toto je pravda, a pokud lžu, ať odejdu z tohoto světa jako nemuslim, a kdo tomu uvěří, bude zachráněn před trestem ohně a kdo tomu neuvěří, ten se stane nevěřícím.”

To je shrnutí tohoto lživého odkazu od Posla Božího ﷺ a tento lživý odkaz jsme slyšeli mnohokrát; už po mnoho let se čas od času šíří mezi lidmi a propaguje se mezi mnoha obyčejnými lidmi a existují rozdíly v jeho formulaci. A ten, kdo ho vymyslel, říká, že ve snu viděl Proroka ﷺ a on mu svěřil tento odkaz. A v této poslední publikaci,

kterou jsme ti, čtenáři, zmínili, tento lhář tvrdí, že viděl Proroka ﷺ, když se chystal usnout, což znamená, že ho viděl, když byl vzhůru!

A tento lhář tvrdí v tomto odkazu mnoho věcí a je to jasná lež a zřejmá faleš, jak tě brzy upozorním v tomto dopisu, dá-li Bůh. A všiml jsem si toho již před mnoha lety a ukázal jsem lidem, že to je jasná lež a zřejmá faleš. Když se ke mně dostala tato poslední publikace, nebyl jsem si jistý, zda o tom psát, kvůli její jasné falešnosti a velké drzosti jejího tvůrce ve lhaní, a nemyslel jsem si, že by jeho falešnost přijal kdokoli se sebemenší jasnozřivostí nebo zdravou přirozeností. Ale mnoho bratrů mi řeklo, že se stal populárním mezi mnoha lidmi, a šířili ho mezi sebou a někteří z nich tomu uvěřili. Z tohoto důvodu se domnívám, že je nutné, aby o tom lidé jako já psali, aby ukázali, že je to falešné a že je to výmysl proti Poslu Božímu ﷺ, aby tím nikdo nebyl oklamán. A každý, kdo o tom přemýšlí, ať už jsou to učení a věřící lidé, nebo lidé se zdravou přirozeností a zdravým rozumem, pozná, že je to v mnoha ohledech lež a výmysl.

A zeptal jsem se na tento odkaz některých příbuzných šejcha Ahmada, kterému se tato lež připisuje, a oni odpověděli, že je to o šejchu Ahmadovi vylhané a že to vůbec neřekl. A výše zmíněný šejch Ahmad již před nějakou dobu zemřel. A i kdybychom předpokládali, že výše

zmíněný šejch Ahmad nebo někdo výše postavený než on tvrdil, že viděl Proroka ﷺ ve snu nebo v bdělosti a že mu Prorok dal tento odkaz, věděli bychom s jistotou, že lže nebo že ten, kdo mu to řekl, byl satan a nikoli Prorok ﷺ, a to z mnoha důvodů, kam patří:

Za prvé: Proroka ﷺ není možné vidět v bdělosti poté, co zemřel, a ten kdo z nevědomých súfistů tvrdí, že v bdělém stavu viděl Proroka ﷺ nebo že přišel na oslavu narozenin nebo něco podobného, se dopustil nejodpornější chyby, byl zcela uveden v omyl a upadl do závažného bludu a je v rozporu s Koránem, Sunnou a shodou všech učenců, protože mrtví vycházejí ze svých hrobů pouze v den zmrtvýchvstání, nikoli v tomto světě. A kdokoli říká opak, je buď do očí bijící lhář, nebo se plete a byl uveden v omyl. Nezná pravdu, kterou znali spravedliví předchůdci a kterou následovali druhové Posla Božího ﷺ a jejich následovníci v dobrém. Všemohoucí Bůh řekl:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

{Posléze pak vskutku zemřete (15)}

a pak v den zmrtvýchvstání vzkříšení budete.(16)} [Věřící: 15, 16], A Prorok pravil ﷺ:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ».

„Já jsem prvním, nad nímž se v soudný den rozevře zem, já jsem prvním, kdo se přimluví, a já

jsem prvním, jehož přímluva bude přijata.” A je mnoho dalších veršů a hadíthů stejného významu.

Za druhé: Posel ﷺ neřekne nic, co by bylo v rozporu s pravdou, ani za svého života ani po své smrti, a tento odkaz je zjevně v rozporu s islámskými zákony, a to z mnoha důvodu - jak bude uvedeno dále. A Prorok ﷺ může být vidět ve snu. A ten, kdo ho ve snu vidí v jeho skutečné vznešené podobě, ten ho opravdu viděl, protože satan si nemůže vzít jeho podobu, jak je uvedeno ve ctěných a správných hadíthech. Ale vše záleží na víře toho, kdo ho viděl, na jeho pravdomluvnosti, spravedlnosti, přesnosti, zbožnosti a důvěryhodnosti a zda viděl Proroka ﷺ v jeho pravé podobě nebo v jiné.

A kdyby byl nějaký hadíth od Proroka ﷺ za jeho života a jeho vypravěči by nebyli spolehliví, důvěryhodní a přesní, nešlo by se o něj opřít a ani by nebyl použit jako důkaz. Nebo kdyby jeho vypravěči byli důvěryhodní a přesní, ale byl by v rozporu s vyprávěním někoho, kdo má lepší paměť a je spolehlivější, a to takovým rozporem, kdy tato dvě vyprávění nelze sloučit, bylo by jedno z nich považované za zrušené, podle kterého se nelze řídit, a druhé by bylo považované za to, které ho zrušilo, a podle kterého se má řídit, pokud by to bylo podle podmínek možné. A pokud by nebylo možné sloučit obě vyprávění nebo nějaké zrušit,

pak by vyprávění toho, kdo má horší paměť a je méně důvěryhodný, bylo zavrženo a bylo by považováno za ojedinělé, podle kterého se nelze řídit.

A jak tedy s odkazem, jehož tvůrce, který ho předává od Posla Božího ﷺ, není znám, a tak není známa ani jeho důvěryhodnost a spolehlivost? V tomto případě by měl být odmítnut a neměla by mu být věnována žádná pozornost, i kdyby nebyl v rozporu s něčím z islámského zákona, ale tento odkaz navíc obsahuje mnoho věcí, které dokazují jeho faleš a lež proti Poslu Božímu ﷺ, a také zahrnuje nařízení náboženských zákonů, které Bůh neschválil.

A věru, že Prorok ﷺ řekl:

«مَنْ قَالَ عَلَيَّ مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

„Tomu, kdo o mně řekl něco, co jsem neřekl, se dostane místo k sezení v ohni.“ A ten, kdo si vymyslel tento odkaz, řekl o Poslu Božím ﷺ, že řekl něco, co on neřekl, a zcela zřejmě a nebezpečně o něm lhal. Takový člověk si nejvíce zaslouží tuto velkou hrozbu, pokud nebude spěchat s pokáním a nerozšíří mezi lidmi, že tento odkaz připisovaný Poslu Božímu ﷺ je lež, protože ten, kdo rozšířil mezi lidmi lež a připsal ji náboženství, toho pokání z této lži není platné, dokud ho veřejně neoznámí a neobjasní, aby lidé věděli, že se odvrátil od své lži a

sám sebe prohlásil za lháře, jak to dokazují slova Všemohoucího Boha:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أَزْوَاجُكُمُ الَّذِينَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعْنُونَ ﴿١٥٩﴾ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاوْلِيَّاتِكَ أَنُوبَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴿١٦٠﴾﴾

{Věru, ti, kteří zatajují to, co jsme seslali z jasných důkazů a správného vedení, poté, co jsme to objasnili lidem v Knize, ty Bůh proklíná a proklínají je i proklínající. (159)}

Kromě těch, kteří pokání učinili, napravili se a objasnili(co zatajili), těmto přijmu pokání jejich; vždyť Já jsem Ten, který pokání přijímá, slitovný.(160)} [Kráva: 159, 160], A Všemohoucí Bůh objasnil v tomto Svém ctěném verši, že pokání kohokoliv, kdo zatají něco z pravdy, nebude přijato, dokud se nenapraví a neobjasní to, co zatajil. A Všemohoucí Bůh učinil náboženství pro Své služebníky dokonalým a završil jim dobrodiní vysláním Svého Posla Muhammada ﷺ a tím, co mu vnuknul ze Svého dokonalého zákona, a nepovolal ho k Sobě dříve, dokud zcela jasně a dokonale nepředal Jeho poselství, jak pravil Všemohoucí:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتْمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ

دِينًا...﴾

{...Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a

zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...}
[Prostřený stůl: 3]

A ten, kdo si vymyslel tento odkaz, se objevil ve 14. století a chce lidi obalamutit novým náboženstvím, na kterém stojí vstup do ráje pro toho, kdo se řídí jeho zákony, a zákaz ráje a vstup do ohně pro toho, kdo se jeho zákony neřídí. A chce učinit tento odkaz, který si vymyslel, důležitějším a lepším než Korán, protože si v něm vymyslel, že tomu, kdo ho napíše a pošle z jedné země do druhé a z jednoho místa na druhé, bude postaven palác v ráji a tomu, kdo ho nenapíše a nepošle, bude odmítnuta přímluva Proroka ﷺ v soudný den. A to je nejodpornější lež a nejjasnější důkaz lži tohoto odkazu, nedostatku studu toho, kdo si ho vymyslel, a jeho obrovské drzosti ve lhaní, protože tomu, kdo napíše Vznešený Korán a pošle ho ze země do země nebo z místa na místo, se nedostane takového dobrodiní, a pokud takové dobrodiní není díky Vznešenému Koránu, jak může být pro toho, kdo napíše tento vymyšlený odkaz a pošle ho ze země do jiné? A ten, kdo nenapíše Korán a nepošle ho z jedné země do jiné, nebude zbaven přímluvy Proroka ﷺ, pokud v něj věří a následuje jeho zákon. A tato jediná lež v tomto odkazu je dostačující, aby dokázala jeho faleš a lež toho, kdo ho šíří, a jeho drzost, hloupost a neznalost správného vedení, se kterým přišel Prorok ﷺ.

A v tomto odkazu - kromě toho, co bylo zmíněno - jsou další věci, které všechny dokazují jeho faleš a lež, a kdyby tento lhář přísahal tisíc přísah nebo více, že je to správné, nebo kdyby na sebe svolával ten nejhorší trest a největší utrpení, pokud neříká pravdu, tak tento odkaz nebude správný, ale věru, že je tento odkaz při Bohu tou nejodpornější a největší lží a falší. A bereme si Boha, anděly a každého muslima, ke kterému se dostane tento dopis, jako svědka pro svědectví, s nímž se setkáme s naším Pánem, (budiž velebena Jeho sláva), že tento odkaz je lež a výmysl proti Poslu Božímu ﷺ. Ať Bůh zahanbí toho, kdo si ho vymyslel, a naloží s ním tak, jak si zaslouží.

A kromě toho, co bylo uvedeno výše, dokazuje lež a faleš tohoto odkazu mnoho dalších věcí, například:

První věc: slova v odkazu: „...protože od pátku do pátku zemřelo sto šedesát tisíc nemuslimů...” Tato slova patří mezi nepoznatelné věci. A Prorokovi ﷺ bylo po jeho smrti přerušeno vnuknutí a za svého života on sám neznal nepoznatelné a tím spíše ho neznal po své smrti, jak to dokazují slova Boží:

{قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ...}

{Rci: „Neříkám vám, že u sebe vlastním pokladnice Boží a znám nepoznatelné...} [Dobytek: 50] A slova Všemohoucího:

{قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ...}

{Rci: „Nikdo z těch, kdož jsou na nebesích i na zemi, nezná nepoznatelné kromě Boha...}
[Mravenci: 65], A ve správném hadíthu je, že Prorok ﷺ řekl:

«يَذَادُ رَجَالٌ عَنْ حَوْضِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ، فَأَقُولُ: يَا رَبِّ! أَصْحَابِي أَصْحَابِي، فَيَقَالَ لِي: إِنَّكَ لَا تَذَرِي مَا أَحَدَثُوا بَعْدَكَ، فَأَقُولُ كَمَا قَالَ الْعَبْدُ الصَّالِحُ: {وَكُنْتُ عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مَا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبُ عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ} [المائدة: ١١٧].»

„V den zmrtvýchvstání budou někteří lidé vyhnáni od mé nádrže a já řeknu: „Pane, moji druhové, moji druhové!“ A bude mi řečeno: „Věřu, že nevíš, co dělali po tobě.“ Řeknu tedy, co řekl spravedlivý služebník: {A byl jsem svědkem o nich, dokud jsem žil mezi nimi. A když jsi mne povolal k Sobě, byls to Ty, kdo byl nad nimi dozorcem - a Tys svědkem věcí všech.} [Prostřený stůl: 117]“

Druhá věc: další věcí, která dokazuje falešnost tohoto odkazu a že je to lež, jsou slova v něm obsažená: „A toho, kdo ho napíše a byl chudý, Bůh obohatí, byl-li zadlužený, Bůh splatí jeho dluh, měl-li hřích, Bůh mu odpustí a jeho rodičům se dostane požehnání z tohoto odkazu,“ až do konce tohoto odkazu. A to je jedna z největších lží a jasný důkaz lži toho, kdo to vymyslel, a malého studu před Bohem a Jeho služebníky, protože tyto tři věci nelze

získat pouze tím, že někdo napíše Vznešený Korán, jak by je tedy mohl získat ten, kdo napíše tento falešný odkaz? Ale tento zlý člověk chce lidi pouze oklamat a připoutat je k tomuto odkazu, aby si ho zapsali a připoutali se k tomuto údajnému dobru a opustili prostředky, které Bůh předeepsal Svým služebníkům a učinil je prostředkem k bohatství, splacení dluhů a odpuštění hříchů. Proto hledáme útočiště u Boha před příčinami selhání a před poslušáním touh a satana.

Třetí věc: další věcí, která dokazuje faleš tohoto odkazu, jsou slova: „...ale tomu ze služebníků Božích, kdo ho nenapíše, zčerná obličej v tomto i budoucím světě.“ A toto je také nejodpornější lži a nejjasnějším důkazem falše tohoto odkazu a lži toho, kdo ho vymyslel. Jak může rozumný člověk napsat tento odkaz, který přinesl neznámý muž ve 14. století, falešně připsaný Poslu Božímu ﷺ a tvrdící, že tomu, kdo ho nenapíše, zčerná tvář na tomto i onom světě, a kdo ho napíše, bude bohatý po chudobě, zbaven dluhů poté, co se mu nahromadí, a budou mu odpuštěny hříchy, kterých se dopustil?!

Sláva Bohu! Toto je obrovská lež! A důkazy a realita svědčí o lži tohoto pomlouvače, o velikosti jeho troufalosti vůči Bohu a o jeho nedostatku studu před Bohem i lidmi, protože je mnoho národů, které tento odkaz nenapsaly a jejich tváře

nezčernaly, a je obrovský počet lidí, který je znám pouze Bohu, kteří to mnohokrát napsali a jejich dluh nebyl splacen a jejich chudoba nebyla odstraněna. A hledáme útočiště u Boha před odchýlením srdce a poskvrou hříchů. A tyto vlastnosti a odměny nejsou v ctěném islámském zákoně pro toho, kdo napsal lepší a velkolepější knihu, kterou je Vznešený Korán, tak jak by mohly být pro toho, kdo napsal tento lživý odkaz, který obsahuje různé druhy lží a spousty druhů nevíry, Sláva Bohu! Jak je trpělivý s těmi, kdo se mu odváží lhát.

Čtvrtá věc: mezi věci, které dokazují, že je tento odkaz jednou z největších falší a nejjasnější lží, patří slova v něm obsažená: „...a ten, kdo tomu uvěří, bude zachráněn před trestem ohně a ten, kdo tomu neuvěří, se stane nevěřícím.“ A toto je také jedna z největších drzostí v lhaní a nejodpornější faleš - tento lhář zve všechny lidi, aby uvěřili v jeho lež, a tvrdí, že tím budou zachráněni před trestem ohně a že ten, kdo řekne, že to je lež, se stane nevěřícím. Při Bohu, tento lhář se dopustil obrovské lži proti Bohu a při Bohu, řekl něco nepravdivého. A věru, že kdo tomu věří, si zaslouží být nevěřícím, ne ten, kdo říká, že to je lež, protože to je výmysl, lež a faleš, která nemá žádný správný základ. A my si bereme Boha za svědka, že je to lež a že ten, kdo si to vymyslel, je lhář, který chce lidem uzákonit, co Bůh

nedovolil, a zavést do jejich náboženství, co do něj nepatří. A Bůh věru učinil toto náboženství dokonalým a završil ho pro tuto obec čtrnáct století před tímto výmyslem. A dejte si pozor, čtenáři a bratři, a varujte se věřit těmito a podobným výmyslům a aby se mezi vámi šířily, protože pravda má světlo a není skrytá před tím, kdo ji hledá. Hledejte tedy pravdu skrze její důkazy a ptejte se učenců na to, co vám není jasné, a nenechte se oklamat přísahami lhářů a věru, že Iblís prokletý přísahal vašim rodičům, Adamovi a Evě, že je jedním z jejich upřímných rádců, zatímco byl největším zrádcem a největším lhářem, jak to o něm vyprávěl Všemohoucí Bůh, když řekl:

﴿وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ النَّاصِحِينَ﴾

{A přísahal jim: „Já vašim rádcem jsem dobrým.“(21)} [Rozpoznání: 21]. Varujte se před ním a varujte se před jeho následovníky ze lhářů. A kolik falešných přísah, zrádných slibů a okrášlených slov použil on i oni, aby sváděli a nechali zbloudit lidi! A se týče toho, co tento lhář zmínil o rozšíření špatných věcí, to je skutečnost a vznešený Korán a očištěná Sunna před tím varují nejvyšším varováním a v nich je správné vedení a jsou dostačující.

A co se týče znamení Hodiny, která zmínil, tak hadíthy Proroka objasnily, jaká jsou znamení

Hodiny, a vznešený Korán některá ukázal. Kdo je chce poznat, najde to v knihách sunny a v dílech věřících učenců a lidé nepotřebují vysvětlení od takových lhářů, kteří klamou a mísí pravdu se lží. Ať Bůh ochrání mě, vás a všechny ostatní muslimy před zlem satanů, pokušením těch, kteří dávají zbloudit, odchýlením hříšných a klamem nepřátel Božích, kteří chtějí svými ústy uhasit světlo Boží a zmást lidi ohledně jejich náboženství. A Bůh činí Své světlo dokonalým a dává zvítězit Svému náboženství, i když se to nepřátelům Božím z řad satanů, jejich následovníků, nevěřících a ateistů nelíbí. A prosíme Boha, aby napravil všechny muslimy, dal jim následovat pravdu a držet se jí a kát se Bohu ze všech hříchů, protože On je věru Ten, který přijímá pokání, Slitovný a každé věci Mocný. A Bůh nám dostačuje a je nejlepším ochráncem a není moci ani síly, jen u Boha, Nejvyššího, Nejvelkolepějšího.

A Chvála Bohu, Pánu všech světů. A ať Bůh žehná a dá mír Svému služebníkově a poslu, pravdomluvnému a důvěryhodnému, jeho rodu, druhům a těm, kdo je v dobrém následují až do soudného dne.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Devátý dopis: Pravidlo týkající se čarodějnictví a věštění a všeho, co s tím souvisí¹

Chvála jedinému Bohu a požehnání a mír s tím, po němž již žádný prorok nepřijde:

Vzhledem k množství šarlatánů, kteří tvrdí, že jsou lékaři, a léčí čarodějnictvím nebo věštěním a kteří se rozšířili v některých zemích, a vzhledem k jejich vykořisťování naivních lidí, kteří jsou většinou nevzdělaní, mě napadlo na základě rady kvůli Bohu a Jeho služebníkům vysvětlit, jak velké nebezpečí to představuje pro islám a muslimy, protože to zahrnuje připoutání se k někomu jinému než Bohu Všemohoucímu a porušení Jeho příkazu a příkazu Jeho Posla ﷺ.

A říkám, s žádostí o pomoc Všemohoucího Boha: Je shoda na tom, že léčení je povolené a muslim může jít k jakémukoli lékaři, internistovi, chirurgovi nebo neurologovi atd., aby poznal, jakou nemocí trpí, a vyléčil ho pomocí povolených léků, podle toho, co je známo v lékařské vědě, protože to spadá pod přirozené příčiny a není to v rozporu se spoléháním se na Boha. A Bůh seslal nemoci a seslal

¹ Tento článek byl vydán v brožurě č. 17 Generálním předsednictvem oddělení vědeckého výzkumu, fatwy, výzvy a vedení v roce 1402 AH.

s nimi i lék na ně; ti, kteří ho znají, to vědí, a to, kteří ho neznají, to vědí. Bůh ale neučinil uzdravení pro Své služebníky v něčem, co jim zakázal.

A tak není nemocnému povoleno, aby šel k věštčům, kteří tvrdí, že znají nepoznatelné, aby poznal, jakou má nemoc. Také není povolené jim věřit v tom, co říkají, protože mluví bez vědění nebo vzývají džiny a berou si je za pomocníky k tomu, co chtějí. A tito jsou považováni za nevěrce, kteří bloudí, když tvrdí, že znají nepoznatelné.

A Muslim ve své správné sbírce zaznamenal, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا فَسَأَلَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Modlitba toho, kdo přijde za věštcem a na něco se ho zeptá, nebude přijata po čtyřicet nocí.”

A Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Kdo půjde za věštcem a uvěří tomu, co říká, odmítnul to, co bylo sesláno Muhammadovi ﷺ.” Tento hadíth zaznamenal Abú Dáwúd a čtyři shromažditelé sunny. Al-Hákim řekl, že tento hadíth je správný ve verzi, kdy Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Kdo půjde za jasnovidcem nebo věštcem a uvěří tomu, co říká, odmítnul to, co bylo sesláno Muhammadovi ﷺ.”

‘Imrán Ibn Husajn (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تُطَيِّرَ لَهُ، أَوْ تَكْهَنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Není jedním z nás ten, kdo věří různým znamením, věští nebo si nechává věstit, praktikuje magii nebo chodí za kouzelníky. A ten, kdo půjde za věštcem a uvěří tomu, co říká, odmítnul to, co bylo sesláno Muhammadovi (ať mu Bůh žehná a dá mír).” Vyprávěl Al-Bazzár s dobrým řetězcem.

V těchto ctihodných hadíthech je zákaz chodit k věštcům a čarodějům a jim podobným a na cokoliv se jich ptát a věřit jim a je v nich hrozba trestu za to.

A tak není povolené nechat se oklamat tím, že mohou mít v některých případech pravdu nebo že k nim chodí mnoho lidí, protože jsou nevědomí a lidé by jimi neměli být klamáni a protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zakázal k nim chodit, ptát se jich a věřit jim, protože je v tom velká hanebnost, nebezpečí a špatné konce, protože to jsou hanební lháři.

V těchto hadíthech je také důkaz nevíry věštce a čaroděje, protože tvrdí, že znají nepoznatelné, což

je považováno za nevíru, a protože svých cílů dosahují pomocí uctívání džinů, což je nevíra a přidružování k Bohu, a ten, kdo jim věří v tom, že znají nepoznatelné, je stejný jako oni a Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) se oprostil od každého, kdo od nich přijímá tyto věci.

A stejně tak není muslimovi povolené, aby se podřídil tomu, co tvrdí, že je léčba, jako je používání talismanů nebo lití olova a jiné podobné pověry, které dělají, protože to patří k věštění a klamání lidí, a kdo je s tím spokojen, ten jim pomáhá v jejich falši a nevíře.

Také není žádnému muslimovi povolené, aby k nim chodil a ptal se jich na to, koho si má vzít jeho syn nebo jeho příbuzný anebo jaká je mezi manželi a jejich rodinami láska, loajalita nebo nenávist, rozchod atd., protože to je z nepoznatelných věcí, které nezná nikdo kromě Všemohoucího Boha.

Je povinné pro vůdce a každého, kdo má nějakou moc nebo vliv, aby upozorňovali na tento zákaz a zabránili, aby jim za to někdo dával peníze, ať už na trhu nebo kdekoli jinde, a co nejvíce zavrhovali chození k nim i ty, kdo k nim chodí.

A stejně tak čarodějnictví patří mezi zakázané věci spadající pod nevíru, jak pravil Bůh, když hovořil o dvou andělech:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا

مَا يُفَرِّقُونَ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِينَ بَيْنَهُ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ
وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلْقٍ وَلَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴿

{...Ti dva nezačali nikoho učit, aniž řekli: „My jsme toliko pokušitelé, nebud’ tedy nevěřící!“ A od nich dvou se naučili, jak se zasévá rozkol mezi muže a manželku jeho - avšak oni tím neuškodí nikomu, leda z dovolení Božího. A naučili se lidé tomu, co jim škodí, ale neprospívá; a věděli, že ten, kdo toto koupí, nebude mít podíl na životě budoucím. Jak hnusně pro sebe nakoupili - kéž by to byli věděli!}

[Kráva: 102].

Tento verš dokazuje, že čarodějnictví je nevíra a že čarodějové zasévají rozkol mezi muže a jeho ženu. Také dokazuje, že kouzlo samo o sobě nemá vliv a nemůže ničím prospět ani uškodit a že vliv má jen z dovolení Božího, protože Bůh je ten, kdo stvořil dobro a zlo.

Tento verš také dokazuje, že ti, kteří se učí čarodějnictví, se učí to, co jim škodí, ale ničím neprospívá, a že jim nepatří od Boha žádný podíl, což je obrovské varování, které dokazuje jejich ztrátu v tomto i budoucím životě a že prodali sami sebe za nepatrnou cenu, a proto je Bůh za to napomenul slovy:

(...﴿لَيْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾)

{...Jak hnusně pro sebe nakoupili - kéž by to byli věděli!} [Kráva: 102], Slovo „nakoupili“ je v originále prodali, ale zde je myšleno nakoupení.

A objevily se obrovské škody a zesílila obvinění proti těmto lhářům, kteří přejali tyto vědy od modloslužebníků a obelstili s nimi lidi mdlého rozumu. A my patříme Bohu a k Němu se navrátíme. A Bůh nám dostačuje a On je nejlepším ochráncem.

Prosíme Boha o ochranění a bezpečí před čaroději a věstci a všemi ostatními šarlatány a také Ho prosíme, aby muslimy ochránil před jejich zlem a aby pomohl muslimským vládcům před nimi varovat a vykonat nad nimi Boží rozsudek, aby se lidem ulevilo od jejich škody a hnusných činů...protože Bůh je ze všech nejštědřejší.

A Bůh věru seslal svým služebníkům prostředky, díky kterým budou chráněni před zlem čarodějnictví, ještě než k němu dojde, a ukázal jim, co je z něj vyléčí, když k němu dojde, jako milosrdenství vůči nim, dobro a naplnění Své milosti vůči nim.

V tom, co následuje, jsou ukázány prostředky, které ochrání člověka před nebezpečím kouzla dříve, než k němu dojde, a prostředky, které vyléčí z kouzla poté, co k němu dojde, a všechny tyto věci jsou islámem povolené. A vysvětlení tohoto je následující:

Za prvé: věci, které ochraňují před kouzlem

dříve, než k němu dojde. A nejdůležitější a nejprospěšnější z nich je chránit se dhikrem, prosbami a ochrannými dhikry, které jsou potvrzené (Koránem nebo sunnou). Tam patří čtení Verše trůnu, který je jedním z nejvelkolepějších veršů v Koránu, po každé povinné modlitbě po pozdravech. Jsou to slova Boží:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

{Bůh - není božstva kromě Něho, živého, trvalého! Nepadá naň ani dřímot, ani spánek, Jemu náleží vše, co na nebesích je i na zemi! Kdo může se u Něho přimluvit jinak, než s dovolením Jeho? On zná, co je před rukama jejich i co je za zády jejich, zatímco oni neobejmou z vědění Jeho nic leda to, co On chce. Trůn Jeho obepíná nebesa i zemi a střežení jich mu potíží nečiní - On vznešený je a mohutný!} [Kráva: 255], A také jeho čtení před spaním. A bylo správně zaznamenáno, že Posel Boží ﷺ řekl:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

„Toho, kdo v noci přednese Verš trůnu, nepřestane ochraňovat ochránce od Boha a

nepřiblíží se k němu satan až do rána.”

A patří sem čtení:

{قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ﴿١﴾}

{Rci: „On Bůh je jedinečný}

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ﴿١﴾}

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní}

{قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ﴿١﴾}

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána lidí} [Súra Lidé: 1], po každé povinné modlitbě nebo jejich čtení třikrát na začátku dne, po modlitbě fadžr, a na začátku noci a po modlitbě maghrib.

Dále sem patří čtení posledních dvou veršů ze súry Kráva na začátku noci; tyto verše jsou slova Boží:

{ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نَفَرَقَ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾}

{Uvěřil posel v to, co od Pána jeho mu bylo sesláno, a uvěřili všichni věřící v Boha, anděly Jeho i Písma Jeho i posly Jeho - a My neděláme rozdíl mezi posly Jeho - a řekli: „Slyšeli jsme a uposlechli jsme; o odpuštění Tvé prosíme, Pane náš, a u Tebe je konečný cíl náš!“} až do konce súry

protože bylo správně zaznamenáno, že Prorok

(ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَتَاهُ».

„Tomu, kdo v noci přečte poslední dva verše ze súry Kráva, budou dostačovat.“ Význam tohoto hadíthu, a Bůh ví nejlépe, je, že mu budou dostačovat proti každému zlu. Dále sem patří říkat často toto dua:(Utíkám se pomocí dokonalých Božích slov před vším zlem, co stvořil) ve dne a v noci, když člověk mívá dům, poušť, moře nebo vzduch, protože Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) řekl:

«مَنْ نَزَلَ مَنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Pokud někdo někam přijede a řekne: „A'údhu bikalimáti lláhi at-támmáti min šarri má chalaq" (Hledám ochranu v dokonalých Božích slovech před vším zlem, které stvořil), nic mu neublíží, dokud z toho místa neodjede.“

Dále sem patří, aby muslim řekl třikrát na začátku dne a na začátku noci:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

„Ve jménu Boha, v Jehož jménu nic na nebi ani na zemi neublíží. A On je Slyšící a Vědoucí,“
protože existuje správný záznam, že k tomu

Posel Boží ﷺ nabádal a že je to příčinou bezpečí před každým zlem.

Za druhé: Co vyléčí kouzlo po jeho uskutečnění. A to je také pomocí různých věcí:

První: co nejvíce se obracet na Boha a prosit Ho, aby odstranil škodu a špatnost.

Druhá: snažit se zjistit místo, kde je toto kouzlo, ať na zemi, na hoře nebo někde jinde, a pak ho vzít a zničit, tím bude kouzlo zrušeno. A to je nejprospěšnější léčba kouzla.

Třetí: ruqja pomocí dhikru a proseb určených islámem a těchto je mnoho; patří mezi ně:

To, co je správně zaznamenáno od Posla Božího ﷺ:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءٌ لَا يُعَادِرُ سَقَمًا».

„Bože, Pane lidí, odstraň špatnost, uzdrav, jen Ty uzdravuješ, není jiného uzdravení než Tvého, uzdrav vyléčením, po kterém nenásleduje žádná nemoc.“ Toto dua říká třikrát.

A patří sem ruqja, kterou uzdravoval Gabriel Proroka ﷺ, což jsou slova:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

„Ve jménu Boha tě dávám v ochranu (ruqja) před každou věcí, která ti ubližuje, a před zlem

každé duše nebo oka závistivce, ať tě Bůh vyléčí, ve jménu Boha tě dávám v ochranu (ruqja)." A to opakovat třikrát.

A patří sem - a je to prospěšná léčba pro muže, který nemůže mít styk se svou ženou: vzít sedm zelených listů rostliny cicimek trn Kristův, rozdrtit je kamenem nebo něčím podobným, dát je do nádoby a zalít je takovým množstvím vody, které člověku dostačuje k velké očiště (ghusl), a pak do ní přechíst tyto verše:

Verš Trůnu,

{قُلْ يٰٓاَيُّهَا الْكٰفِرُوْنَ ۝}

{Rci: „Nevěřící!“} [Nevěřící: 1],

{قُلْ هُوَ اللّٰهُ اَحَدٌ ۝}

{Rci: „On Bůh je jedinečný“} [Upřímnost víry: 1],

{قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلٰقِ ۝}

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní“} [Záře jitřní: 1],

{قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝}

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána lidí“}

[Súra Lidé: 1]

a verše týkající se čarodějnictví v súře Rozpoznání, což jsou slova Boží:

{وَاَوْحَيْنَاۤ اِلٰى مُوسٰى اَنْ اَلْقِ عَصَاكَ ۚ اِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُوْنَ ۝ فَوَقَعَ الْحَقُّ

وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٧٨﴾ فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَغِيرِينَ ﴿٧٩﴾

{A vnukli jsme Mojžíšovi: „Hod' svou hůl!“ a hle, ona pohltila vše, co oni vykouzlili (117)}

A vyjevila se pravda a ukázalo se nicotným vše, co oni dělali.(118)

A byli tam přemoženi a odvrátili se ponížení.(119)} [Rozpoznání: 117-119],

a verše ze súry Jonáš, což jsou slova Boží:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سَحَرٍ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨٢﴾﴾

{Rozkázal pak Faraón: „Přived'te mi všechny kouzelníky učené!“ (79)}

A když se kouzelníci dostavili, pravil jim Mojžíš: „Hod'te to, co hodit chcete!“ (80)

A když hodili, zvolal Mojžíš: „To, co jste předvedli, je kouzelnictví pouhé, jež Bůh nicotným učiní, vždyť Bůh nedopřeje úspěchu dílu těch, kdož pohoršení šíří, (81)

ale Bůh uskutečňuje pravdu slovem Svým, i když se to hříšníkům nelíbí!“ (82)} [Jonáš: 79-82],

a verše ze Súry Tá Há:

﴿قَالُوا يَمُوسَىٰ إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَىٰ ﴿٧٩﴾ قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَىٰ ﴿٨٠﴾ فَأَوْجَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً

مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

{A řekli: „Mojžíši, chceš házet ty, anebo máme hodit my jako první?“ (65)}

I odpověděl: „Nikoliv, házejte vy!“ A hle, kouzly jejich se mujevily jejich provazy a hole, jako by se plazily (66)

a pocítil Mojžíš ve své duši strach. (67)

A pravili jsme mu: „Neboj se, vždyť ty budeš mít vrch! (68)

Hod' hůl, již máš v pravici, a ona pohltí to, co oni vyrobili, neboť to, co oni vyrobili, je jen

kouzelnický úskok a žádný kouzelník nemůže dosáhnout úspěchu, ať půjde kamkoli!“ (69)} [Táhá: 65-69].

A poté, co vše výše uvedené přednese do vody, napije se z ní tři hlty a se zbytkem udělá velkou očistu (ghusl) a tím, dá-li Bůh, odejde nemoc. A je možné toto učinit dvakrát nebo třikrát, dokud nemoc neodejde.

A tyto dhikry, ochraňující prosby a způsoby jsou příčinou ochrany před zlem kouzla a ostatními druhy zla a jsou také nejmocnější zbraní k odstranění kouzla, když už k němu dojde, pro toho, kdo je pravidelně dodržuje, věří jim a věří a má důvěru v Boha a spoléhá na Něj a jeho hrud' nachází klid v tom, co dokazují.

A to je to, co se podařilo vysvětlit z věcí, které chrání před kouzlem a léčí z něj. A Bůh je ručitelem úspěchu.

A zde přichází důležitá otázka, a tou je léčba kouzla činy kouzelníků pomocí přibližování se džinům obětí nebo nějakým jiným způsobem. A to není povolené, protože to patří mezi činy satanů, a je to naopak považováno za velké přidružování. A stejně tak není povolené léčit kouzlo žádáním o pomoc věštce, hvězdopравce nebo šarlatány a používat to, co poradili, protože nejsou věřícími a jsou to lháři a hanebníci, kteří tvrdí, že znají nepoznatelné, a klamou lidi. A Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) varoval před tím, aby za nimi člověk chodil, ptal se jich a věřil jim, jak bylo vysvětleno na začátku tohoto dopisu. A je povinnost před tím varovat. A bylo správně zaznamenáno, že když byl Posel Boží (ať mu Bůh žehná a dá mír) dotázán na an-nušra, řekl:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

„Je to z konání satanova.“ Tento hadíth zaznamenali Imám Ahmad a Abú Dáwúd s dobrým řetězcem.

An-nušra je obecně zlomení kouzla. Zde tím Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) myslel to, co používali lidé doby nevědomosti (džáhilíja), což je požádání čaroděje, aby kouzlo zrušil, nebo zrušení

kouzla jiným kouzlem od jiného čaroděje.

Co se týče zrušení kouzla islámskou ruqjou, ochrannými dua a povolenými prosbami, to je povolené, jak bylo uvedeno výše. Tak to napsal učenec Ibn Al-Qajjim a šejch Abdurrahmán Ibn Hasan (ať se nad nimi Bůh smiluje) v knize Fath al-madžíd a napsali to i jiní učenci.

A prosíme Boha, aby pomohl muslimům k bezpečí před každým zlem, ochránil jim jejich náboženství, dal jim porozumět mu a zabezpečil je přede vším, co je v rozporu s Jeho zákonem.

A ať Bůh žehná a dá mír Svému služebníku a poslu Muhammadovi, jeho rodu a jeho druhům.

Desátý dopis:

Varování před stavěním mešit nad hroby

Ve jménu Boha, chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu.

K následujícímu: Viděl jsem, co bylo publikováno ve třetím čísle časopisu Asociace Islámských věd v sekci Zprávy muslimů za měsíc, že Liga islámských věd v Jordánském hášimovském království má v úmyslu postavit mešitu nad jeskyní, která byla nedávno objevena ve vesnici Ar-Radžíb, což je jeskyně, o které se říká, že v ní spali Lidé jeskyně (sedm spáčů z Efezu) zmínění ve Svatém Koránu, konec citace.

A vzhledem k povinnosti rady kvůli Bohu a Jeho služebníkům jsem zamýšlel napsat řeč do stejného časopisu Asociaci islámských věd v Jordánském hášimovském království, jejíž obsahem by byla rada Asociaci k realizaci záměru postavit mešitu nad výše zmíněnou jeskyní. A to proto, že stavění mešit nad hroby proroků a zbožných předků a jejich památek je něco, co dokonalý islámský zákon zcela zakazuje, varuje před tím a proklíná toho, kdo to činí, protože to patří ke způsobům přidružování a přehánění ohledně proroků a zbožných předků. A skutečnost je svědkem správnosti toho, s čím přišel islámský zákon, důkazem, že zákon je od Boha

Všemohoucího, a jasným a nezvratným důkazem pravdivosti Posla Božího ﷺ v tom, co přinesl od Boha a sdělil obci. A každý, kdo přemýšlí o stavu islámského světa a k čemu v něm došlo ohledně přidružování a přehánění kvůli stavění mešit nad hroby, jejich uctívání, vybavování a zkrášlování a přijímání pracovníků, kteří se o ně starají, ten jistě pochopí, že to jsou prostředky k přidružování a že jednou z předností islámského zákona je, že tomu zabráňuje a varuje před tím.

A o tomto je zaznamenáno to, co zaznamenali šejchové Al-Buchárí a Muslim, že ‘Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Posel Boží ﷺ řekl:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ، قَالَتْ عَائِشَةُ: يُحَدِّثُ مَا صَنَعُوا، قَالَتْ: وَلَوْلَا ذَلِكَ لَابْرَزَ قَبْرُهُ، غَيْرَ أَنَّهُ خُشِيَ أَنْ يَتَّخَذَ مَسْجِدًا».

„Bůh proklel židy a křesťany, kteří učinili z hrobů svých proroků mešity.“ A ‘Áiša řekla: Varuje před tím, co učinili. A řekla: A nebýt toho, byl by jeho hrob vyvýšen, ale bál se, aby z něj nebyla učiněna mešita. A ve dvou správných sbírkách bylo také zaznamenáno, že Um Salama a Um Habíba (ať je s nimi Bůh spokojen) se zmínily Poslu Božímu ﷺ o kostelu, který viděly v Habeši, a jaké v něm viděly obrazy a Posel Boží ﷺ řekl:

«أُولَئِكَ إِذَا مَاتَ فِيهِمُ الرَّجُلُ الصَّالِحُ؛ بَنَوْا عَلَى قَبْرِهِ مَسْجِدًا، وَصَوَّرُوا فِيهِ تِلْكَ الصُّوَرَ، أُولَئِكَ شِرَارُ الْخَلْقِ عِنْدَ اللَّهِ».

„Tito lidé, když mezi nimi zemřel zbožný muž, postavili na jeho hrobě mešitu a namalovali tyto obrazy a tito jsou nejhorším stvořením u Boha.”

A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Džunduba Ibn ‘Abdulláha (ať je s ním Bůh spokojen): Slyšel jsem Proroka ﷺ pět let před tím, než zemřel, říci:

«إِنِّي أُبْرَأُ إِلَى اللَّهِ أَنْ يَكُونَ لِي مِنْكُمْ خَلِيلٌ، فَإِنَّ اللَّهَ قَدْ اتَّخَذَنِي خَلِيلًا، كَمَا اتَّخَذَ إِبْرَاهِيمَ خَلِيلًا، وَلَوْ كُنْتُ مُتَّخِذًا مِنْ أُمَّتِي خَلِيلًا، لَا تَتَّخِذْتُ أَبَا بَكْرٍ خَلِيلًا، أَلَا وَإِنْ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ، فَإِنِّي أَنَهَاكُمْ عَنْ ذَلِكَ».

„Věru, že já jsem ten, kdo je nejvíce připoután k Bohu, takže nemohu mít za blízkého přítele někoho z vás, protože Bůh si mě vzal za nejbližšího přítele, stejně jako si vzal za nejbližšího přítele Abrahama, a pokud bych si vzal ze své obce někoho za blízkého přítele, vzal bych si Abú Bakra. Věru, že ti, kdo byli před vámi, učinili z hrobů svých proroků a zbožných předků mešity, a tak nedělejte z hrobů mešity, věru, že vám to zakazuji.” A je mnoho hadíthů na stejné téma.

A všichni islámští učenci, ze všech čtyř právních směrů i ostatní jasně uvedli, že je zakázáno stavět mešity nad hroby, a varovali před tím na základě Sunny Proroka ﷺ, aby poradili obci a varovali ji, aby neupadla do toho, do čeho upadli ti z židů a křesťanů, kteří byli před ní a přeháněli ve víře, a jim

podobní, kteří jsou z této obce a bloudí.

A je povinností této Asociace islámských věd v Jordánsku a ostatních muslimů řídit se Sunnou a následovat cestu učenců a varovat před tím, před čím varoval Bůh a Jeho Posel, protože v tom je náprava lidstva, jejich štěstí a spása v tomto i budoucím světě. A někteří lidé se v této věci odvolávají na slova Všemohoucího v příběhu Lidí jeskyně:

{...قَالَ الَّذِينَ غَلَبُوا عَلَىٰ أَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَيْهِم مَّسْجِدًا}

{...A pravili ti, kdož ve sporu o věc tu zvítězili: „Vystavíme nad nimi svatyni (mešitu)!“}

[Jeskyně: 21].

A odpovědí na to je říci, že Všemohoucí Bůh řekl o vůdcích a lidech u moci v té době, že řekli tato slova ne kvůli tomu, že by s nimi souhlasili, ale aby je zostudili a odvrátili ostatní od jejich činů. Důkazem je, že Posel ﷺ, kterému byl seslán tento verš a který je nejznalejším ze všech lidí v jeho výkladu, zakázal své obci, aby stavěli mešity nad hroby, a varoval je před tím a proklel toho, kdo to činí.

A kdyby to bylo povolené, nekladl by na to Posel Boží ﷺ takový velký důraz, nepřeháněl by tak, že proklínal toho, kdo to činí, a neříkal by o něm, že je nejhorším stvořením u Boha. A toto je dostačující a dostatečně přesvědčivé pro toho, kdo hledá pravdu.

A kdybychom připustili, že stavění mešit nad hroby bylo povolené těm, kteří byli před námi, není nám dovoleno je v tom následovat, protože náš zákon ruší zákony, které byly před námi, a náš Posel (mír a požehnání s ním) je pečetí všech poslů a jeho zákon je dokonalý a platí pro všechny a on nám zakázal stavět mešity nad hroby. A tak nám není povolené mu odporovat a je pro nás povinné ho následovat, držet se toho, s čím přišel, a opustit vše ze starých zákonů a zvyků, co je s tím v rozporu, protože nic není dokonalejší než to, co nařídil Bůh, a žádné vedení není lepší než vedení Posla Božího ﷺ.

A prosíme Boha, aby nás a všechny muslimy upevnil ve Svém náboženství a dal nám, abychom se přidržovali zákonů Jeho posla Muhammada (mír a požehnání s ním) slovy, činy, zjevně i vnitřně a ve všech věcech, dokud se nesetkáme s Všemohoucím Bohem, vždyť On je Slyšící i Blízký!

A ať Bůh žehná a dá mír Svému služebníkovvi a poslu Muhammadovi, jeho rodu, jeho druhům a všem, kteří následují jeho vedení až do soudného dne.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Jedenáctý dopis:

Pohřbívání mrtvých v mešitách

Ve jménu Boha, chvála Bohu a požehnání a mír Poslu Božímu, jeho rodu a těm, kteří se řídí jeho správným vedením.

Objevil jsem noviny „Al-Chartúm“ vydané dne 17.4.1415 AH a zjistil jsem, že v nich bylo zveřejněno prohlášení o pohřbení pana Muhammada Al-Hasana Al-Idrísího vedle jeho otce v jejich mešitě ve městě Omdurmán...atd.

A protože Bůh nařídil radit muslimům a zakazovat zavrženíhodné věci, chtěl jsem upozornit, že pohřbívání v mešitách je věc, která není povolena. Dokonce to je způsob přidružování z činů židů a křesťanů, kvůli kterým je Bůh napomínal a Jeho Posel ﷺ proklel, jak bylo zaznamenáno ve dvou správných sbírkách, že ‘Áiša (ať je s ní Bůh spokojen) vyprávěla, že Prorok ﷺ řekl:

«لَعَنَ اللَّهُ الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى، اتَّخَذُوا قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ مَسَاجِدَ».

„Bůh proklel židy a křesťany, kteří učinili z hrobů svých proroků mešity.“ A ve sbírce Sahíh Muslim je vyprávění Džunduba Ibn ‘Abdulláha (ať je s ním Bůh spokojen), že Prorok ﷺ řekl:

«أَلَا وَإِنَّ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ كَانُوا يَتَّخِذُونَ قُبُورَ أَنْبِيَائِهِمْ وَصَالِحِيهِمْ مَسَاجِدَ، أَلَا فَلَا تَتَّخِذُوا الْقُبُورَ مَسَاجِدَ؛ فَإِنِّي أَنَهَاكُمُ عَنْ ذَلِكَ».

„Věru, že ti, kdo byli před vámi, učinili z hrobů svých proroků a zbožných předků mešity, a tak nedělejte z hrobů mešity, věru, že vám to zakazují.“
A je mnoho hadíthů stejného významu.

A tak je povinné pro všechny muslimy, na každém místě - pro jejich vlády i lid, aby se báli Boha, varovali se toho, co zakázal, a pohřbívali své mrtvé mimo mešity, tak jako Prorok ﷺ a jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) pohřbívali mrtvé mimo mešity. A stejně tak to dělali ti, kteří je v dobrém následovali.

A co se týče hrobu Proroka ﷺ a jeho druhů Abú Bakra a ‘Umara (ať je s nimi Bůh spokojen) v jeho mešitě ﷺ, v tom není důkaz pro pohřbívání mrtvých v mešitách, protože Prorok ﷺ byl pohřben ve svém domě - v domě ‘Á’išy (ať je s ní Bůh spokojen) - a pak k němu byli pohřbeni jeho druhové. A když pak Al-Walíd Ibn ‘AbdulMalik rozšířil mešitu, dostal se do ní jeho dům, což se stalo sto let po hidžře, a učenci s tím nesouhlasili, ale on se domníval, že toto by nemělo bránit v rozšíření mešity. A tato věc je jasná, bez pochyb.

A díky tomu je každému muslimovi jasné, že Prorok ﷺ a jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) nebyli pohřbeni v mešitě. A to, že se do ní kvůli

jejímu rozšíření dostali, není důkazem k povolování pohřbívání v mešitách, protože oni nejsou v mešitě, ale v domě Proroka (mír a požehnání s ním) a protože čin Al-Walída nemůže být pro nikoho důkazem. Důkazem je jedině Korán, Sunna nebo shoda obce a zbožných předků, ať je s nimi Bůh spokojen a učiní nás těmi, kteří je v dobrém následují.

Kvůli radě a zřeknutí se odpovědnosti bylo zveřejněno dne: 14.5.1415 AH.

A jen Bůh je ručitelem úspěchu. A ať Bůh žehná a dá mír našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu, druhům a těm, kteří je následují v dobrém.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Dvanáctý dopis:

vysvětlení nevíry a bloudění toho, kdo se domnívá, že je povolené nenásledovat zákon (šarí'a) Muhammada ﷺ

Chvála Bohu, Pánu všech světů a požehnání a mír pečeti proroků a poslů Muhammadovi, jeho rodu a všem jeho druhům.

Viděl jsem článek publikovaný v novinách Asharq Al-Awsat, číslo vydání 5824 ze dne 5.6.1415 AH, napsaný někým, kdo si říkal Abdul Fatah Al-Hayek, pod názvem: Špatné pochopení.

Shrnutí tohoto článku je, že (tento muž) odmítá to, co je jasně známé v náboženství podle náboženských textů i na základě shody obce, a to, že poselství Muhammada ﷺ je obecně platné pro všechny lidi, a že se domnívá, že ten, kdo nenásleduje Muhammada ﷺ a neposlouchá ho a naopak zůstává židem nebo křesťanem, je správného vyznání. A pak urazil Pána světů, sláva mu, v Jeho moudrosti v potrestání nevěřících a hříšníků a prohlásil to za zbytečnost.

A překroutil islámské texty, umístil je na nesprávné místo, vyložil je podle své touhy a odvrátil se od islámských důkazů a jasných textů, které dokazují obecnost poselství Muhammada ﷺ a

nevíru těch, kteří o něm slyšeli a nenásledovali ho, a dokazují to, že Bůh nepřijímá jako náboženství nic jiného než islám. A zavrhl další jasné texty, aby jeho slovy byli oklamáni nevědomí lidé. A to, co učinil, je jasná nevíra (kufr) a odpadnutí od islámu a popření Všemohoucího Boha a Jeho Posla ﷺ, jak je jasné každému učenému a zbožnému člověku, který si přečte tento článek.

A je povinné pro toho, kdo má moc, aby ho dal k soudu, který mu řekne, aby se kál, a pak vydá rozhodnutí podle toho, co říká islámský zákon (šarí'a).

A Všemohoucí Bůh jasně vysvětlil obecnost poselství Muhammada ﷺ a povinnost následovat ho pro všechny lidi i džiny. A toto je jasné každému muslimovi i tomu, kdo má ty nejmenší znalosti.

Pravil Všemohoucí Bůh:

﴿قُلْ يَتَّيِّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ فَآمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الَّذِي يُؤْمِنُ
بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ ۖ وَاتَّبِعُوهُ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥٨﴾﴾

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným od toho, jemuž náleží království na nebesích i na zemi. Není božstva kromě Něho a On je ten, jenž život i smrt dává. Věřte tedy v Boha a posla Jeho, proroka neučeného, jenž věří v Boha a Jeho slova, a následujte jej, abyste se ocitli na cestě správné!“} [Rozpoznání:158]. A Všemohoucí Bůh

pravil:

﴿...وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ هَٰذَا الْقُرْآنُ لِأَنْذَرَكُمْ بِهِ ۖ وَمَنْ بَلَغَ...﴾

{...tento Korán mi byl vnuknut, abych jím varoval vás i všechny, k nimž dospěje...} [Dobytek: 19]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَأَتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ ۗ وَاللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ ﴿٣١﴾

{Rci: „Milujete-li Boha, pak mne následujte a Bůh vás za to bude milovat a odpustí vám viny vaše, vždyť Bůh je odpouštějící, slitovný.“} [Rod ‘Imránův: 31]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ ۚ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٥﴾

{Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Rod ‘Imránův: 85]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا...﴾

{A vyslali jsme tě k lidem všem jen jako hlasatele zvěsti radostné a jako varovatele...} [Saba’: 28]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

{A neposlali jsme tě leč jako znamení milosrdenství pro lidstvo veškeré.} [Proroci: 107]. A Všemohoucí Bůh pravil:

(...وَقُلْ لِلَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْأُمِّيِّينَ ءَاسَلِمْتُمْ فَإِنْ أَسَلِمُوا فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاغُ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ)

{...A zeptej se těch, jimž dostalo se Písma, a lidu neučeného: „Odevzdáváte se do vůle Boží?“ A jestliže se odevzdají do vůle Boží, pak budou vedeni cestou správnou, avšak jestliže se odvrátí. . . vždyť tobě přísluší jen předání poselství. A Bůh jasně zří služebníky své.} [Rod 'Imránův: 20]. A Bůh pravil:

(تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ ءَ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا)

{Požehnán budiž ten, jenž seslal spásné zjevení služebníku Svému, aby lidstvu varovatelem byl}

[Spásné zjevení: 1].

A Al-Buchárí a Muslim zaznamenali, že Džábir (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl, že Prorok ﷺ řekl:

«أُعْطِيتُ خَمْسًا لَمْ يُعْطَهُنَّ أَحَدٌ قَبْلِي: نُصِرْتُ بِالرُّعْبِ مَسِيرَةَ شَهْرٍ، وَجُعِلَتْ لِي الْأَرْضُ مَسْجِدًا وَطَهْرًا، فَأَيُّمَا رَجُلٍ مِنْ أُمَّتِي أَدْرَكْتُهُ الصَّلَاةَ، فَلْيُصَلِّ، وَأُحِلَّتْ لِي الْمَعَانِمُ، وَلَمْ تَحِلَّ لِأَحَدٍ قَبْلِي، وَأُعْطِيتُ الشَّفَاعَةَ، وَكَانَ النَّبِيُّ يُبْعَثُ إِلَى قَوْمِهِ خَاصَّةً، وَبُعِثْتُ إِلَى النَّاسِ عَامَّةً».

„Bylo mi dáno pět věcí, které nebyly dány nikomu přede mnou: bylo mi dáno vítězství pomocí strachu na vzdálenost jednoho měsíce, zem mi byla dána pro modlitbu i očištění - kdekoliv někoho z mé obce zastihne modlitba, pomodlí se. A byla mi povolena válečná kořist, která nebyla povolena

nikomu přede mnou, a byla mi dána přímluva. A prorok býval vyslán pouze ke svému lidu, zatímco já jsem byl vyslán pro všechny lidi.”

A toto je jasné vysvětlení obecnosti poselství našeho proroka Muhammada ﷺ pro celé lidstvo a toho, že zrušilo všechny zákony před ním a že ten, kdo nenásleduje Muhammada ﷺ a neposlouchá ho, je hříšný nevěřící, který zasluhuje trest. Pravit Všemohoucí:

{...وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ مِنَ الْأَحْزَابِ فَلَتَارُ مَوْعِدُهُ...}

{...Však kdokoliv ze spojenců v něj nevěří, ten s ohněm bude mít schůzku...} [Húd: 17]. A Všemohoucí Bůh pravit:

{...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ}

{...Nechť se mají na pozoru ti, kdož se vzpouzejí jeho rozkazu, aby je nepostihla zkouška či trest bolestný.} [Světlo: 63]. A Všemohoucí Bůh pravit:

{وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ

مُهِينٌ} (١٤)

{Kdo však neposlechne Boha a posla Jeho a překračuje omezení Jeho, tomu Bůh dá vstoupit do ohně a tam nesmrtelný bude - a pro něj určen je trest zahanbující.} [Ženy: 14], A Všemohoucí Bůh pravit:

﴿...وَمَنْ يَتَّبِدَلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾

{...Ten, kdo víru zaměňuje nevírou, ten zbloudil z cesty rovné.} [Kráva: 108], A veršů stejného významu je mnoho.

A Všemohoucí Bůh spojil poslušnost vůči Poslu ﷺ s poslušností vůči Sobě a vysvětlil, že ten, kdo vyznává něco jiného než islám, utrpí ztrátu a nebude od něj přijato žádné výkupné ani přimluva. A Všemohoucí pravil:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾

{Kdo touží po jiném náboženství než po islámu, nebude to od něho přijato a v životě budoucím bude mezi těmi, kdož ztrátu utrpí.} [Rod 'Imránův: 85]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ...﴾

{Kdokoliv je poslušen posla, je poslušen i Boha.} [Ženy: 80]. A Všemohoucí Bůh pravil:

﴿قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْهِ مَا حُمِّلَ وَعَلَيْكُمْ مَا حُمِّلْتُمْ وَإِنْ تُطِيعُوهُ تَهْتَدُوا...﴾

{Rci: „Poslouchejte Boha a poslouchejte posla! Odvrátíte-li se, pak on ponese jediné to, co na něj bylo vloženo, a vy ponese to, co bylo na vás vloženo. Však uposlechnete-li jej, budete na cestě správné.“} [Světlo: 54]. A Všemohoucí Bůh pravil:

(إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾)

{A věru ti, kdož jsou nevěřící z vlastníků Písma a z modloslužebníků, přijdou do ohně pekelného a budou v něm nesmrtelní, a to jsou ti nejhorší ze všech stvoření!} [Jasný důkaz: 6].

A Muslim ve své správné sbírce zaznamenal, že Posel Boží ﷺ řekl:

«وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ؛ لَا يَسْمَعُ بِي أَحَدٌ مِنْ هَذِهِ الْأُمَّةِ، يَهُودِيٍّ وَلَا نَصْرَانِيٍّ، ثُمَّ يَمُوتُ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ؛ إِلَّا كَانَ مِنْ أَهْلِ النَّارِ».

„Při Tom, v Jehož moci je Muhammadova duše, není žid nebo křesťan, který o mně uslyší a pak neuvěří tomu, s čím jsem byl poslán, aniž by se stal obyvatelem ohně.“

A věru, že Posel Boží ﷺ vysvětlil svými slovy i činy neplatnost náboženství toho, kdo nepřijal islám. A bojoval proti židům a křesťanům stejně jako bojoval proti ostatním nevěřícím a bral od nich džizju, aby nezabraňovali ostatním v tom, aby se k nim dostala islámská výzva, aby ten z nich, kdo chce, mohl přijmout islám beze strachu před svým lidem, že mu v tom budou bránit nebo ho zabijí.

A Al-Buchárí a Muslim zaznamenali, že Abú Hurajra (ať je s ním Bůh spokojen) vyprávěl: Zatímco jsme byli v mešitě, vyšel Posel Boží ﷺ a řekl:

«انْطَلِقُوا إِلَى يَهُودَ، فَخَرِّجْنَا مَعَهُ حَتَّى جِئْنَا بَيْتَ الْمَدْرَاسِ، فَقَامَ النَّبِيُّ ﷺ، فَتَنَادَاهُمْ فَقَالَ: يَا مَعْشَرَ يَهُودَ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، أَسْلِمُوا تَسْلَمُوا، فَقَالُوا: قَدْ بَلَغْتَ يَا أَبَا الْقَاسِمِ، فَقَالَ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: ذَلِكَ أُرِيدُ، ثُمَّ قَالَهَا الثَّالِثَةَ...».

„Běžte k židům,“ a šli jsme s ním, dokud jsme nedošli k bajt al-midrás (bejt midraš). A Prorok ﷺ se postavil a zavolal na ně: „Ó všichni židé, přijměte islám a budete v míru.“ A oni řekli: Předal jsi poselství, Abú Al-Qásime. A Posel Boží ﷺ jim řekl: „To je to, co chci, přijměte islám a budete v míru.“ A oni řekli: Předal jsi poselství, Abú Al-Qásime. A Posel Boží ﷺ jim řekl: „To je to, co chci.“ A pak to řekl potřetí... Až do konce hadíthu.

A myslí se tím, že Prorok ﷺ šel k lidem židovského náboženství do domu, kde se učili svou víru, a pozval je k islámu a řekl: „Přijměte islám a budete v míru“ a zopakoval jim to.

A také poslal svůj dopis Herakleiovi, aby ho vyzval k islámu a oznámil mu, že pokud odmítne, bude mít hřích i za ty, kteří odmítli islám kvůli tomu, že ho odmítl on. A Al-Buchárí a Muslim vyprávěli ve svých správných sbírkách, že Herakleios si vyžádal dopis Posla Božího ﷺ, přečetl ho a bylo v něm:

«بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، مِنْ مُحَمَّدٍ رَسُولِ اللَّهِ إِلَى هِرَقْلَ عَظِيمِ الرُّومِ، سَلَامٌ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى، أَمَّا بَعْدُ: فَإِنِّي أَدْعُوكَ بِدَعَايَةِ الْإِسْلَامِ، أَسْلِمَ تَسْلَمَ، وَأَسْلِمَ يُؤْتِكَ

اللَّهُ أَجْرَكَ مَرَّتَيْنِ، فَإِنْ تَوَلَّيْتَ، فَإِنَّ عَلَيْكَ إِثْمَ الْأَرِيسِيِّينَ وَ

„Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného. Od Muhammada, Posla Božího, Herakleiovi, vládci Byzance. Mír s tím, kdo následuje správnou cestu. K následujícímu: Zvu tě k islámu, přijmi islám, budeš v míru. Přijmi islám a Bůh ti dá odměnu dvakrát, ale pokud se odvrátíš, dostane se ti trestu všech Ariánců. A¹

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ﴿٦٥﴾﴾

{Rci: „Vlastníci Písma! Pojd'te ke slovu rovnému pro nás i pro vás a shodněme se, že nebudeme sloužit nikomu leč Bohu a nebudeme k Němu nic přidružovat a že si nebude brát jeden druhého za Pána místo Boha!“ Obrátí-li se však zády, pak jim řekněte: „Dosvědčte, že my jsme do vůle Boží odevzdáni!“} [Rod 'Imránův: 64]”.

A poté, co se odvrátili a odmítli přijmout islám, s nimi Prorok ﷺ a jeho druhové (ať je s nimi Bůh spokojen) bojovali a nařídil jim dávat džizju.

A pro potvrzení jejich bloudění a toho, že jsou na falešném náboženství poté, co bylo zrušeno náboženstvím Muhammada ﷺ, nařídil Bůh

¹ Ariánců: někteří učenci vykládají jako chudí rolníci. Podle jiných jsou skutečně myšleni Ariánci (tj. křesťané uznávající jednotu Boží).

každému muslimovi, aby prosil Boha každý den, v každé modlitbě a v každém rak'a, aby ho uvedl na správnou přímou stezku, což je islám. A aby ho odvrátil od cesty těch, na které se hněvá, což jsou židé a jim podobní, kteří ví, že jsou na falešné cestě, a přesto na ní trvají. A aby ho odvrátil od cesty, těch kteří bloudí, kteří uctívají bez vědění a domnívají se, že jsou na správné cestě, i když jsou na cestě bloudění, a to jsou křesťané a jim podobní z jiných národů, kteří uctívají v nevědomosti a bloudění. A to vše je proto, aby měl každý muslim jistotu, že každé náboženství kromě islámu je falešné a že každý, kdo neuctívá Boha podle islámu, bloudí. A ten, kdo o tomto není přesvědčen, nepatří mezi muslimy. A je mnoho důkazů z Koránu a Sunny na toto téma.

A je povinností toho, kdo napsal tento článek - tj. 'Abdul Fatáha - aby spěchal se správným pokáním a aby napsal článek, ve kterém se veřejně kaje. A tomu, kdo se upřímně kaje, Bůh odpustí, na základě slov Všemohoucího:

﴿...وَتُوبُوا إِلَى اللَّهِ جَمِيعًا أَيُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ﴾

{...A konejte všichni pokání před Bohem, ó věřící, abyste byli blažení!} [Světlo: 31], A na základě slov Všemohoucího:

﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا

بِالْحَقِّ وَلَا يَزُنُونُ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا ﴿٦٨﴾ يُضَعَفُ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَيَخْلُدُ فِيهِ مُهَانًا ﴿٦٩﴾ إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٠﴾

A ti, kteří vedle Boha žádné jiné božstvo nevzývají a nezabíjejí duši, kterou Bůh zakázal, leč po právu, a nesmilní. Kdo se však tohoto dopustí, ten nalezne odplatu za hřích. (68)

Trest mu bude v Den zmrtvýchvstání znásoben a navěky v něm setrvá, ponížen. (69)

kromě těch, kdož pokání činili, uvěřili a zbožné skutky konali. A takovým Bůh špatné skutky

jejich za dobré vymění, vždyť Bůh odpouštějící je a slitovný. (70)} [Spásné zjevení: 68-70]. A na základě slov Proroka ﷺ:

«الْإِسْلَامُ يَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهُ، وَالتَّوْبَةُ تَهْدِمُ مَا كَانَ قَبْلَهَا».

„Islám boří vše (hříchy), co bylo před ním, a pokání boří vše, co bylo před ním.“ A na základě slov Proroka ﷺ:

«الَّتَائِبُ مِنَ الذَّنْبِ كَمَنْ لَا ذَنْبَ لَهُ».

„Ten, kdo se kaje z hříchu, jako by žádný hřích neměl.“

A je mnoho dalších veršů a hadíthů stejného významu.

A prosím Všemohoucího Boha, aby nám ukázal pravdu a dal nám ji následovat a ukázal nám faleš a dal nám se jí vyhnout a aby nás a spisovatele ‘Abdul

Fatáha a všechny muslimy obdařil správným pokáním a aby nás všechny ochránil před pokušením, blouděním a následováním svých tuh a satana. A věru, že On je toho Pánem a mocen.

Požehnání a mír našemu proroku Muhammadovi, jeho rodu, všem jeho druhům a těm, kteří je následují v dobrém až do soudného dne.

Index

První dopis	2
Správná věrouka(Akída) a co jí odporuje.....	2
První základ: Víra ve Všemohoucího Boha	5
Druhý základ: Víra v anděly	17
Třetí základ: Víra v knihy.	18
Ten zahrnuje také dvě věci:	18
Čtvrtý základ: Víra v posly	20
Pátý základ: Víra v soudný den	22
Šestý základ: Víra v osud	22
Přesvědčení, která jsou v rozporu se správným přesvědčením	27
Druhý dopis: o pravidlu hledání pomoci u Proroka ﷺ.....	35
Třetí dopis	51
O pravidlu hledání pomoci a dávání slibu džinům a satanům.....	51
Čtvrtý dopis:	70
O pravidlu uctívání pomocí určitých proseb (awrád), které jsou vymyšlené jako novoty (bid'a) a obsahují přidružování	70
Pátý dopis:	94
Pravidlo o slavení narozenin Proroka a jiných narozenin	94
Šestý dopis:	104
Pravidlo týkající se slavení noci Lajlatu-l-Isrá wa-l-Mi'rádž (Noční cesta)	104
Sedmý dopis:	110
Pravidlo týkající se slavení noci poloviny ša'bánu	110
Osmý dopis:	123

Důležité upozornění na lež odkazu připsaného	123
Šejchu Ahmadovi, služebníku vznešené Prorokovy mešity	123
Devátý dopis: Pravidlo týkající se čarodějnictví a věštění a všeho, co s tím souvisí.....	137
Desátý dopis: Varování před stavěním mešit nad hroby	152
Jedenáctý dopis: Pohřbívání mrtvých v mešitách	157
Dvanáctý dopis: vysvětlení nevíry a bloudění toho, kdo se domnívá, že je povolené nenásledovat zákon (šarí'a) Muhammada ﷺ.....	160

cs397v3.1 - 28/07/2026

رسالة الحج والعمرة

Poselství dvou posvátných mešit

Islámské poradenství pro poutníky do
posvátné mešity a mešity Proroka v cizích jazycích

